

PIRMDIENA, 2010. GADA 17. MAIJS

SĒDI VADA: J. BUZEK

Priekšsēdētājs

(Sēdi atklāja plkst. 17.05)

1. Sesijas atsākšana

Priekšsēdētājs. – Pasludinu par atsāktu Eiropas Parlamenta sēdi, kas tika pārtraukta ceturtdien, 2010. gada 6. maijā.

2. Priekšsēdētāja paziņojumi

Priekšsēdētājs. – Sākumā es vēlētos jums sniegt nelielu informāciju. Pirmkārt, šodien Eiropas Savienībā atzīmē sesto Starptautisko dienu pret homofobiju. Tieši pirms 20 gadiem Pasaules Veselības organizācija izsvītroja homoseksualitāti no Starptautiskā slimību klasifikatora. Eiropas Savienība apkaro diskrimināciju visos aspektos. Tas attiecas arī uz homofobiju. Pienākums aizsargāt diskriminētos ir iekļauts visos mūsu svarīgākajos tiesību aktos — līgumā un Pamattiesību hartā, uz ko izdarītas atsauces līgumā.

Otrkārt, šomēnes mēs svinējam R. Šūmaņa deklarācijas 60. gadadienu, un Parlaments 8. un 9. maijā Briselē un Strasbūrā rīkoja „atvērto durvju” dienas. Apmeklētāji varēja klātienē iepazīties ar Parlamenta darbu un uzzināt vairāk par mūsu ikdienas darbu. Parlamenta ēkas bija pieejamas visiem pilsoņiem. Kopumā Parlamentu Briselē un Strasbūrā apmeklēja vairāk nekā 33 000 Eiropas Savienības pilsoņu. Mēs šajā plenārsēžu zālē tikāmies arī ar 800 jauniešiem no visām Eiropas Savienības valstīm. Kopā ar mani bija 11 Eiropas Parlamenta deputāti. Mēs diskutējām ar jauniešiem par lietām, kas saistītas ar Savienību.

Treškārt, pagājušajā nedēļā — otrdien, 11. maijā — Āhenē man bija tas gods pasniegt Eiropas jaunatnes Kārļa Lielā balvu. Pirmo godalgu ieguva Vācijas jauniešu projekts „Vilciens Eiropai”. Otrā vieta tika piešķirta projektam no Īrijas, un trešajā vietā ierindojās projekts no Bulgārijas. Konkursā piedalījās jaunieši no visām Savienības valstīm. Vācijas projektā bija iesaistījušies pārstāvji no 21 Eiropas valsts, un vilcienu kopīgi izstrādāja un būvēja 24 arodskolās. Divas dienas pēc jaunatnes balvas pasniegšanas, 13. maijā, atkal Āhenē, galvenā Kārļa Lielā balva tika pasniegta Polijas premjerministram *Donald Tusk*.

Ceturtkārt, pagājušajā nedēļā es piedalījos Eiropas Savienības valstu parlamentu priekšsēdētāju konferencē Stokholmā. Tajā piedalījās 40 valstu parlamentu priekšsēdētāji. Mēs runājām par turpmāko sadarbību, kā arī par nākamo Beļģijas prezidentūru. Konferenci rīkoja mūsu kolēģi no Zviedrijas parlamenta, kā arī no Spānijas kā pašreizējās Eiropas Savienības prezidentvalsts parlamenta. Mēs cita starpā regulāri rīkosim Parlamenta komiteju sanāksmes un arī Eiropas valstu parlamentu kopīgās sanāksmes.

Es vēlos arī izteikt laba vēlējumus un apsveikumus. Divām Eiropas Savienības dalībvalstīm, Apvienotajai Karalistei un Ungārijai, ir jauna valdība. Mēs novēlam tām stabilitāti. Eiropas Savienībai ir ļoti vajadzīgas stabila valdības. Tām cita starpā jāspēj ātri pieņemt lēmumus. Mēs iemiesojam Eiropas Savienības „Kopienas metodi”, tomēr sadarbība starp valdībām mums ir ļoti svarīga, lai Eiropas Savienība darbotos efektīvi un būtu efektīva saviem pilsoņiem.

3. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana

(Iepriekšējās sēdes protokolu apstiprināja)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es tikai vēlos jums atgādināt, ka šorīt Afganistānā uzbrukuma laikā tika nogalināti divi brigādes *Taurinense* karavīri.

Eiropas Savienībai ir sarežģīta loma šajā miera un kara drāmā, un es līdz ar sēdes atklāšanu aicinu, lai Parlaments izteiktu līdzjūtību un atbalstu upuru ģimenēm šajā sāpju brīdī.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es patiesībā lūdzu, lai man ļautu minūti uzstāties un pateikt to, ko jau tikko pateica mans kolēģis *Mauro* kungs, tāpēc es pievienojos *Mauro* kungam, lai izteiktu savu līdzjūtību. Es domāju, ka Parlaments vienoti pieminēs divus šorīt nogalinātos Itālijas karavīrus.

Es uzskatu, ka mūsu bēdas jāmazina, izrādot mūsu sašutumu, solidaritāti ar upuru ģimenēm, atbalstot ievainotos un noraidot visa veida terorismu. Tomēr Eiropai kopā ar atsevišķām valstīm atkal jārikojas, nodrošinot, lai miera uzturēšanas misija būtu vēl efektīvāka un varētu notikt drošākos apstākļos.

Priekšsēdētājs. – Paldies, kungi, ka jūs pievērsāt tam manu uzmanību. Mums ir svarīgi vienmēr paust solidaritāti ar karavīriem, kas mūsu vārdā cīnās pret terorismu un dažādām citām vardarbības izpausmēm Afganistānā un citās valstīs. Mums jāizrāda solidaritāte viņu lielajai apņēmībai iestāties par mūsu kopējo lietu, kas joprojām ir ļoti nozīmīga visai pasaulei. Tā ir Eiropas Parlamenta tradīcija. Vēlreiz pateicos abiem deputātiem par norādīšanu uz šo faktu.

Geoffrey Van Orden (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, pieminot traģiskos zaudējumus Afganistānā, mums jāatceras arī tas, ka gandrīz katru dienu mēs zaudējam Lielbritānijas karavīrus, kas atdod savas dzīvības NATO misijās, kas notiek šajā valstī. Mums jāapzinās traģiskie zaudējumi un jāpauž īpaša līdzjūtība visa NATO dienotā mūsu personāla ģimenēm neatkarīgi no valsts.

Priekšsēdētājs. – Es jums pilnīgi piekřītu. Es domāju, ka mums visiem ir tāds pats viedoklis šajā jautājumā. Viņi ir eiropieši, kas mūsu vārdā visā pasaulē cīnās pret terorismu un visām vardarbības izpausmēm. Viņi ir mūsu pārstāvji.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka ir tikai normāli izrādīt cieņu — kā jūs to tikko izdarījāt — tiem, kas krituši kaujā. Tāpat ir tikai normāli, ka mēs pieminam visus tos strādājošos, kas ik dienas iet bojā savās darbavietās, jo darba devēji tiem nenodrošina resursus, kas vajadzīgi darbam labos apstākļos.

4. 2011. gada sesijas plenārsēžu datumi (sk. protokolu)

5. Komiteju un delegāciju sastāvs (sk. protokolu)

6. Parlamenta sastāvs (sk. protokolu)

7. Saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru pieņemto tiesību aktu parakstīšana (sk. protokolu)

8. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

9. Spēku zaudējušas rakstiskas deklarācijas (sk. protokolu)

10. Padomes nosūtītie nolīgumu teksti (sk. protokolu)

11. Lūgumraksti (sk. protokolu)

12. Jautājumi, uz kuriem jāatbild mutiski, un rakstiskas deklarācijas (iesniegšana) (sk. protokolu)

13. Darba kārtība

Priekšsēdētājs. – Tagad mēs turpināsim ar darba kārtību. Klātesošajiem ir izdalīta darba kārtības projekta galīgā redakcija, kas tika pieņemta Priekšsēdētāju konferencē 2010. gada 12. maijā saskaņā ar Reglamenta 140. pantu.

Pirmdiena — bez izmaiņām.

Otrdiena — bez izmaiņām.

Trešdiena:

Esmu saņēmis Konstitucionālo jautājumu komitejas priekšsēdētāja *Casini* kunga vēstuli, kurā komiteja lūdz, lai Eiropas Parlaments apspriestos ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju un Reģionu komiteju saistībā ar regulas par pilsoņu iniciatīvu priekšlikumu saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 304. un 307. pantu. Es paredzu, ka balsošana par minētajiem priekšlikumiem attiecībā uz spriedi notiks trešdien plkst. 12.00.

(Parlaments atbalstīja šo priekšlikumu)

Tagad mēs noteiksim galīgo darba kārtību. Attiecībā uz pirmdien un otrdienu nav saņemti lūgumi vai iesniegumi par grozījumiem darba kārtībā. Tomēr ir viens priekšlikums attiecībā uz trešdienu. Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) ir pieprasījusi balsošanu par *Czarnecki* kunga ziņojumu par budžeta apstiprināšanu attiecībā uz Eiropas Savienības 2008. finanšu gada vispārējā budžeta izpildi, II iedaļa — Padome. *Gräßle* kundze iesniegs pieprasījumu PPE grupas vārdā.

Ingeborg Gräßle, PPE grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, Padome ar prezidentvalsts Spānijas starpniecību šorīt sniedza atbildes uz neatbildētajiem jautājumiem. Tādējādi ir izpildīts viens no galvenajiem nosacījumiem balsošanai par ziņojumu. Turklāt Padome ar prezidentvalsts Spānijas starpniecību ir ierosinājusi kopīgas diskusijas un pienācīgas budžeta izpildes procedūras izstrādāšanu, tādējādi izpildot otro galveno nosacījumu.

Šādi Padome sevi pakļauj Parlamenta uzraudzībai, un tas ir pagrieziena punkts, kas mums jāatzīst. Tāpēc es iesaku visām grupām balsot par lēmuma attiecībā uz budžeta izpildi iekļaušanu darba kārtībā. Tomēr rezolūcija tiks izskatīta jūnija sesijā.

Hannes Swoboda, S&D grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, es runāšu īsi. Minēto iemeslu dēļ mēs varam atbalstīt šo priekšlikumu. Parlamentam jau ir nosūtīta oficiāla vēstule. Es arī uzskatu to par labu zīmi, ka Padome ir gatava — vismaz es tā ceru — demonstrēt pārrēķinātību un parādīt vēlmi panākt vienprātību, kā mēs to redzam šodien, tostarp attiecībā uz Ārējās darbības dienestu. Šajā ziņā es piekrītu *Gräßle* kundzei.

Bart Staes, Verts/ALE grupas vārdā. — (NL) Dāmas un kungi! Man jāteic, ka mani pārsteidz tas, ka divas lielas grupas tagad sola balsot par šo ziņojumu. Koordinatoru sanāksme, ko vadīju es, notika Budžeta kontroles komitejā. Šorīt patiešām tika saņemti dokumenti no Padomes, un es tos pārbaudīju. Tajos bija ietverts pielikums, kas ir identisks 10. martā saņemtā dokumenta pielikumam.

Tātad patiesībā nekas nav mainījies, un es gribētu ieteikt balsot pret *Czarnecki* kunga ziņojuma iekļaušanu šīs sēdes darba kārtībā. Es uzskatu, un es vēlos to īpaši uzsvērt, ka Padome mūs vienkārši vazā aiz deguna.

(Parlaments atbalstīja šo priekšlikumu)

Priekšsēdētājs. — Balsošana par *Czarnecki* kunga ziņojumu notiks trešdien. Grozījumu iesniegšanas termiņš ir otrdien, 18. maijs, plkst. 12.00.

Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa ir pieprasījusi, lai debates par *Bauer* kundzes ziņojumu par darba laika organizēšanu personām, kas ir autotransporta apkalpes locekļi, atliktu uz nākamo plenārsēdi. Pieprasījumu iesniegs referente *Bauer* kundze.

Edit Bauer, referente. — (HU) Priekšsēdētāja kungs, attiecībā uz manu pieprasījumu es 22. martā saņēmu atbildi no Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas, ka šis ziņojums tiks iesniegts maija plenārsēdē. Komiteja savā atbildē minēja, ka saistībā ar to, ka starp 28. aprīli, kad komiteja balsoja par šo ziņojumu, un šo plenārsēdi bija atlicis mazāk par mēnesi, kas ir parastais pārdomu periods, šo ziņojumu nevarēja iesniegt maija plenārsēdē. Tomēr Ministru padome, nevienu nebrīdinot, — iespējams, pēc Sociālistu politiskās grupas ieteikuma — nolēma, ka ziņojums tomēr jāiesniedz šajā plenārsēdē, neņemot vērā, vai ir pagājis viens mēnesis. Tādējādi politiskajām grupām vienkārši nebija laika formulēt savu nostāju vai diskutēt par šo ziņojumu. Tāpēc es lūdzu to atlikt uz jūnija plenārsēdi.

Hannes Swoboda, S&D grupas vārdā. — (DE) Priekšsēdētāja kungs, man šķiet dīvaini, ka *Bauer* kundze, kuru es ļoti augstu vērtēju, nepieminēja, ka minētais ziņojums ir noraidīts. Tikpat dīvaini man šķiet tas, ka *Bauer* kundze aizmirsas pieminēt, ka viņa ir sazinājusies ar Padomi saistībā ar minēto noraidīto ziņojumu. Tā nav parastā Parlamenta procedūra. Tāpēc ir pilnīgi pamatoti iekļaut šo ziņojumu darba kārtībā.

(Aplausi)

Corien Wortmann-Kool, PPE grupas vārdā. – (NL) Tā ir taisnība, ka Nodarbinātības un sociālo lietu komiteja ir noraidījusi minēto Komisijas tiesību aktu priekšlikumu.

Tomēr Parlamentam ir laba tradīcija — viena mēneša pārdomu periods, lai mēs varētu labi sagatavoties plenārsēdei. Šajā gadījumā, pretēji referentes vēlmei, ir pārkāpts tradicionālais Parlamenta likums. Šis ir ļoti sarežģīts priekšlikums, un arī grupām ir vajadzīgs laiks, lai sagatavotos, bet divās dienās tas nav iespējams.

Tāpēc es vēlos jūs lūgt atbalstīt referentes ierosinājumu par balsošanas atlikšanu uz jūniju.

(Parlaments atbalstīja šo priekšlikumu)

Priekšsēdētājs. – Debates par *Bauer* kundzes ziņojumu tiks atliktas uz nākamo plenārsēdi.

Ceturtdiena

Attiecībā uz ceturtdienu ir šāds priekšlikums: Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) lūdz aizstāt debates par žurnālista *Ernest Vardanyan* apcietināšanu Piedņestrā, kurām bija jānotiek ceturtdienas pēcpusdienā, ar debatēm par situāciju Taizemē. Tātad debates par žurnālista *Ernest Vardanyan* apcietināšanu Piedņestrā aizstāj debates par situāciju Taizemē. Pieprasījumu plašāk paskaidros *Preda* kungs.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Mēs lūdzām, lai debates par situāciju, kas saistīta ar žurnālista nelikumīgu aizturēšanu Piedņestrā, izvirzot viņam satraucošu apsūdzību, aizstātu ar debatēm par Taizemi, jo pēdējās dienās situācija Taizemē ir ievērojami pasliktinājusies. Mēs aicinām deputātus no visām politiskajām grupām parūpēties, lai mūsu uzmanība būtu pievērsta situācijai Taizemē.

Priekšsēdētājs. – Mēs dzirdējam pieprasījuma skaidrojumu. Kurš vēlētos izteikties par šo pieprasījumu?

Ioannis Kasoulides, PPE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, situācija Taizemē pasliktinās katru stundu; uz spēles ir liktas cilvēku dzīvības; šķiet, ka šis ir vissvarīgākais jautājums, kas jāizskata ceturtdien steidzamās debatēs Parlamentā. Tajā pašā laikā *Ernest Vardanyan* kunga, kas apcietināts tā saucamajā Piedņestras valstī, lietā ir dažas izmaiņas, kuras šīs lietas ierosinātāji gribētu pārbaudīt. Tāpēc es ierosinu aizstāt šīs debates ar diskusiju par Taizemi.

Francesco Enrico Speroni (EFD). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Man šķiet, ka mūsu diskusijas un lēmumi neko nemainīs ne Taizemē, ne Piedņestrā, tāpēc nav jēgas mainīt kārtību.

Priekšsēdētājs. – Debates par žurnālista *Ernest Vardanyan* apcietināšanu Piedņestrā tiks aizstātas ar debatēm par situāciju Taizemē. Tie ir steidzami jautājumi, par kuriem diskutēs ceturtdien, pēcpusdienā.

Mūsu plenārsēdes darba kārtība ir noteikta.

(Parlaments atbalstīja šo priekšlikumu)

(Līdz ar to darba kārtība tika noteikta)

14. Vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir vienas minūtes runas par politiski svarīgiem jautājumiem (*Reglamenta 150. pants*).

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Neatkarīgi no spiediena, ko nosaka finanšu līdzekļu daudzums, nedrošība eiro zonā...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju un lūdz ievērot kārtību sēžu zālē)

Priekšsēdētājs. – Dāmas un kungi, lūdzu nesarunājieties plenārsēdes laikā vai arī runājiet klusi! Kolēģi Parlamenta sēžu zāles abās malās un centrā, politisko grupu priekšsēdētāji, dārgie kolēģi no Luksemburgas, lūdzu, apsēdieties un pārtrauciet sarunas! Kolēģi, notiek plenārsēde, tāpēc, lūdzu, pārtrauciet sarunas un ļaujiet mums turpināt vienas minūtes runas.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Neatkarīgi no spiediena, ko nosaka finanšu līdzekļu daudzums, nedrošība eiro zonā ir radusies arī Eiropas iestāžu un politiķu bagātīgās politiskās retorikas dēļ. Manuprāt, nepilnīgās Eiropas ekonomikas pārvaldības reakcija bija novēlota. Neapšaubāmi Eiropā ir vajadzīgs finanšu līdzsvars.

Tajā pašā laikā Eiropas politiskajai savienībai ir pienācis laiks virzīt ekonomisko savienību, izmantojot stratēģiju krīzes pārvarēšanai, un ieviest efektīvāku tiesisko regulējumu finanšu tirgus pārvaldībai un eiro aizsardzībai pret spekulatīvo spiedienu. Piemēram, es runāju par vajadzību pārskatīt direktīvu par tirgus ļaunprātīgu izmantošanu. Tāpat es atkārtosu savu priekšlikumu izveidot Eiropas kredītvērtējuma iestādi.

Teresa Jiménez-Becerril Barrio (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Es šodien Parlamentā gribētu izmantot iespēju, jo man tādas nebija 11. martā, Eiropas dienā terorisma upuru piemiņai, lai izrādītu pelnītu cieņu upuriem, pieminot tos, kas brīvības vārdā ir samaksājuši visaugstāko cenu.

Mums steidzami jāsāk izstrādāt direktīva to terorisma upuru tiesību aizsardzībai, kuri vienmēr paliek neievēroti un pacieš pazemojumu, esot netaisnīgi pielīdzināti viņu slepkavām.

Eiropas iestādēm ir pēdējais laiks izrādīt cieņu terorisma upuriem un palīdzēt aizstāvēt viņu tiesības uz aizsardzību un taisnīgumu. Šīs tiesības tuvākajā laikā ir jāietver tiesību aktā, kurā godināti visi tie, kas to padarīja iespējamu, un kura pirmajā pantā ir jāmin, ka atbalsts terorisma upuriem ir saistīts ar viņu tiesību uz taisnīgumu atzīšanu un ka nevienai valstij nekad nenāksies par to samaksāt.

Es aicinu visus, kas spēj aizstāvēt šos upurus, nekad neaizmirst, ka patiesa miera pamatā ir taisnīgums un ka tikai tādu mieru jāaizstāv mums, kas tic brīvībai un demokrātijai Eiropā un visā pasaulē.

Rosa Estaràs Ferragut (PPE). – (ES) Priekšsēdētāja kungs! Lielākās daļas Eiropas gaisa telpas slēgšana pēdējo nedēļu laikā pēc vulkāna izvirduma ir ievērojami ietekmējusi visu Eiropas ekonomiku. Skaidrs, ka cietusi ir aviācijas nozare — pasažieri, lidsabiedrības un lidostas, bet tāpat ir skarta arī tūrisma nozare.

Es vēlējos jums pastāstīt tieši par to. Spānijā tūrisma nozare ir otra lielākā nozare. Manās dzimtajās salās tā ir galvenā nozare. Pastāv ļoti lielas bažas par vulkānisko pelnu mākoņa ietekmi uz tūrisma nozari. Tiek runāts par 42 miljonu eiro zaudējumiem dienā. Tas ir radījis nopietnu triecienu tūrisma nozarei, kas joprojām raizējas par iespējamām turpmākām sekām.

Uzņēmējdarbības un rūpniecības komisārs *Tajani* kungs ir apņēmies noskaidrot zaudējumus šajā nozarē. Es šodien gribētu lūgt steidzami izstrādāt palīdzības paketi gan lidsabiedrībām, gan citām uzņēmējdarbības jomām tūrisma nozarē un izvirzīt tūrisma nozari par prioritāti.

Henri Weber (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Eiropas Savienības rīcībā ir daudz instrumentu, lai nākotnē tā ieņemtu vadošo vietu pasaules mērogā videi nekaitīgu un īpaši elektrisko automobiļu ražošanā.

Komisijai jānodrošina, lai šis projekts būtu galvenais Eiropas mērķis, mudinot mūsu kontinenta lielos autobūves uzņēmumus savstarpēji sadarboties, sākot no pētniecības un attīstības līdz pat tirdzniecības jomai. Tai jāveicina pieejamu un savietojamu uzlādes punktu plaša ierīkošana Eiropā, sākot ar pilsētu teritorijām. Tai jāizstrādā un jāievieš kopīgi noteikumi un standarti, ja iespējams, starptautiskā līmenī un noteikti Eiropas līmenī, un tas ir jādara nekavējoties. Visbeidzot, Komisijai jānodrošina dalībvalstis pakāpeniski aizvietot iekšdedzes dzinēju transportlīdzekļus ar elektriskajiem automobiļiem.

Tanja Fajon (S&D). – (SL) Šodien mēs atzīmējam Starptautisko dienu pret homofobiju. Es nespēju saprast, ka daudzi cilvēki vēl aizvien izliekas neredzam vardarbību, kas pamatota uz seksuālo orientāciju un dzimumu identitāti. Es to stingri nosodu, tāpat kā es nosodu jebkuru vardarbību etniskās izcelsmes, reliģisko uzskatu vai ticības, vecuma vai invaliditātes dēļ.

Mani ļoti uztrauc maldinošie, aizvainojošie un pat naidu kurinošie paziņojumi, kuri ir dzirdami joprojām. Mani satricē ik pa laikam notiekošā verbālā un fiziskā vardarbība pret cilvēkiem ar orientāciju uz viendzimuma attiecībām vai pret dažādu mazākumtautību pārstāvjiem.

Šodien vairums eiropiešu apgalvo, ka ir jāaizliedz burkas valkāšana. Lai gan es piekřitu, neviens nedrīkst piespiest sievietes valkāt šādu apģērbu, es raizējos, ka aizliegums var radīt tieši pretēju efektu iecerētajam — sievietes, kuras vēlas valkāt parandžu, tiks apcietinātas. Mēs nevaram pieļaut, lai reliģisku apsvērumu dēļ uzliesmotu diskriminācija un vardarbība. Visbeidzot, mēs visi esam cilvēki, tāpēc mums ir nopietni jāizvērtē, vai mēs patiešām nespējam izrādīt lielāku iecietību pret tiem, kas no mums atšķiras, vai mēs vienkārši nevēlamies to darīt.

Teresa Riera Madurell (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es gribētu pievērst jūsu uzmanību iniciatīvai „Pilsonu programma zinātnes un jauninājumu jomā”, ko sāka Padomes prezidentvalsts Spānija ar Zinātnes un jauninājumu ministrijas starpniecību.

Eiropas sabiedrība ir aicināta apmeklēt tīmekļa vietni www.reto2030.eu un izvēlēties uzdevumus, ko izvirzījušas 14 Eiropas personības zinātnes un jauninājumu jomā un kas jāatrisina līdz 2030. gadam. Rezultāti būs apskatāmi līdz 26. maijam gan internetā, gan rezultātu pārskatā Eiropas Padomes ēkas zālē Briselē. Konkurētspējas padome šajā datumā tiks informēta par rezultātu.

Es aicinu visus balsot par vienu no šiem uzdevumiem un izplatīt informāciju par šo iniciatīvu savās valstīs, lai, runājot Žana Monē vārdiem, mūsu personiskā līdzdalība ļauj panākt progresu virzībā uz Eiropas Savienību ikvienam iedzīvotājam atsevišķi un sabiedrībai kopumā.

Filiz Hakaeva Hyusmenova (ALDE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Demokrātija prasa, lai iestādes, kuru uzdevums ir uzraudzīt pilsoņu tiesību ievērošanu, būtu neatkarīgas no valsts un partijām. ES direktīvu prasības attiecībā uz reglamentējošām iestādēm par pilnīgu neatkarību un spēcīgām pilnvarām, objektivitāti un pārredzamību ir identiskas.

Diemžēl Bulgārijā daži no apstiprinātajiem mūsu demokrātijas panākumiem tiek mainīti, piemēram, pilnvaru termiņa pagarināšana ilgāk par pieciem gadiem, pārvēlēšanu iespēja un rotācijas sistēma personāla apmaiņai — visi tie pasākumi, kas nodrošina neatkarību. Pārmaiņas ir ieviestas, neanalizējot un neplānojot, un vienlaikus attālinoties no labas Eiropas prakses.

Izdevumu samazināšana ir vienīgais arguments, ko izmanto, lai mazinātu to iestāžu ietekmi, kas cīnās pret diskrimināciju, regulē plašsaziņas līdzekļus un aizsargā konkurenci. Jau ir vērojama tendence izvērst darbības, kas vērstas uz finanšu un revīzijas iestādēm.

Es par to brīdinu Eiropas Parlamentu un Eiropas Komisiju, jo es ceru, ka tas palīdzēs atturēties no šādu nodomu īstenošanas.

Luigi de Magistris (ALDE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlreiz vēlētos uzsvērt rakstiskās deklarācijas nozīmi, ko es kopā ar četriem deputātiem ierosināju saistībā ar korupcijas apkarošanu un kuru Eiropas Parlaments apstiprināja ar vienas balss pārsvaru, nolūkā uzticēt Padomei un Komisijai tāda tiesību akta izstrādāšanu, kas būtu patiesi efektīvs cīņā pret korupciju.

Es esmu atgriezies no Grieķijas, ko apmeklēju Budžeta kontroles komitejas vārdā, un viens no Grieķijas strukturālās krīzes iemesliem nepārprotami ir valsts līdzekļu izšķērdēšana, kas notiek arī Itālijā. Kā mēs nesam redzējam, korupcija grauj Itāliju. Korupciju galvenokārt rada valsts naudas nelikumīga pārvaldība, attiecības starp kādu politisko frakciju un uzņēmēju frakciju un „balto apkaklišu” organizētā noziedzība.

Eiropas Parlamentam ir svarīgi izdarīt maksimālu spiedienu uz Komisiju un dalībvalstīm — nepakļāvīgās dalībvalstis ir jāsoda —, un ir jāstiprina Eiropas iestādes, kas atbild par korupcijas uzraudzību un cīņu pret organizēto noziedzību.

Elisabeth Schroedter (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Šodien, Starptautiskajā dienā pret homofobiju, es gribētu lūgt jūs atcerēties visus tos, kas mūsu ES dalībvalstīs pagājušā gadā ir cietuši no vardarbības un personiskiem apvainojumiem, kā arī no psiholoģiskiem un fiziskiem pazemojumiem seksuālās identitātes dēļ.

Saskaņā ar ES līgumu ir aizliegta diskriminācija dzimumorientācijas dēļ, tomēr dalībvalstis nav konsekventi īstenojušas šo aizliegumu. Tādās dalībvalstīs kā Lietuva varas iestādes cenšas aizliegt „Dažādības parādi”, tādējādi radot homofobijas gaisotni. Manā valstī, Vācijā, notiek mēģinājumi neapkarot homofobiju skolās. Priekšsēdētāja kungs, ir jānodrošina, lai aizsardzība pret diskrimināciju dzimumorientācijas dēļ tiktu ievērota tāpat kā cilvēktiesības

Valdemar Tomaševski (ECR). – (LT) Es kopā ar pārstāvjiem no Latvijas un Polijas 24. februārī iesniedzu rakstisku deklarāciju par vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem Eiropas Savienībā, pievēršot uzmanību nevienlīdzīgai lauksaimnieku subsidēšanai ES dalībvalstīs. Dažās dalībvalstīs subsidijas septiņas reizes pārsniedz minimālo līmeni, vidēji tās ir četras reizes lielākas, un daudzās jaunajās dalībvalstīs tās ir zem ES vidējā līmeņa. Šāda situācija ir pretrunā Kopienas svarīgākajiem principiem, proti, subsidiaritātes principam. Es aicinu Padomi, Komisiju un Parlamentu izlīdzināt tiešos maksājumus vai vismaz samazināt atšķirības, un tajā pašā laikā pārtraukt nevienlīdzīgo attieksmi pret dalībvalstu lauksaimniekiem. Es aicinu Eiropas Parlamenta deputātus atbalstīt rakstisko deklarāciju Nr. 11 par vienlīdzīgu attieksmi pret lauksaimniekiem Eiropas Savienībā.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos pievērst jūsu uzmanību hiropraktikas jautājumam. Tā ir neatkarīga veselības aprūpes profesija, kas vērsta uz skeleta-muskuļu sistēmas

mehānisko traucējumu un to ietekmes uz nervu sistēmu un vispārējo veselību diagnozi, ārstēšanu un novēršanu, izmantojot manuālo terapiju.

Lai gan hiropraktiku māca neatkarīgās, saskaņotās universitātes programmās visā Eiropas Savienībā, tā vēl nav vienādi atzīta visās dalībvalstīs. Lai garantētu pacientu piekļuvi vienādi aprūpei un ārstēšanai visā Eiropas Savienībā, es jūs aicinu parakstīt rakstisko paziņojumu, kuru esmu sagatavojis ar citu deputātu palīdzību un atbalstu, lai hiropraktika tiktu atzīta Eiropas Savienības līmenī.

John Bufton (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Lielbritānijas nodokļu maksātāji galu galā būs spiesti ieguldīt kādus 10 miljardus sterliņu mārciņu, lai atbalstītu eiro — valūtu, ko mēs esam stingri noraidījuši — kā daļu no 125 miljardu sterliņu mārciņu pabalsta, ko izsniedzis Starptautiskais Valūtas fonds. Tas ir papildus 8 miljardiem sterliņu mārciņu, ja Grieķija neizpilda parādu saistības, un 5 miljardiem sterliņu mārciņu aizdevuma garantijās Latvijai un Ungārijai. Lielbritānija kopumā nāktos iztērēt 23 miljardus sterliņu mārciņu eiro atbalstam.

Bet, ja būtu otrādi, es varu tikai iedomāties, kā Komisija priekā berzētu rokas, cerot uz sterliņu mārciņas vērtības mazināšanos un Londonas vājināšanos. Par to liecina jaunākie apgrūtinātie tiesību akti par riska ieguldījumu fondiem. Lisabonas līguma 122. panta piesaukšana ir tiesību akta paviršākā interpretācija, kāda jebkad pieredzēta, un, manuprāt, tā ir sava veida politiska mulķošana, kas apliecina, ka jebkura līguma jebkura panta jebkurš punkts nav pat tā papīra vērts, uz kura tas uzdrukāts.

Es teiktu, ka ārkārtas notikumu attaisnošanā nav ņemta vērā fiskālā bezatbildība, kuras dēļ radies šis sajukums. Jaunākie notikumi atņem Lielbritānijai nozīmīgās veto pilnvaras, ļaujot ar kvalificētu balsu vairākumu nobalsot par turpmākajiem glābšanas pasākumiem.

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Andrew Henry William Brons (NI). – Priekšsēdētāja kungs! Lai tiesiskums darbotos, ir būtiski, ka iestādes pakļaujas saviem likumiem un noteikumiem. Reglamenta 24. panta 2. punktā skaidri noteikts, ka „pie politiskajām grupām nepiederošie deputāti nosūta vienu savu pārstāvi uz Priekšsēdētāju konferences sanāksmēm”. Tajā nav teikts, ka delegātus izraugās balsojot, bet pēc kādas metodes ir jāpieņem kopīgie lēmumi? Varbūt tie būtu telepātiskie signāli?

Pie politiskajām grupām nepiederošo deputātu administrācija ir teikusi, ka delegātus jāizraugās pēc vienprātības principa. Tomēr tā nav centusies definēt, kā šāda vienprātība būtu panākama, un nav centusies nodrošināt, lai delegātu izraudzītu pēc šādas metodes. Kad delegāts tiek izraudzīts ar ievēlēšanas metodi, šis mēģinājums tiek pasludināts par spēkā neesošu.

Kāda ir Parlamenta atbilde šajā jautājumā? Tiek gatavotas izmaiņas noteikumos, lai tā saucamos delegātus varētu izraudzīties Parlamenta priekšsēdētājs, nevis delegētāji. Kad Parlamenta priekšsēdētājs atņems mums tiesības balsot plenārsēdē?

Priekšsēdētājs. – Es gribētu jums atgādināt, ka Eiropas Parlamenta Konstitucionālo jautājumu komiteja interpretē šādu situāciju un noteikti turpinās darbu šajā jomā.

Slavi Binev (NI). – (BG) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Vulkāniskie pelni virs Eiropas ir aizkavējuši Eiropas iestāžu darbu. Šo pelnu dēļ īpaši bija aizkavēta Eiropas Parlamenta plenārsēde Strasbūrā, uz kuru nevarēja ierasties gandrīz puse deputātu.

Strasbūra, iespējams, ir grūti sasniedzams galamērķis, un ārkārtas gadījumos tās sasniegšana ir acīmredzami neiespējama. Šajā ziņā es vēlētos uzdot jautājumu, vai tā nav vēl viena zīme, ka Eiropas Parlamentam ir jāpieņem lēmums par vienas galvenās sanāksmju vietas noteikšanu, kurai jābūt Briselē? Es pieņemu, ka jūs visi piekritīsiet, ka, ņemot vērā finanšu krīzi, vienas galvenās Parlamenta sanāksmju vietas ieviešana ietaupīs miljoniem nodokļu maksātāju eiro? Tas arī ļaus atstāt pagātnē „ceļojošo cirku”, kā bieži tiek dēvēta mūsu ikmēneša ceļošana.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Pie etniskām mazākumtautībām piederošu cilvēku aizsardzība pamatoti ir uzskatāma par svarīgu elementu starptautiskajā attīstībā un valstu savstarpējās attiecībās. Mēs par to diskutējam arī šajā Parlamenta plenārsēdē un uzsveram Eiropas vērtības un valstu pienākumu cienīt šīs vērtības.

Šajā ziņā es gribētu runāt par minētā jautājuma politiski jutīgo raksturu, jo pastāv liela iespēja to izmantot ļaunprātīgi, it īpaši tagad, kad dalībvalstis, risinot šos jautājumus, rīkojas vienpusēji, neapspriežoties ar tiem, kurus šis jautājums jau ietekmējis.

Es uzskatu, ka ir nevēlami un nepieņemami šos jautājumus risināt ar vienaldzīgu attieksmi nolūkā ietekmēt citas valsts vietējo politisko situāciju, dažreiz tieši pirms vēlēšanām, jo to parasti uzskata par augstprātību. Ja kāds nav mani sapratis, es runāju par pašreizējām problēmām Slovākijas un Ungārijas attiecībās.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Nopietns krīzes cēlonis ir korupcija, kad ietekmīgi uzņēmumi un ietekmīgas personas savtīgos nolūkos ļaunprātīgi izmanto politiku, iestādes un finanšu līdzekļus. Problēmas, kas saistītas ar korupciju, neizzūd līdz ar attīstību, tās tikai kļūst vēl sarežģītākas. Līdz šim vietēja mēroga centieni nav bijuši efektīvi nevienā dalībvalstī. Mēs nedrīkstam to ņemt vērā; mums tas ir jāatzīst. Patlaban ir īstais brīdis, lai Komisija un Padome steidzami ieviestu Savienībā un dalībvalstīs stabilu pretkorupcijas mehānismu. Jebkāda kavēšanās kaitēs Eiropas pilsoņu interesēm.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Slovēnija un Horvātija ir kaimiņvalstis, kas gadsimtiem ilgi ir pastāvējušas līdzās bez nopietnām problēmām. Tā tas ir arī šodien, un vairoms slovēņu iestājas par to, lai Horvātija pēc iespējas drīzāk kļūtu par Eiropas Savienības dalībvalsti. Pēc 18 gadus ilgām sarunām abām valstīm 2009. gadā izdevās atrisināt robežkonfliktu un it īpaši domstarpības par Adrijas jūras ziemeļu robežu — jautājums, par kuru Slovēnijai bija pamatotas bažas.

Starptautiskās šķīrējtiesas līgums, kura mērķis bija objektīvi atrisināt šo problēmu, tika parakstīts Stokholmā Zviedrijas prezidentūras laikā. Līguma ratifikācijas process ir efektīvi sasniedzis noslēguma posmu. Mums Slovēnijā vēl par to būs jābalso referendumā, kas notiks šā gada 6. jūnijā.

Es aicinu Eiropas politiskos spēkus, it īpaši Eiropas Tautas partiju, iepazīties ar kampaņu, kas šomēnes notiek manā valstī, un veicināt pozitīva rezultāta panākšanu, kas stiprinās labas kaimiņattiecības un radīs nestabilajiem Balkāniem Eiropas nākotnes iespēju.

Ramon Tremosa i Balcells (ALDE). – Priekšsēdētāja kungs! Pirms desmit gadiem eiro zona bija bīstami tuvu sabrukumam, tomēr Eiropas palīdzības pasākumu pakete deva iespēju mūsu kopējai nākotnei. Es uzskatu, ka krīze ir vairāk saistīta ar dažu eiro zonas dalībvalstu nopietnajām problēmām, nevis ar spekulantiem; tās ir dalībvalstis, kurās trūkst fiskālās disciplīnas, ir neefektīvs darba tirgus un ļoti lieli parādi privātajā sektorā.

Lai glābtu eiro zonu, mums ir jāveic reformas tās pārvaldībā. Pārvaldības priekšlikumā, ko Eiropas Komisija iesniedza pagājušā nedēļā, bija dažas labas idejas, piemēram, ievērojami lielāks uzsvars likts uz fiskālo politiku un fiskālās politikas skaidru koordināciju starp dalībvalstīm. Šie priekšlikumi jāņem vērā arī kopējā programmā attiecībā uz strukturālajām reformām. Pagājušā nedēļā Spānijā *Zapatero* kungs izvēlējās taupības programmu, lai viņš varētu izvairīties no vēlēšanu kontekstā riskantākās darba tirgus reformas.

Visbeidzot, nevajag uztraukties par eiro vērtību — vienotās valūtas vērtības krišanās nāk par labu eiro zonas ekonomikai.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Mēs Parlamentā esam noraizējušies, uzzinot, ka tiek veidota darba grupa, kuras uzdevums ir apspriest „īpašā statusa” piešķiršanu Tunisijai.

Kāpēc mēs esam noraizējušies? Mēs esam noraizējušies tāpēc, ka katru dienu mēs dzirdam ziņas no šīs valsts, kas liecina, ka pastiprinās draudi un iebiedēšanas pasākumi pret tiem, kas joprojām uzdrošinās kritizēt pastāvošā režīma metodes.

Neatgriežoties pie neseno pašvaldības vēlēšanu rezultātiem — 90 % balsu bija atdotas par varai tuvu stāvošām personām —, es minēšu dažus piemērus. Policija 6. maijā rupjā veidā aizturēja un apcietināja žurnālistu *Zouhair Makhoul*, kad viņš devās pusdienot ar bijušo Parīzes Advokātu kolēģijas priekšsēdētāju. Žurnālistam *Fahem Boukadous* 18. maijā nešaubīgi tiks piespriests četru gadu cietumsods. Kāds bija viņa pastrādātais noziegums? Reportāža par sociālajiem nemieriem *Gafsa* reģionā. Juristi *Abderraouf Ayadi*, *Ayachi Hammami*, *Mohamed Abbou* un *Radhia Nasraoui* ir nepārtrauktas iebiedēšanas upuri.

Aizvien vairāk tiek cenzēts internets. Priekšsēdētāja kungs, ja es drīkstu, es sniegšu vienu piemēru — mans emuārs patlaban tiek cenzēts...

(Priekšsēdētājs pārtrauca runātāju)

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Gandrīz visās politiskajās debatēs par ekonomikas un finanšu krīzi tiek runāts tikai par to, cik miljardi eiro vajadzīgi, lai „aizlāpītu” kārtējo caurumu. Kopumā šīs debātes joprojām notiek, turoties *J. Ackermann* kunga un viņam līdzīgo pavadā.

Tomēr mums ir ļoti vajadzīgas būtiskas debates par pašreizējo monetāro sistēmu. Mums beidzot ir jādiskutē par tādiem jautājumiem kā atbrīvot mūsu sistēmas no neatlaidīgajām prasībām attiecībā uz izaugsmi. Ko mēs varam darīt, lai pārbaudītu banku vēlmi izsniegt kredītus? Vai mums ir jāatceļ procenti? Kā mēs varam atšķirt vērtību no monetārās vērtības? Mums jāizmanto nauda, lai radītu vērtības mūsu sabiedrībai, nevis monetārās vērtības radīšanai. Pirms notikumi mūs apsteidz, mums vajadzētu izmantot šādas debates, lai censtos reformēt monetāro sistēmu no iekšpuses. Tomēr tas būs iespējams tikai tad, ja mums būs spēcīga un, pats galvenais, neatkarīga politika.

Gerard Batten (EFD). – Priekšsēdētāja kungs! Esmu pārliecināts, ka visi zina, ka Apvienotajai Karalistei tagad ir jauna valdība, ko mēs varam dēvēt par „Lib-Dem/Kon” koalīciju. Nolikuma starp Konservatīvo partiju un Liberāli demokrātisko partiju ir teikts, ka „mēs piekrītam, ka Parlamenta pilnvaru laikā nenotiks turpmāka suverenitātes vai pilnvaru nodošana”, piemēram, Eiropas Savienībai. Protams, ikvienam, kas saprot, par ko ir runa, ir skaidrs, ka vairs nenotiks nekāda suverenitātes nodošana, kas prasa referendumu, jo tas tika darīts saskaņā ar Lisabonas līgumu. Tāpēc nebūs vajadzība lūgt Lielbritānijas iedzīvotāju, vai pārējo Eiropas Savienības dalībvalstu viedokli; tas notiks tik un tā.

Taču, ja *D. Cameron* kungs savos izteikumos ir patiess, viņam ir ļoti laba iespēja pildīt savu solījumu, jo, kā mans kolēģis *Trevor Coleman* šajā sēžu zālē norādīja pirms vairākām nedēļām, jaunu deputātu pievienošanās Eiropas Parlamentam nozīmē, ka visām dalībvalstīm nāksies no jauna ratificēt Lisabonas līgumu. Tātad Lielbritānijas gadījumā *D. Cameron* kungam ir lieliska iespēja vai nu neratificēt līgumu, vai arī rīkot par to Lielbritānijas iedzīvotāju referendumu. Cerēsim, ka viņš turēs doto vārdu un to izdarīs.

Ivo Vajgl (ALDE). – (SL) Pagājušā sestdienā Vīnē, Belvederes pilī notika svinības par godu Austrijas Valsts līguma parakstīšanas 55. gadadienai. Tas neapšaubāmi ir nozīmīgs datums Austrijas vēsturē, jo tajā Austrija faktiski ieguva valsts statusu.

Šajā saistībā Slovēnijas Ārlietu ministrija ar sava vēstnieka starpniecību informēja jeb drīzāk vērsa Austrijas valdības uzmanību uz to, ka Austrijā joprojām nav īstenoti Austrijas Valsts līguma noteikumi par slovēņu minoritātes tiesībām. Divvalodu ceļa zīmju jautājums Karintijā joprojām ir, tā sakot, neaizskaramā tēma, un valdība Vīnē laiku pa laikam pievienojas Karintijas nacionālistu ekstrēmajiem uzskatiem.

Sveicot Austriju minētajā gadadienā, es vienlaikus aicinu to pieņemt draudzīgāku politiku attiecībā uz šajā valstī mītošajām mazākumtautībām.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Starptautiskajai dienai pret homofobiju ir jābūt mūsu iespējai atkārtoti paust mūsu apņemšanos ievērot cilvēktiesības visā pasaulē laikā, kad vairākās valstīs joprojām pastāv noteikumi un prakse, kas saistīta ar diskrimināciju seksuālās orientācijas vai dzimuma identitātes dēļ.

Mums arī vēl stingrāk jānosoda fiziskās vardarbības palielināšanās un homofobisku paziņojumu atkārtošanās. Šajā ziņā „klusēšanas kodeksa” ievērošana ir jāpārtrauc. Iecietības mācīšana ir risinājuma viena daļa, jo jāmaina attieksme, tostarp arī mūsu Eiropas valstīs. Mēs nedrīkstam nepievērst uzmanību jautājumam par iecietības mācīšanu; gluži pretēji.

Visbeidzot, ir jāizmanto Eiropas diplomātija, lai nodrošinātu, ka tiesību akti, kuros homoseksualitāte ir pasludināta par noziegumu, tiek aizliegti tajās valstīs, kurās tie vēl arvien ir spēkā. Es gribētu izmantot iespēju šajā saistībā iesniegt aicinājumu baronesei *C. Ashton*.

Andrey Kovatchev (PPE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs! Es gribētu izteikt savu viedokli par dažu Eiropas Parlamenta Sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupas un Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas deputātu komentāriem, nepamatoti uzbrūkot Bulgārijas valdībai.

Pirmo reizi kopš postkomunistiskā pārejas perioda sākuma Bulgārija ir parādījusi politisko gribu ne vien vārdos, bet arī darbos, apkarojot korupciju un organizēto noziedzību. Šajā jomā panāktos ievērojamos rezultātus ir atzinīgi novērtējuši gan starptautiskie partneri, gan pilsoniskā sabiedrība visā valstī. Premjerministra un iekšlietu ministra popularitātes rādītāji ir attiecīgi 56 % un 60 %.

Tomēr joprojām nav atbildes uz jautājumu, kāpēc Bulgārija tik ļoti atpaliek un ir pēdējā vietā dzīves līmeņa ziņā Eiropas Savienībā. Šī atbilde vēl aizvien ir meklējama pagājušā gadsimta astoņdesmito gadu komunistiskās elites savtīgajās ambīcijās. Divdesmit gadus ilgā pārejas perioda laikā tai ir izdevies, izmantojot represīvo valsts drošības sistēmu un tās ietekmi uz tā laika valsts ekonomiku, pārveidot savu politisko spēku arī par ekonomisko spēku, un nodot to mantojumā saviem dēliem un mazdēliem, kā arī paturēt savus aģentus svarīgākajās valsts ministrijās, bankās un rūpniecības nozarēs.

Pašreizējā valdība cīnās ar neregulētajām saistošajām attiecībām starp politiku un ekonomiku, izmantojot visus juridiskos instrumentus, kas atļauti konstitucionālā Eiropas valstī.

Nobeigumā es vienkārši gribētu aicināt deputātus no S&D grupas mācīties no Vācijas deputātu pieredzes attiecībā uz bijušās komunistiskās partijas pēctečiem VDR. BSP (Bulgārijas socialistiskā partija) ir tieša Bulgārijas Komunistiskās partijas pēctece, tieši tāpat kā Vācijas Kreisā partija. Grūtības ar Ziemeļreinas–Vestfālenes valdības izveidošanu skaidri apliecina, cik būtisks Eiropai šis jautājums ir vēl šobrīd.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Pagājušā nedēļā es darba vizītes laikā apciemoju sezonas strādnieku kopienas Velvas reģionā Spānijas dienvidos. Es tur pamanīju dažas brīnišķīgas lietas, un Spānijas varas iestādes par tām ir pelnījušas uzslavu. Tomēr ir arī vairākas problēmas, kas saistītas ar legālo un nelegālo imigrāciju, darba līgumiem, kuri turpmāk būs jāparaksta to darba ņēmēju dzimtajā valodā, kas dosies strādāt uz ārvalstīm, nemaz neminot daudzās problēmas saistībā ar darba un izmitināšanas nosacījumiem. Es uzskatu, ka Eiropas Savienības direktīvai par shēmu attiecībā uz sezonas strādniekiem ir pēc iespējas ātrāk jānonāk Parlamentā, lai mēs varētu pēc iespējas lietderīgāk un efektīvāk risināt minētās problēmas.

Metin Kazak (ALDE). – (BG) Priekšsēdētāja kungs! Ceturtdien, 14. maija vakarā Dienvidbulgārijas pilsētā *Kardzhali* man tika nodots dokuments ar 54 000 parakstu, kas savākti no iedzīvotājiem, kuri vēlas normālus darba apstākļus un spēcīgu pašvaldību. Minētais lūgumraksts tika parakstīts septiņās *Kardzhali* pašvaldībās tikai 10 dienu laikā. Cilvēki atbalsta cīņu pret korupciju visos valsts līmeņos. Tomēr viņi ir pret spēka demonstrēšanas metodēm un darbībām, kas tiek veiktas, lai to parādītu, un ko izpildvara izmanto, lai atbrīvotu tiesas un prokuratūru no pienākumiem, kā arī mazinātu pašvaldības pilnvaras un to apspiestu.

Piemēram, attiecībā uz *Kardzhali* mēru pagājušā gadā tika veiktas 138 izmeklēšanas, no kurām 13 tika veiktas par vienu un to pašu projektu. Nepilna gada laikā vairāk nekā 700 pārbaužu tika veiktas 30 pašvaldībās, kurās ir DPS (Kustība par tiesībām un brīvībām) mēri, turpretim pašvaldībām, kuras vada GERB (Pilsonu kustība Bulgārijas eiropēiskai attīstībai) mēri, šādas pārbaudes nenotika. Turklāt *Kardzhali* reģiona gubernators mums pat neļāva iesniegt lūgumrakstu pašreizējā administratīvajā ēkā, un mēs bijām spiesti tikties ārpusē. Es apņēmos informēt Eiropas iestādes par šo sabiedrības protestu.

Priekšsēdētājs. – *Kazak* kungs, jūs runājat pārāk ātri, tāpēc tulki nevarēja precīzi iztulkot jūsu runu.

Līdz ar to šis darba kārtības punkts ir pabeigts.

SĒDI VADA: R. KRATSA-TSAGAROPOULOU

Priekšsēdētāja vietniece

15. Vienlīdzība attieksmē pret vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir *Astrid Lulling* ziņojums Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vārdā par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā un ar ko atceļ Direktīvu 86/631/EEK (17279/3/2009 – C7-0075/2010 – 2008/0192(COD)) (A7-0146/2010).

Astrid Lulling, referente. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Laikā, kad apstākļi diktē vajadzību izstrādāt ļoti atsaucīgu politiku, tēma, par kuru es šodien runāšu, liecina, ka neatlaidība arī ir laba īpašība.

Kopš 20. gadsimta astoņdesmito gadu sākuma, es esmu neatlaidīgi aicinājis veikt reformas 1986. gada direktīvā, jo tā nebija sasniegusi savu galveno mērķi — uzlabot ģimenes uzņēmumos līdzstrādājošo dzīvesbiedru statusu sociālā nodrošinājuma un maternitātes aizsardzības jomā.

Parlaments, pieņemot 1997. gada ziņojumu, jau ir aicinājis grozīt šo direktīvu, kuras formulējums ir pārāk nepārlicieošs, lai gan Ministru padome pat nebija atbalstījusi vērienīgāko Eiropas Komisijas 1984. gada priekšlikumu. Neskatoties uz vairākiem atgādinājumiem, bija jāveic liels pārliecināšanas darbs attiecībā uz Komisiju, līdz tā 2008. gada oktobrī beidzot ierosināja atcelt vājo 1986. gada direktīvu, lai aizvietotu to ar dokumentu, kuram ir spēcīgāks juridiskais pamats.

Parlaments 2009. gada 4. maijā pieņēma minētos grozījumus pirmajā lasījumā. Lai uzlabotu Komisijas priekšlikumu, mēs īpaši uzskatījām, ka laulātajiem un dzīves partneriem ir obligāti jāklūst par pašnodarbināto

personu sociālās aizsardzības shēmas locekļiem, lai nodrošinātu, ka viņiem cita starpā ir tiesības saņemt vecuma pensiju.

Patiešām, ja dalība ir brīvprātīga, pārāk daudz laulāto partneru atsakās no iespējas nodrošināt sev tiesības un, piemēram, pēc šķiršanās paliek bez sociālā nodrošinājuma pat tad, ja viņi vairākus gadu desmitus ir strādājuši ģimenes uzņēmumā un vairojuši tā labklājību.

Diemžēl obligātās dalības princips neguva vairākuma atbalstu Ministru padomē. Turklāt Ministru padomei vajadzēja sešus mēnešus, lai sagatavotu kopējo nostāju. To beidzot iesniedza Spānijas prezidentūra, kuras rīcība bija ļoti smalkjūtīga un neatlaidīga. Es gribētu pateikties prezidentvalstij un *Reding* kundzes personālam, ar kuru es kopš janvāra esmu risinājusi sarunas. Pateicoties viņu sapratnei un centībai, mēs spējam panākt vienošanos ar Padomi, kas nodrošinās jaunās direktīvas stāšanos spēkā pēc mūsu rītdienas balsojuma.

Protams, mums nācās piekāpties, tomēr mēs esam apmierināti, ka esam paveikuši labu darbu pašnodarbināto personu interesēs. Ņemot vērā, ka pašnodarbinātās personas, no kurām trešdaļa ir sievietes, veido 16 % no darbaspēka, Eiropā tas ir ievērojams spēks. Pašnodarbināto dzīvesbiedri, galvenokārt sievietes, kas palīdz vadīt ģimenes uzņēmumu, kā lauksaimniecības, tā arī amatniecības, tirdzniecības vai profesionālajā nozarē, dažās dalībvalstīs vēl aizvien pārāk bieži ir „neredzami” strādnieki, kas, kļūstot par sociālās aizsardzības sistēmas dalībniekiem, palielinātu aktivitātes rādītāju un palīdzētu ātrāk sasniegt 2020. gada stratēģijas mērķus.

Tā kā es atgādināju šīs direktīvas ilgo un sarežģīto izveidi, man jāpiemin panāktais progress, kas saistīts ar maternitātes aizsardzību attiecībā uz pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbināto personu dzīvesbiedrēm. Pēc šo sieviešu pieprasījuma jaunā direktīva nodrošina viņām 14 nedēļu ilgu atvaļinājumu. Kā vācieši mēdz teikt *Politik ist die Kunst des Erreichbaren*, jeb politika ir iespējamā māksla. Es zinu, ka daži Parlamenta deputāti — par laimi viņi ir mazākumā — uzskata, ka pašnodarbinātām personām un viņu dzīvesbiedriem pašiem ir jārisina sociālā nodrošinājuma jautājums. Man šis arguments ir ļoti pazīstams, jo es to pirms 20, 30 gadiem dzirdēju savā valstī, kad lauksaimnieku dzīvesbiedriem bija obligāti jāstājas lauksaimniecības nozares pensiju fondā.

Šodien šie cilvēki ir laimīgi. Es gribētu uzsvērt arī to, ka manis pieminētais progress atbalsta subsidiaritātes principu, jo tas ļauj dalībvalstīm brīvi izvēlēties laulāto partneru sociālās aizsardzības nodrošināšanas veidu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un īstenot to pēc brīvprātības principa vai kā obligātu nosacījumu.

Kā jūs redzat, priekšsēdētājas kundze, man nav laika jums pastāstīt par visu, kas man šajā direktīvā patīk, bet jūs pamanīsiet, ka mēs joprojām varam izstrādāt Eiropas direktīvas, kas kalpo eiropiešu interesēm sociālajā jomā un kas pat palīdz mazināt konkurences kropļojumus vienotajā tirgū. Esmu pateicīga visiem, tostarp maniem kolēģiem no Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas, kas piedalījās direktīvas izstrādāšanā.

(Aplausi)

Priekšsēdētāja. – *Lulling* kundze, es negribēju jūs pārtraukt, bet jums tagad ir atvēlētas četras minūtes un divas minūtes beigās. Tāpēc nobeiguma runai jums palikusi viena minūte.

Günther Oettinger, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze! Es priecājos, ka varu piedalīties Parlamenta debatēs par *Lulling* kundzes iesniegto ieteikuma projektu saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principa piemērošanu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātās personas statusā.

Mūsu priekšlikums ir spēcīgs signāls, ka mēs nevaram noskatīties, kā sievietes slīgst nabadzībā sociālās aizsardzības trūkuma dēļ. Tas ir arī liels panākums sieviešu uzņēmējdarbības veicināšanas ziņā. Man nav īpaši jāuzsver šo abu jautājumu nozīme pašreizējā situācijā.

Es vēlos paust cieņu referentes A. *Lulling* centieniem panākt vienošanos ar Spānijas prezidentūru šajā tehniski sarežģītajā un politiski jutīgajā jautājumā. Komisija pilnībā atbalsta dokumentu, kuru komiteja ar pārliecinošu balsu vairākumu apstiprinājusi 3. maijā, un es aicinu Parlamentu darīt to pašu. Dokumenta pieņemšana pašreizējā redakcijā būs skaidrs vēstījums Padomei un ļaus galīgi pieņemt minēto priekšlikumu. Vēl svarīgāk ir tas, ka tiks radītas patiesas pārmaiņas laikā, kad tās visvairāk vajadzīgas.

Anna Záborská, PPE grupas vārdā. – (SK) Sākumā es vēlētos pateikties deputātei *Astrid Lulling* par ilgstošiem un sistemātiskiem centieniem šīs direktīvas grozījumu izstrādāšanā. Saistībā ar iesniegto atzinumu es vēlētos uzsvērt trīs, manuprāt, svarīgus jautājumus.

Patlaban Eiropas Savienībā nav nodrošināta pietiekama aizsardzība pašnodarbinātām sievietēm—mātēm, un netiek pietiekami uzlabota pašnodarbināto personu dzīvesbiedru situācija. Es ticu, ka pieņemtais dokuments tiks piemērots visās nozarēs, nevis tikai attiecībā uz lauksaimniecības nozari.

Labvēlīgu nosacījumu radīšana ģimenes uzņēmumu attīstībai ir saistīta ar atbalstu mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Tas nozīmē arī privātas iniciatīvas pieļaušanu un jaunu darbavietu radīšanu. Viens no šāda nosacījuma elementiem ir sociālās aizsardzības nodrošināšana tiem, kas nolemj līdzdarboties savu dzīvesbiedru uzņēmējdarbībā. Viņu darbs sniedz tikpat lielu labumu tautsaimniecībai kā jebkura darba ņēmēja darbs. Tāpēc viņiem ir tādas pašas tiesības uz sociālo aizsardzību, kādas valsts nodrošina darba ņēmējiem.

Tomēr, meklējot piemērotus aizsardzības mehānismus, mums ir pilnībā jāievēro subsidiaritātes princips. Līdzekļu izvēlei jāpaliek dalībvalstu kompetencē.

Visbeidzot, bērniem pirmajos dzīves mēnešos māte ir vajadzīga vairāk par visu pārējo, neatkarīgi no tā, vai viņi ir dzimuši Francijā, Vācijā vai Slovākijā. Es ceru, ka ar tikko izstrādāto direktīvu par dzemdību atvaļinājumiem maternitātes pabalstu piešķiršanu drīz pagarinās līdz 18 mēnešiem visām strādājošām mātēm bez izņēmuma.

Rovana Plumb, S&D grupas vārdā. – (RO) Paldies, priekšsēdētājas kundze! Es vēlos pateikties komisāram, Padomes pārstāvjiem un, visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi — *Lulling* kundzei, ar kuru man bija lieliska sadarbība, kā arī visiem maniem kolēģiem Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejā.

Patiesībā mēs esam nonākuši svarīgā pagrieziena punktā Eiropas Savienībā, kas patlaban piedzīvo krīzi, bet šī direktīva atbalsta sieviešu uzņēmējdarbību. Eiropas Savienībai ir jāattīsta un jāatbalsta sieviešu uzņēmējdarbība, lai palīdzētu radīt darbavietas un nodrošinātu vienādas iespējas darba tirgū, it īpaši pašreizējā periodā.

Es vēlos pateikt, ka mēs šajā direktīvas priekšlikumā esam atbalstījuši nostāju, ka pašnodarbinātām sievietēm, pašnodarbināto personu laulātajām un dzīves partnerēm, kuras vēlas bērnus, ir jāsaņem sociālā aizsardzība un apmaksāts atvaļinājums. Mēs atbalstām nepieciešamību nodrošināt aizsardzību strādājošo dzīvesbiedriem, lai likvidētu šķēršļus, kas kavē sieviešu uzņēmējdarbību. Mēs atbalstām arī noteiktu pilnvaru piešķiršanu valsts struktūrām, lai veicinātu vienlīdzīgas iespējas un vienādu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm.

Pārtrauktā iesaistīšanās darba tirgū grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma dēļ nedrīkst radīt kaitējumu mātēm. Dalībvalstīm ir jāatrod piemēroti līdzekļi, lai palīdzētu saglabāt šo sieviešu profesionālo statusu sabiedrībā nolūkā saskaņot viņu ģimenes dzīvi un darbu. Tajā pašā laikā es atbalstu, ka ir svarīgi atrast veidu, kā šīm mātēm no jauna iekļauties uzņēmējdarbības vidē, tādējādi aktīvi atbalstot savu ģimeni.

Ekonomikas, sociālo un kultūras tiesību īstenošana un aizsardzība un profesionālās un ģimenes dzīves uzlabošana ir pamatmērķi, kas jāveicina ar jaunās direktīvas palīdzību.

Antonyia Parvanova, ALDE grupas vārdā. – (BG) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vispirms es vēlētos pateikties *Lulling* kundzei par garajām stundām, ko viņa pavadījusi, panākot labu kompromisu un vienošanos ar Padomi. Neņemot vērā dažādos viedokļus par atsevišķiem svarīgākajiem jautājumiem, kas risināti direktīvā, un, paturot prātā, ka tā vēl tiks izskatīta otrajā lasījumā, es vēlos pārliecināti paziņot, ka Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupa piekrīt panāktajam kompromisa lēmumam, lai dalībvalstis varētu ieviest šo tiesību aktu pēc iespējas ātrāk.

Minētā tiesību akta atjaunināšana ļauj mums nodrošināt vienādu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm, pievēršot īpašu uzmanību sociālās aizsardzības, it īpaši pašnodarbināto sieviešu aizsardzības jautājumam. Jaunais tiesiskais regulējums ļaus nodrošināt vienādu aizsardzības līmeni gan pašnodarbināto sieviešu gadījumā, gan tad, ja sievietes ir tikai pašnodarbināto personu sievas vai dzīves partneres.

Pateicoties grozījumiem direktīvā, dalībvalstis nodrošinās tiesības uz standarta sociālo nodrošināšanu, tostarp 14 nedēļu ilgu apmaksātu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbināto personu sievām vai dzīves partnerēm.

Grozījumi direktīvā ir pietiekami laicīgi un pozitīvs lēmums, kas dos iespēju pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbināto personu sievām vai dzīves partnerēm iegūt tādas pašas tiesības uz sociālo nodrošinājumu, kādas ir parastajiem darba ņēmējiem. Laulātie un dzīves partneri nav darba ņēmēji. Tomēr jāņem vērā, ka tie parasti palīdz pašnodarbinātām personām — šī prakse ir plaši izplatīta manas valsts lauksaimniecības nozarē, mazajos uzņēmumos un brīvās profesijās.

Minētais tiesību akta atjauninājums ļaus dalībvalstīm izlemt un dot iespēju pašnodarbinātām sievietēm un līdzstrādājošiem pašnodarbināto personu dzīvesbiedriem iespēju pēc brīvprātības principa vai obligātā kārtā pievienoties sociālā nodrošinājuma sistēmai. Tādējādi tam būtu jāgarantē vienlīdz laba sociālā aizsardzība un tiesības sievietēm, kas nodarbinātas ģimenes lauksaimniecības uzņēmumā. Paralēli jautājuma risināšanai saistībā ar tirgus riskiem, ražošanas un finanšu krīzi, dalībvalstīm jāparedz arī vislabākā savas sociālās un veselības apdrošināšanas sistēma.

Tas ir vienīgais veids, kā patiesi uzlabot pašnodarbināto sieviešu un pašnodarbināto personu dzīvesbiedru un dzīves partneru situāciju, galvenokārt saistībā ar viņu sociālo un ekonomisko aizsardzību, neatkarīgi no viņu laulātajam vai dzīves partnerim nodrošinātās aizsardzības.

Es uzskatu, ka visaptverošais tiesību akts ir neliels, tomēr ļoti nozīmīgs solis, lai nodrošinātu vienlīdzīgu attieksmi pret vīriešiem un sievietēm. Tas ir ceļš, kas ejams, lai sasniegtu stratēģisko mērķi — sieviešu un vīriešu līdztiesību, un izpildītu nesen atjaunināto programmu „Pekina + 15 Rīcības platforma”.

Veicot šo nelielo, bet būtisko soli, mēs, manuprāt, turpināsim virzību uz labākām reproduktīvās veselības programmām, vispārējo tirgu Eiropas veselības aprūpes un apdrošināšanas pakalpojumu jomā, maternitātes aizsardzību un labāku dzīves kvalitāti, neņemot vērā ģeogrāfiskās, sociālās, kultūras un etniskās atšķirības. Šāda virziena izvēle ļaus mums brīvi izvirzīt prioritātes un lietderīgi apvienot karjeru ar ģimenes dzīvi, tādējādi radot stabilu un saskaņotu pamatu līdztiesībai un atbildības sadalījumam starp dzimumiem.

Raül Romeva i Rueda, Verts/ALE grupas vārdā. – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Protams, es arī vēlos apsveikt *Lulling* kundzi, kā arī visus tos Padomes un Komisijas locekļus, kas piedalījās šīs direktīvas izstrādāšanā.

Tomēr es gribētu teikt to pašu, ko teica *Lulling* kundze. Manuprāt, ir satraucoši, ka dažas dalībvalstis liek tik daudz šķēršļu nediskriminācijas un vienādas attieksmes Eiropas līmeņa standartizācijas ceļā. Tas nav vienīgais gadījums, ko mēs esam pieredzējuši; mēs to esam arī pieredzējuši saistībā ar direktīvu par daudzējādu diskrimināciju un vienlīdzīgu attieksmi citās jomās, un, manuprāt, mums par to ir jāpadomā.

Mēs nevaram aicināt ievērot subsidiaritāti, ja mums nav atrisināts tik svarīgs pamatjautājums, proti, skaidri noteiktas pamattiesības visiem, kas dzīvo Eiropas Savienībā. Es uzskatu, ka tas nekad nevar būt par attaisnojumu, lai ļautu kādam ciest no diskriminācijas Eiropas Savienībā.

Es uzskatu, ka direktīva, ko gatavojamies pieņemt, un es ceru, ka tas notiks, tagad atrisinās daļu no šīs problēmas. Es domāju, ka tas ir labi un svarīgi. Tas nodrošina vienlīdzīgāku attieksmi pret tām personām, kas patlaban meklē pašnodarbinātības iespējas un, loģiski, arī pret personām, kas atrodas viņu apgādībā: šo pašnodarbināto personu sievām vai vīriem.

Tomēr ir vēl viens svarīgs jautājums, un, manuprāt, tas mums ir jāuzsver. Daži ir nosaukuši grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma pagarināšanu līdz 14 nedēļām par progresu, un tas tiešām tā ir. Tomēr neaizmirsīsim, ka ir vēl kāda cita direktīva, kurā arī uzsvērtā vajadzība pagarināt minēto atvaļinājumu — un es uzstāju, ka tas ir atvaļinājums, nevis prombūtne slimības dēļ —, pamatojoties uz vienlīdzību.

Tas noteikti nozīmē arī, ka diskriminācija nevar pastāvēt ne vien starp dalībvalstīm, bet arī, izvēloties darbības veidu, ko personas, kas vēlas pieteikties uz šo atvaļinājumu, vēlas veikt. Tāpēc ir jānodrošina, lai vienlīdzīgas tiesības gan dalībvalstu starpā, gan attiecībā uz darbības veidu un pašreizējo sociālā nodrošinājuma veidu — un es uz to uzstāju — būtu prioritāte, kas pārsniedz direktīvu, kuru mēs šodien gatavojamies pieņemt.

Marina Yannakoudakis, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlos apsveikt *Lulling* kundzi ar šo ziņojumu — viņa ir paveikusi varoņdarbu.

Kad es pirmo reizi izdzirdēju par šo ziņojumu, es domāju, kā tas varētu darboties no loģistikas viedokļa. Ziņojuma mērķis ir atzinīgi vērtējams, un ziņojumā atbalstīts vienlīdzīgas attieksmes princips attiecībā uz pašnodarbinātām sievietēm un vīriešiem un viņu laulātajiem partneriem.

Bet tad es sāku domāt, kā šo ziņojumu vērtētu, piemēram, atsevišķs pašnodarbināts uzņēmējs, piemēram, santehniķis vai elektriķis. Kā argumentu iedomāsimies viņa sievu, kas vakaros palīdzētu viņam darbā ar dokumentiem un atbildētu uz telefona zvaniem, esot mājās. Kā uz šādu situāciju attiecas ziņojums?

Vai vīram ir jāmaksā sociālās iemaksas par savu sievu, tādējādi dodot viņai iespēju vajadzības gadījumā pretendēt uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu? Vai šis atsevišķais uzņēmējs, kas smagi strādā, mūsdienu ekonomiskajā situācijā var atļauties maksāt šo netiešo nodokli, vai viņš un viņa sieva patiesi vēlas šo papildu

slogu? Ja viņi tajā nesaskatīs nekādu labumu, viņi vienkārši nemaksās šīs iemaksas — galu galā, neviens jau īsti nezina, ka viņa palīdz savam vīram —, un vai tad precēti cilvēki parasti nepalīdz viens otram?

Tad es mazliet paplašināju šo scenāriju — pēc dažiem gadiem viņi izšķiras, kā tas notiek diezgan bieži; kas notiek šajā gadījumā? Sieva ar tiesas palīdzību atstās nabaga vīru bez graša kabatā, jo viņš nav veicis sociālās iemaksas. Interesanti laiki un interesants mūsu ziņojuma blakusefekts.

Pašnodarbināto personu skaits Apvienotajā Karalistē ir palielinājies līdz 1,7 miljoniem cilvēku. Viens no šāda pieauguma iemesliem ir tas, ka patlaban ir mazākas nodarbinātības iespējas, tāpēc cilvēki paši meklē jaunas darba iespējas. Vai šajos apstākļos valstij nav jāatbalsta viņu centieni?

Es esmu iepazinies ar *Lulling* kundzes ieteiktajiem grozījumiem un uzskatu, ka viņa ir paveikusi varoņdarbu, lai uzlabotu sākotnēji neveiklo ziņojumu par pašnodarbinātību. Tomēr es joprojām esmu nobažījies par tiem tiesību aktiem nodarbinātības jautājumos, ko izstrādā Briselē. Manuprāt, šo darbu vislabāk atstāt valstu valdību pārziņā, jo tās vislabāk var novērtēt savu pilsoņu vajadzības, kā tas patiesi minēts ziņojumā.

Es atbalstu *Lulling* kundzes ieteikumus, ka dalībvalstu sistēmām jāatzīst pašnodarbināto aizsardzības nozīmīgums, un mums jāiestājas pret visa veida diskrimināciju, bet es joprojām neesmu pārliecināta, ka Parlaments ir piemērotākā institūcija nodarbinātības jautājumu risināšanai.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kundze! Es vēlos pateikties Padomei un Komisijai. Es gribētu arī sirsnīgi pateikties *Lulling* kundzei, jo, pateicoties viņas lielajai apņēmībai un lieliskajam darbam, mēs šo jautājumu tagad izskatām otrajā lasījumā. Mēs esam vienojušies par pašnodarbināto personu un viņu dzīves partneru tiesībām uz vienlīdzīgu attieksmi, un Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa atbalsta šo priekšlikumu.

Darbaspēku, par kuru mēs runājam, galvenokārt veido sievietes, un iepriekš viņas nav bijušas pamanāmas. Šī nepieciešamā iepriekšējās direktīvas pārskatīšana likvidē diskrimināciju, kuras dēļ pašnodarbinātās personas un viņu dzīves partneri agrāk atradās neizdevīgā situācijā.

Uz pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbināto personu partneriem noteikti jāattiecināma dalībvalstu sociālās nodrošināšanas sistēmas. Vēl viens svarīgs punkts šajā apspriežamajā direktīvā ir tas, ka nākotnē, pieņemot direktīvu par ilgāku bērna kopšanas atvaļinājumu darbiniekiem, Komisijas pienākums ir informēt Parlamentu un Padomi, lai mēs vajadzības gadījumā varētu nodrošināt pašnodarbinātām personām tādas pašas tiesības kā parastajiem darba ņēmējiem.

Es gribētu arī piebilst, ka, ņemot vērā stratēģiju „ES 2020” un centienus veicināt izaugsmi Eiropas Savienībā, ir jāpārtrauc diskriminācija pret sievietēm—uzņēmējām. Viņām arī ir tiesības uz bērna kopšanas atvaļinājumu un iespēju apvienot darbu ar ģimenes dzīvi — par ko mēs tik bieži diskutējam.

Mara Bizzotto, EFD grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kundze, dāmas un kungi! Ja darba tirgū vēl aizvien pastāv kāda atšķirība starp vīriešiem un sievietēm, tad mēs pārāk labi zinām, ka šī atšķirība ir vēl izteiktāka starp pašnodarbinātām personām. Patiesībā sievietēm pārāk bieži nākas upurēt savu karjeru, lai uzņemtos darba slodzi, kas izriet no absurda pieņēmuma par nodošanos ģimenes dzīvei.

Es uzskatu, ka, lai atrisinātu šo problēmu, mums ir jāsteno pasākumi, piemēram, tie, kas ietverti aplūkojamā direktīvā, vienlaikus pievēršot pastiprinātu uzmanību ģimenei kā mūsu „ceļa zvaigznei”, jo tikai tad šiem pasākumiem būs jēga un izredzes uz panākumiem.

Sieviešu atbrīvošana no mokpilnās dilemmas izvēlēties starp mātes, sievas vai uzņēmējas lomu nozīmē ģimenes darba slodzes mazināšanu un nonākt tieši pie jautājuma būtības, izmantojot īpašus pozitīvus pasākumus, lai atbalstītu ģimeni. Ja vien centrā nav izvirzīta ģimene, jebkurš pasākumu kopums būs stratēģiju jūklis, kas galu galā izrādīsies veltīgs.

Christa Klauß (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Pēc 24 gadiem ir pienācis laiks atjaunināt un pielāgot direktīvu par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātās personas statusā.

Pēc diviem gadiem kopš Komisijas priekšlikuma iesniegšanas, Spānijas prezidentūra sarunās ar mūsu referenti *Lulling* kundzi tagad ir panākusi īstenojamu un pieņemamu kompromisu. Protams, tas nav viss, ko mēs varējām vēlēties. Debatēs tika risināts jautājums par plašāku regulējumu un lielākām apdrošināšanas saistībām. Mums bija jāatrisina jautājums par to, cik stingriem jābūt ierobežojumiem attiecībā uz sociālo aizsardzību, kas vajadzīga pašnodarbinātām sievietēm, it īpaši līdzstrādājošiem laulātajiem partneriem, kas galvenokārt

ir sievietes. Ja sievietes līdzdarbojas mazos un vidējos uzņēmumos, tad viņām ir jānodrošina vismaz sava aizsardzība. Tomēr arī uzņēmuma pienākums ir to piedāvāt.

Kā zināms, pašnodarbinātība ir gan iespēja, gan arī risks — it īpaši attiecībā uz ienākumu līmeni, kas bieži svārstās. Tomēr pamata sociālās aizsardzības risku var segt ne tikai ar privātiem līdzekļiem. Katrai personai sabiedrībā ir jāuzņemas atbildība par savu aizsardzību atkarībā no iespējām, lai persona neklūtu par apgrūtinājumu sabiedrībai, un minētajai aizsardzībai jābūt attiecinātai uz visiem dzīves gadījumiem. Esmu gandarīta, ka priekšlikums attiecas uz visām pašnodarbinātām personām, nevis tikai uz tiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecību. Dalībvalstis var izlemt, kādu ceļu iet — vai noteikt šo apdrošināšanu par obligātu vai ieviest to pēc brīvprātības principa. Tā ir subsidiaritāte.

Lēmums par 14 nedēļu grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma piešķiršanu pašnodarbinātām sievietēm ir labs; tas pielīdzinās šīs sievietes parastajiem darba ņēmējiem un nodrošinās pietiekami daudz laika, lai māte un bērns varētu atveseļoties. Jaunā direktīva ir liels panākums ceļā uz vienlīdzību un tā ievērojami samazina risku vīriešiem un sievietēm, kas izvēlas tādu izaicinājumu kā pašnodarbinātība. Es vēlos pateikties visiem, kas piedalījās tās izstrādāšanā.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Direktīva par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, ir ļoti būtiska, jo ar to miljoniem Eiropas sieviešu, kas ir pašnodarbinātas personas, uzņēmējas vai palīdz laulātajiem partneriem, tiek nodrošināti tādi sociālie nosacījumi, kas ir pielīdzināmi nosacījumiem, ko piemēro sievietēm–darba ņēmējām.

Svarīgākais un galvenais direktīvas elements ir tiesības uz vismaz 14 nedēļu ilgu grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu. Labāku apstākļu nodrošināšana pašnodarbinātām sievietēm ir acīmredzami vajadzīga, ja mēs aplūkojam, kā atsevišķas sievietes šobrīd nosacīti kļūst par pašnodarbinātām personām. Eiropas Savienībā tikai 8 % no sieviešu darbaspēka ir pašnodarbinātas personas, turpretim attiecībā uz vīriešiem šis rādītājs ir 16 %. Mums ir jāmotivē vairāk sieviešu kļūt par pašnodarbinātām personām, un šajā ziņā minētā direktīva ir solis pareizajā virzienā. Daudzas sievietes vēlētos kļūt par pašnodarbinātām personām, bet viņām trūkst drosmes, ņemot vērā neskaidros sociālos nosacījumus. Manuprāt, šī direktīvai jāapskata, ņemot vērā nozīmīgo darbu, ko paveica Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja, izstrādājot vispārējo maternitātes direktīvu. Nodrošinot visām Eiropas sievietēm tiesības uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, nesamazinot viņu statusu darba tirgū, Eiropā ir ielikts stūrakmens līdztiesības pamatā.

Ja mēs Eiropas Savienībā vēlamies sasniegt mērķi attiecībā uz labklājības nodrošināšanu mūsu pilsoņiem, mums jādod Eiropas Savienības sievietēm pienācīga iespēja izmantot grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu. Ja mēs Eiropas Savienībā vēlamies sasniegt mērķi attiecībā uz labklājības nodrošināšanu mūsu pilsoņiem, mums ir arī jāpalielina dzimstības koeficients. Es ceru, ka šī direktīva būs tikai pirmais no diviem soļiem, kas jāspēr, lai sasniegtu minētos mērķus. Patlaban mēs nodrošinām, lai visām Eiropas sievietēm ir tiesības uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu. Nākamais solis ir nodrošināt arī paternitātes atvaļinājumu, lai mēs varētu nodrošināt patiesu līdztiesību.

Riikka Manner (ALDE). – (FI) Priekšsēdētājas kundze! Vispirms es vēlos pateikties referentei par šo lielisko kompromisu. Nesen mēs Eiropā runājam par konkurētspēju, it īpaši saistībā ar stratēģiju „Eiropa 2020”, un to, kā mēs varētu radīt šādu konkurētspēju, jo īpaši, palielinot mazo un vidējo uzņēmumu skaitu.

Ja mēs gribam veicināt uzņēmējdarbību, šie jautājumi, ko patlaban izskatām par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā, ir ļoti būtiski, un tie ir daļa no šīm debatēm. Mums ir jāizveido īsta alternatīva uzņēmējdarbībai gan vīriešiem, gan sievietēm. Turklāt būtu jāatbalsta akadēmiskā uzņēmējdarbība, iekļaujot to kā mācību priekšmetu studiju programmās. Šajā ziņā mēs cita starpā ļoti atpaliekam no Amerikas Savienotajām Valstīm.

Attiecībā uz vienlīdzību mums ir jāatceras, ka viens no rādītājiem, kas raksturo situāciju līdztiesības jomā, it īpaši ir uzņēmējdarbība un iespējas kļūt par uzņēmēju neatkarīgi no dzimuma. Ja mēs salīdzinām rādītājus Eiropā, mēs redzam, ka vairums uzņēmēju vēl arvien ir vīrieši. Ja mēs aplūkojam jautājumu par uzņēmējdarbības izaugsmi un tās atbalstīšanas iespējām, man ar nožēlu jāteic, ka saskaņā ar statistikas datiem sievietes–uzņēmējas tiecas pēc izaugsmes ievērojami mazāk nekā vīrieši.

Protams, tam ir daudz iemeslu, tomēr tas tā ir, ka, piemēram, patlaban uzņēmēju sociālā nodrošinājuma sistēmas ir tik neapmierinošas, ka tas rada problēmas it īpaši sievietēm–uzņēmējām, kā jau mēs dzirdējām šajā diskusijā. Turklāt, ja mēs vēlamies apvienot jautājumus par maternitāti, bērnu aprūpi un uzņēmējdarbību, tas prasīs īpašus pasākumus, jo pašnodarbināto personu darbs bieži ir neregulārs, darba diena ir gara, un

iztikas līdzekļi ir nepastāvīgi. Šis tiesību akts ir lielisks panākums virzībā uz motivējošu un vienlīdzīgu pieeju uzņēmējdarbībai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Ir svarīgi, ka šis process tuvojas nobeigumam par spīti ierobežojumiem. Ir laiks nodrošināt, lai visām strādājošām sievietēm, tostarp miljoniem pašnodarbināto sieviešu un pašnodarbināto personu sievām un *de facto* partnerēm, būtu vienādas tiesības, jo īpaši attiecībā uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu.

Lai gan šīs direktīvas ievirze ir pareiza, ar to nav pilnībā apkarojama diskriminācija un garantējama vienlīdzīga attieksme. Tas ir pozitīvs solis, kuru mēs atbalstām. Tomēr mēs nevēlamies apstāties pie 14 nedēļu grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, un mēs vēlamies, lai jaunā direktīva par dzemdību un grūtniecības atvaļinājumu un paternitātes atvaļinājumu attiektos arī uz minētajām situācijām nākotnē.

Tā nenoliedzami būs pastāvīga cīņa, lai gan mēs atzinīgi vērtējam līdz šim panākto progresu un apsveicam referenti par viņas devumu šajā procesā.

Pascale Gruny (PPE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Šodien Eiropas Parlaments sūta spēcīgu vēstījumu sievietēm, kas palīdz savu pašnodarbināto dzīvesbiedru darbā. No šā brīža tiks ievērojami uzlabotas viņu sociālās tiesības, un es gribētu apsveikt mūsu referenti *Lulling* kundzi par paveikto darbu.

Eiropai ir jāaizsargā. Saskaņā ar jauno definīciju „līdzstrādājošais dzīvesbiedrs”, laulātie un partneri būs tiesīgi saņemt sociālo aizsardzību slimības gadījumā vai aizejot pensijā. Maiznieku sievas tagad varēs izmantot sociālās tiesības.

Tomēr žēl, ka Padome nepiekrīta obligātai dalībai, bet vienkārši pieņēma brīvprātīgas dalības sistēmu.

Grūtniecības un dzemdību atvaļinājums ir paredzēts visām sievietēm. Jaunajā dokumentā paredzēts minimālais grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma periods pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbināto personu sievām visā Eiropas Savienībā. Pašreiz ir noteikts, ka minētā atvaļinājuma ilgums ir 14 nedēļas. Es esmu Eiropas Tautas Partijas (Kristīgo demokrātu) grupas ēnu referente direktīvai par strādājošo grūtnieču veselības aizsardzību un drošību darbā. Es patiesi ceru, ka, pieņemot šo dokumentu, grūtniecības un dzemdību atvaļinājums tiks pagarināts; un kāpēc to pēc tam nepagarināt arī pašnodarbinātām sievietēm?

Nobeigumā minēšu, ka Eiropa ir ierosinājusi dažus radošus un pragmatiskus risinājumus, lai palīdzētu pāriem apvienot darbu un ģimenes dzīvi. Tagad ir laiks rīkoties un īstenot minētos priekšlikumus pēc iespējas ātrāk. Ar šo dokumentu Eiropas kampaņa par sieviešu aizsardzību gūst panākumus. Tomēr Eiropas Parlamenta deputātiem ir jāturpina likvidēt nevienlīdzība starp vīriešiem un sievietēm.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Priekšsēdētājas kundze! Šī direktīva ir nekavējoties jāpārskata. Šis ziņojums ir svarīgs, jo ar to tiks atrisināta netaisnīgā un diskriminējošā pašnodarbināto personu situācija un tiks veicināta uzņēmējdarbība starp sievietēm.

No šā brīža pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbināto personu laulātajām un *de facto* partnerēm ir tiesības uz maternitātes pabalstu, kura maksāšanas periods un atlīdzības lielums ir identisks pabalstam, ko saņem algotas darba ņēmējas. Tomēr priekšnoteikums ir veikt iemaksas sociālās nodrošināšanas sistēmā. Tas ir pamatoti un taisnīgi, jo algotās darba ņēmējas arī veic sociālās nodrošināšanas iemaksas.

Tāpat ir taisnīgi, ka lauksaimniecības nozarē strādājošām personām nedrīkst būt mazākas tiesības uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, un tas jāattiecinā uz visām pašnodarbinātām personām, kas, es atgādināšu, 2007. gadā veidoja 10,5 % no visiem darba ņēmējiem Eiropas Savienībā. Es teiktu, ka tāpēc tas būtu jāattiecinā uz visām pašnodarbinātām personām neatkarīgi no to darbības jomas, vai tā būtu amatniecības nozare, tirdzniecība, brīvās profesijas vai mazie un vidējie uzņēmumi.

Mums ir jāveicina vienlīdzība, tāpēc es ceru, ka Eiropas Parlaments pieņems priekšlikumus, kurus jau pieņēmusi Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja.

Lena Kolarska-Bobińska (PPE). – (PL) Ir ļoti svarīgi pieņemt pašreizējos pasākumus ne vien no ekonomiskā un sociālā viedokļa, bet arī to vērtību dēļ, ko sniedz ģimenes aizsardzība un vienlīdzīgas iespējas.

Pašreizējā krīze un bezdarba pieaugums īpaši ietekmē sabiedrības vājākās grupas. Viena no šīm grupām ir sievietes. Tāpēc tiesiskie pasākumi, kas paredz vienlīdzīgus apstākļus pašnodarbinātām personām, ļaus sievietēm vieglāk sākt savu uzņēmējdarbību. Tāpēc tas ir svarīgi, ņemot vērā nepieciešamību paātrināt Eiropas ekonomikas attīstību un samazināt bezdarbu, bet tas ir svarīgi arī tāpēc, ka aizvien lielāks skaits sieviešu

nolemj sākt savu uzņēmējdarbību. Viņas pašas pieņem lēmumus, pašas ir atbildīgas par saviem uzņēmumiem, pašas lemj, ko darīt un kā tērēt naudu, un viņas nedrīkst ciest diskriminācijas dēļ.

Tāpēc mazie uzņēmumi ir vieta, kur sievietes var īstenot savus mērķus, — sievietes, kas vēlas būt profesionāli aktīvas, bet nevēlas atteikties no savas ģimenes dzīves. Minētie pasākumi patiesi dos iespēju arī dalībvalstīm, kas nopietni domā par ģimenes politiku, uzlabot savus tiesību aktus. Es gribētu arī pievērst uzmanību kādai noteiktai grupai, kurai vajadzīga papildu aizsardzība, un mums ir jāapsver šī situācija. Es runāju par sievietēm, kas strādā mājās. Darbs mājās netiek uzskatīts par darbu, kaut arī patiesībā tas ietver apmēram 200 dažādu uzdevumu izpildīšanu katru dienu. Sievietēm, kas strādā mājās, bieži vien trūkst tādas aizsardzības kā izdienas pensija vai veselības aprūpe, un viņām nav tiesību uz brīvdienām. Šajā saistībā es domāju, ka noteikumiem ir jāstājas spēkā, jo tas ļaus šīm sievietēm izmantot visus sociālās aizsardzības veidus.

Iratxe García Pérez (S&D). – (ES) Priekšsēdētājas kundze! Es tikai vēlējos vēlreiz pateikties gan *Lulling* kundzei, gan Spānijas prezidentūrai. Vēlos pateikties *Lulling* kundzei par viņas neatlaidību, izturību un centīgo darbu, lai mēs nokļūtu tur, kur esam šodien, un Spānijas prezidentūrai par to, ka tā ļāva Padomē izteikt dažādus un pretējus viedokļus, pateicoties kuriem mēs šodien varam diskutēt par šo nolīgumu.

Šajās debatēs, mēs runājam par Direktīvas 86/613/EEK grozījumu, kurā ir skaidri norādīts, ka direktīva neatbilst tās sākotnējiem mērķiem. Es domāju, ka ir svarīgi uzsvērt minētā nolīguma nozīmīgumu šajā krīzes un nenoteiktības laikā Eiropā, laikā, kas nav kavējis panākt progresu attiecībā uz sieviešu un pašnodarbināto personu sociālo aizsardzību Eiropas Savienībā.

Es gribētu jums atgādināt, ka 2007. gadā vairāk nekā 10 % darba ņēmēju Eiropas Savienībā bija pašnodarbinātas personas. Panāktā vienošanās varbūt nav labākais risinājums, tomēr tā sniedz iespēju panākt turpmāku progresu.

Galvenais direktīvas mērķis ir sociālās aizsardzības attiecināšana uz visu pašnodarbināto personu partneriem, tostarp netaulātiem pāriem, kā arī uz visām pašnodarbinātajām personām vai pašnodarbinātiem pāriem, ko paredz sociālā apdrošināšana, kuru pašreiz nepiedāvā visas dalībvalstīs.

Pašlaik mēs esam aktīvi izstrādājam stratēģiju „ES 2020”, kurā mēs noteiksim turpmāko Eiropas modeli. Šajā nākotnes modelī mēs nevaram neņemt vērā vienlīdzīgas attieksmes principu, tāpēc turpmākā virzībā ir būtiski izmantot pasākumus, kas nodrošina minētā principa ievērošanu. Es ceru, ka šodien, pieņemot minēto priekšlikumu, mēs izpildīsim vienu no daudzajiem nākotnē iecerētajiem pasākumiem.

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Esmu iepriecināta, ka Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komiteja ir vienprātīgi pieņēmusi *Lulling* kundzes ziņojumu. Ziņojums attiecas uz grozījuma ieviešanu direktīvā par to, kā piemērot vienlīdzīgas attieksmes principu vīriešiem un sievietēm, kas darbojas pašnodarbinātas personas statusā.

Ir ļoti svarīgi, ka ir panākts kompromiss un uzlabota situācija attiecībā uz pašnodarbinātām personām, kas veido apmēram 10 % no visiem darba tirgus dalībniekiem. Ieviesto grozījumu starpā vissvarīgākā ir pašnodarbināto personu un viņu laulāto vai dzīves partneru iespēja saņemt sociālos pabalstus, tostarp vēl svarīgāka ir iespēja veikt iemaksas, lai saņemtu izdienas pensiju, un arī apmaksāts grūtniecības un dzemdību atvaļinājums, kas ir līdzvērtīgs atvaļinājumam, ko piešķir sievietēm, kuras strādā pie darba devēja. Šīs tiesības ir jāparedz tiesību aktos ES līmenī.

Tie ir pasākumi, kas ne vien palīdzēs uzlabot sieviešu situāciju, bet arī mazinās ievērojamo nevienlīdzību, kas pastāv starp pašnodarbinātām personām un cilvēkiem, kas strādā pie darba devēja. Miljoniem cilvēku, kuri strādā ģimenes uzņēmumos, beidzot būs iespēja izmantot brīvprātīgo sociālo aizsardzību, kuras pamatā ir dalība sociālās nodrošināšanas sistēmā, bez kuras viņi atradās sliktākā situācijā. Šis ir nozīmīgs panākums, it īpaši tāpēc, ka šogad panākto kompromisu nebija iespējams panākt daudzu gadu garumā.

Es aicinu visus deputātus atbalstīt šo ziņojumu. Šajā saistībā es vēlos sirsnīgi pateikties *Lulling* kundzei, jo, pateicoties šim ziņojumam, tiks atvieglota dzīve daudzām pašnodarbinātām sievietēm.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Ar *Lulling* kundzes lielisko ziņojumu Eiropas Parlaments vēl aizvien cenšas mazināt atšķirības attieksmē pret vīriešiem un sievietēm darba vietā, un es atzinīgi vērtēju šo soli. Tas ir vēl viens solis, kas sperts šajā vēl ļoti garajā ceļā.

Es patiesi uzskatu, ka ir būtiski uzsvērt sociālās aizsardzības nozīmīgumu līdzstrādājošiem pašnodarbināto personu laulātajiem vai atzītajiem dzīves partneriem. Neaizmirsīsim, ka daudzās Eiropas valstīs līdzstrādājošiem dzīvesbiedriem joprojām nav atsevišķa statusa, viņu darbs netiek atzīts, un uz viņiem

neattiecas pašnodarbināto personu sociālais nodrošinājums. Tagad ir 2010. gads, un dažās dalībvalstīs vēl aizvien netiek atzītas sieviešu tiesības, un viņas ir pilnībā atkarīgas no savu vīru apdrošināšanas.

Pašreizējās ekonomiskās krīzes laikā mēs nevaram pieļaut, ka līdzstrādājošās sievas ir atkarīgas no sistēmas, kas kādu dienu, piemēram, laulības šķiršanas vai laulāto šķirtības gadījumā, var novest viņas nabadzībā. Tāpēc mēs nevaram piekrist, ka dalībvalstīm ir iespēja atstāt spēkā valsts noteikumus, kas ierobežo piekļuvi īpašām sociālās aizsardzības sistēmām vai noteiktam finansējuma līmenim. Līdzstrādājošām sievietēm ir jānodrošina pensija, ģimenes pabalsts, veselības aprūpe, darba nespējas pabalsts un maternitātes pabalsti.

Visbeidzot, šajā sarunu posmā tieši dalībvalstis izlems, vai sociālā aizsardzība ir īstenojama obligāti vai pēc brīvprātības principa. Tādēļ es noteikti aicinu visas dalībvalstis darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu obligātu aizsardzību. Mums visiem ir jācīnās pret nodarbinātības nestabilitāti un nespēju atzīt tiesības, it īpaši ekonomiskās krīzes laikā.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arī es gribētu pateikties referentei *Astrid Lulling* par paveikto darbu. Es arī, tāpat kā pārējie deputāti, atbalstu viņas viedokli, ka ar šo direktīvu lielāka maternitātes aizsardzība pašnodarbinātām sievietēm un pašnodarbināto personu sievietēm nedrīkst būt attiecināma tikai uz lauksaimniecībā nodarbinātajiem, bet arī uz citās nozarēs strādājošām sievietēm, tostarp brīvo profesiju pārstāvēm. Līdzstrādājošiem dzīvesbiedriem ne visur ir savs juridiskais statuss, tāpēc viņu darbs ne vienmēr tiek atzīts, un viņiem nav neatkarīgas sociālā nodrošinājuma sistēmas. Viņu profesionālais statuss noteikti ir jāatzīst un jānosaka viņu tiesības. Esmu gandarīta, ka Padome ir atzinusi Eiropas Parlamenta atzinumu pirmajā lasījumā, ka ar maternitātes pabalstiem ir jārada iespēja izmantot vismaz trīs mēnešu pārtraukumu, kas obligāti vajadzīgs normālai grūtniecībai un lai māte fiziski atpūstos pēc normālām dzemdībām, kā arī bērna veselīgai attīstībai; individuālai aprūpei mājās optimāli būtu vajadzīgi divi gadi. Man žēl, ka Padome neuzskata, ka šie trīs mēneši ir absolūti obligāts standarts, ko dalībvalstu sociālajām sistēmām jānodrošina automātiski un ka pēc brīvprātības principa ir veicami tikai papildu maksājumi.

Antigoni Papadopoulou (S&D). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Es arī vēlos izteikt atbalstu un sniegt atzinīgu vērtējumu pašreizējam kompromisam, jo tas izraisa jautājumu par demokrātijas deficītu, ar ko īpaši sievietēm ir jācieš saskaroties gadiem ilgi, palīdzot pašnodarbinātajiem vīriem tirdzniecībā, amatniecībā, mazos un vidējos uzņēmumos un brīvajās profesijās, un viņu darbs gadiem ilgi netika atzīts.

Pašnodarbinātām personām un viņu partneriem, no kuriem lielākā daļa ir sievietes, ir tiesības. Tie nav neredzami strādnieki; viņiem ir tiesības uz sociālo nodrošinājumu, veselības aprūpi, pensiju, grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu, uz bērna kopšanas atvaļinājumu un paternitātes atvaļinājumu. Sievietes ir gadiem ilgi sevi upurējušas saviem vīriem, viņu profesionālajai izaugsmei, saviem bērniem un savām ģimenēm kā lēts darbaspēks, kas strādā bez atlīdzības. Bieži vien pēc šķiršanās vai vīra nāves viņas ir palikušas bez apdrošināšanas, bez pabalstiem vai kompensācijas.

Šajā kompromisā tiek pievērsta uzmanība dažiem pastāvošās nevienlīdzības aspektiem. Tomēr neapstrīdami palielinās vajadzība turpmāk atbalstīt sievietes, lai veicinātu sieviešu uzņēmējdarbības vienlīdzību, it īpaši ekonomikas krīzes laikā un brīdī, kad Eiropas Savienība nosaka savu turpmāko politiku attiecībā uz Eiropas Savienības nākotni 2020. gadā.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, pateicos jums, ka ļāvat man runāt par šo tematu. Apmēram 30 % no visām pašnodarbinātajām personām Eiropas Savienībā ir sievietes. Vairums no viņām strādā mazajos un vidējos uzņēmumos, it īpaši pakalpojumu nozarē, un šajā statusā veic ievērojamu ekonomisko ieguldījumu mūsu sabiedrībā.

Šīm sievietēm ir jādod tādas pašas iespējas kā viņu kolēģiem vīriešiem, nevēršoties pēc kvotām un līdzīgām lietām. Pašnodarbinātajām sievietēm bieži nākas saskarties ar problēmu, ka, kļūstot par mātēm, viņas varētu apdraudēt savus dzīves apstākļus. Ņemot vērā arvien lielāku sabiedrības novecošanos, patlaban ir svarīgāk nekā jebkad agrāk garantēt efektīvu maternitātes pabalstu nodrošinājumu un piešķirt prioritāti ģimenēm.

Liela nozīme ir arī ģimenes uzņēmumiem, kuros līdzdarbojas sievietes — gan saistībā ar profesiju, tirdzniecību, mazumtirdzniecību, gan it īpaši lauksaimniecību. Visās šajās jomās ir jānodrošina pienācīga sociālā un tiesiskā aizsardzība.

Tomēr tiesību aktiem sociālajā jomā būtu vienmēr jāpaliek dalībvalstu kompetencē, un to nekad nevajadzētu nodot ES. Tas ir jautājums par kompromisu un iespēju izmantošanu, lai ņemtu vērā atšķirīgas sociālās politikas tradīcijas, piemēram, vai noteikt līdzstrādājošo dzīvesbiedru apdrošināšanu kā obligātu vai brīvprātīgu.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es arī vēlētos apsveikt *Lulling* kundzi. Es atzinīgi vērtēju to, ka ar šo ziņojumu tiek sperts vēl viens solis, lai īstenotu vienlīdzīgas attieksmes principu pret vīriešiem un sievietēm, tostarp pašnodarbinātības jomā. Ļoti būtiski un diezgan pamatoti, ka tas attiecas ne tikai uz laulātajiem, bet arī dzīves partneriem. Visbeidzot, līdzstrādājošiem partneriem ir līdzvērtīgs sociālās aizsardzības līmenis, un tas attiecas arī uz maternitātes pabalstu nodrošināšanu.

Paul Rübiger (PPE). – (DE) Priekšsēdētājas kundze! Es arī ļoti vēlētos apsveikt *Lulling* kundzi. Sievietēm tiek sniegtas pilnīgi jaunas iespējas pašnodarbinātības jomā mazos un vidējos uzņēmumos. Pašreizējās krīzes laikā mums jāpatur prātā, ka pašnodarbinātība ir piemērota nākotnei, jo te var radīt jaunas darbavietas, un tā arī ļauj attīstīt pilnīgi jaunas nozares. Piemēram, mēs esam izveidojuši Meiteņu dienu, lai mudinātu jaunas sievietes apgūt tehniskās profesijās, jo tieši šīs profesijas sniedz pilnīgi jaunas iespējas, un mūsu pašreizējā sabiedrībā cilvēki nav informēti par visu sievietēm pieejamo profesiju spektru. Visbeidzot, atkal sievietes ir tās, kas kārtējo reizi nodrošina stabilitāti finanšu jomā. Es uzskatu, ka krīzes laikā ir īpaši svarīgi nodrošināt, lai sievietes varētu vienādi izmantot uzņēmumu pamatkapitālu un riska kapitālu.

Günther Oettinger, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētājas kundze, mēs šodien esam guvuši panākumus cīņā pret nabadzību un sieviešu pašnodarbinātības veicināšanā. Tās nav procesa beigas, bet gan liels solis uz priekšu. Saskaņā ar Padomes apstiprinājumu pašnodarbinātās sievietes pirmo reizi iegūst tiesības uz grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu. Dalībvalstu pienākums būs garantēt sociālo aizsardzību līdzstrādājošajiem laulātajiem pēc pieprasījuma.

Es vēlos pateikties Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejai un Parlamentam kopumā par darbu, kas paveikts, lai gūtu šos panākumus.

Visbeidzot, es vēlos teikt pāris vārdus par *Lulling* kundzi, kura ilgus gadus ir personīgi cīnījusies par šo jautājumu. Šī cīņa nu ir uzvarēta, un es esmu ļoti pateicīgs par viņas apņēmību, kas radīja šādus ievērojamus panākumus.

Astrid Lulling, referente. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, sākumā es vēlētos pateikties *Oettinger* kungam, kas pārstāv savu kolēģi *Viviane Reding*, par lielisko angļu valodu.

(FR) Dāmas un kungi, es esmu ļoti apmierināta. Es esmu pateicīga visiem deputātiem, kuri uzstājās, jo viņi atbalsta Sieviešu tiesību un dzimumu līdztiesības komitejas vairākuma nostāju, kas ļaus šo dokumentu pieņemt jau rīt.

Es vēlētos pārliecināt *Romeva i Rueda* kungu. Šis dokuments nav perfekts. Tajā joprojām nav ietvertas visas manas prasības. Mēs vēl neesam uzvarējuši karā, bet mēs esam uzvarējuši svarīgā kaujā. Tas ir solis pareizā virzienā.

Es arī gribētu pateikt *Romeva i Rueda* kungam un *Figueiredo* kundzei, ka viņiem nevajadzētu uztraukties par maternitātes aizsardzību; tas, ko viņi vēlas, ir paredzēts 17.a apsvērumā. Izlasiet to, jo man nav laika to nolasīt. Ir tikai viens grozījums. Ja mums būtu par to jābalso, direktīvu nebūtu iespējams pieņemt Spānijas prezidentūras laikā, un mēs riskētu veltīgi zaudēt mēnešus, ja ne gadus, jo — es vēlos pārliecināt autorus — viņu ierosinātais grozījums ir ierosināts citā izteiksmē 4. grozījumā, ko pieņēma pirmajā lasījumā un Padome atbalstīja pilnībā. Tāpēc es uzskatu, ka šie deputāti varētu ar tīru sirdsapziņu balsot par pārējiem grozījumiem.

Priekšsēdētāja. - Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks otrdien, 2010. gada 18. maijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Robert Dušek (S&D), rakstiski. – (CS) Direktīvas par vienlīdzīgu attieksmi pret pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm mērķis nav vienādot piemērojamos Eiropas tiesību aktus un pakāpeniski aizstāt vairākas direktīvas attiecībā uz šo politiku. Pašnodarbināto personu un darba ņēmēju sociālie apstākļi dalībvalstīs ievērojami atšķiras, un, ja persona ilgstoši vai pastāvīgi atrodas ārpus darba tirgus, sociālais nodrošinājums dažos gadījumos praktiski nepastāv. Pašnodarbinātām personām bieži vien nav veselības apdrošināšanas. Tās strādā pat slimības laikā, jo tas ir finansiāli izdevīgāk. Sievietes atgriežas darbā pēc bērna piedzimšanas un neizmanto grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu. Līdzstrādājošiem dzīvesbiedriem nav atsevišķas sociālā nodrošinājuma sistēmas. Pašnodarbinātās personas ir ļoti svarīgas ekonomikas funkcionēšanai, un tām ir neaizvietoama loma sabiedrībā. Šie cilvēki finansiāli nodrošina sevi un savas ģimenes, maksā nodokļus valsts kasē un veic sociālās un veselības apdrošināšanas iemaksas. Valsts nav sekmējusi viņu aprūpi. Viņi ir īpaši neaizstājami reģionos, kuros dažādu iemeslu dēļ trūkst darbavietu pie tā sauktajiem „lielajiem” darba

devējiem, kā arī lauksaimniecības nozarē. Tādēļ ir jāvienādo obligātie standarti, kas palīdzēs nodrošināt vienādu statusu pašnodarbinātām personām salīdzinājumā ar darba ņēmējiem, un vienlīdzību starp pašnodarbinātiem vīriešiem un sievietēm. Par mērķi jāizvirza lielāka aizsardzība maternitātes laikā, tāda atvaļinājuma atzīšana, ko izmanto, lai rūpētos par ģimenes locekļiem un līdzstrādājošā dzīvesbiedra ieguldījuma atzīšana.

Zita Gurmai (S&D), rakstiski. – Priekšlikums, par kuru mēs šonedēļ diskutējam nav tehnisks. Tas ir jautājums par taisnīgumu un veselo saprātu — divējādi. Tas ir ne vien morāli, bet arī ekonomiski skaidrs, ka mums ir jāgarantē sociālā aizsardzība un maternitātes pabalsti pašnodarbinātām grūtniecēm un pašnodarbināto vīriešu laulātajām vai dzīves partnerēm, kas gaida bērnu. Mēs nevaram diskriminēt tās sievietes vai to vīriešu partneres, kas ir izvēlējušies šādu darbu, it īpaši, ja mēs visi piekrītam, ka mums ir jāmudina sievietes vairāk iesaistīties uzņēmējdarbības pasaulē. Kamēr mēs cenšamies atrast izeju no krīzes, mēs veicinām darbu, tostarp darbu, ko veic neatkarīgi darba ņēmēji. Tāpēc mums arī jānodrošina, ka sievietēm būtu pamudinājums izmantot šādas darba iespējas. Otrkārt, mēs nevaram diskriminēt ģimenes jaundzimušo bērnu dēļ. Tas ir nepieņemami, ja kādam bērnam ir tiesības uz mātes vai tēva klātbūtni (neapdraudot ģimenes iztiku) viņa pirmajās dzīves nedēļās tad, ja vecāki ir klasiski darba ņēmēji, bet kādam citam bērnam nav šādu tiesību, jo vecāki ir pašnodarbinātas personas.

16. Ēku energoefektivitāte (pārstrādāta redakcija) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir *Silvia-Adriana Țicău* ieteikums otrajam lasījumam Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas vārdā par Padomes nostāju pirmajā lasījumā, lai pieņemtu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu par ēku energoefektivitāti (pārstrādāta redakcija) (05386/3/2010 – C7-0095/2010 – 2008/0223(COD)) (A7-0124/2010).

Silvia-Adriana Țicău, referente. – (RO) Eiropas Savienība 2008. gadā apņēmas līdz 2020. gadam par 20 % samazināt enerģijas patēriņu un panākt, ka 20 % no izmantotās enerģijas tiek iegūti no atjaunojamiem enerģijas avotiem. Eiropadomes 2010. gada 25. un 26. marta sanāksmē Eiropas Savienības valdību vadītāji noteica kopīgu mērķi līdz 2020. gadam par 20 % palielināt energoefektivitāti.

Ēku nozare veido 40 % no kopējā energopatēriņa un rada 35 % no kopējām piesārņojuma emisijām. Ēku energoefektivitātes uzlabojumi būtiski ietekmēs Eiropas pilsoņu dzīves. Visā ES ģimenes vidēji tērē 33 % no saviem ienākumiem par ūdeni, elektroenerģiju, gāzi un apsaimniekošanu. Patiesībā šis skaitlis var pat sasniegt 54 % gadījumos, kad ģimenes ienākumi ir ļoti zemi. Ieguldījumi energoefektivitātes uzlabošanā ne tikai samazinās enerģijas rēķinu summas, bet arī radīs 2,7 miljonus darba vietu Eiropas Savienībā līdz 2030. gadam.

Komisija 2008. gada novembrī iesniedza tiesību akta priekšlikumu par grozījumiem Direktīvā 91/2002/EK attiecībā uz ēku energoefektivitāti. Eiropas Parlaments 2009. gada aprīlī ar būtisku balsu vairākumu pieņēma savu nostāju pirmajā lasījumā saistībā ar koplēmuma procedūru. Pēc tam Parlaments un Padome organizēja intensīvas sarunas Eiropas Savienības Padomes Zviedrijas prezidentūras laikā. Politisku vienošanos par tiesību akta priekšlikuma tehniskajiem aspektiem panāca 2009. gada novembrī.

Šī vienošanās ietver šādus galvenos sasniegumus.

Tika ieviests atsevišķs pants kopā ar vairākiem apsvērumiem un noteikumiem, kas attiecas uz finansējuma aspektiem. Komisijai ir jānosaka esošie finanšu instrumenti un fiskālie pasākumi, kā arī līdz 2011. gada 30. jūnijam jāiesniedz jauni priekšlikumi. Šos noteikumus papildināja arī Komisijas paziņojums.

Līdz 2020. gadam 31. decembrim visu jaunbūvju neto enerģijas patēriņam ir jābūt gandrīz vienādam ar nulli, un lielākā daļa enerģijas ir jāgūst arī no atjaunojamajiem avotiem. Valsts sektoram šis termiņš ir par diviem gadiem ātrāk. Tādu ēku gadījumā, kuru neto enerģijas patēriņš ir gandrīz vienāds ar nulli, dalībvalstis noteiks skaidrus mērķus un izstrādās rīcības plānus, kas ietvers arī atbalsta pasākumus.

Kapitāli remontējamo ēku energoefektivitātei vai atjaunotajai ēkas daļai ir jāatbilst obligātajām energoefektivitātes prasībām, ko piemēro arī ēkas tehniskajām sistēmām un sastāvdaļām, kurām ir būtiska ietekme uz ēkas energoefektivitāti.

Tika ieviesti jauni noteikumi attiecībā uz sertifikātiem. Sertifikātā ir jānorāda obligātā informācija, tai skaitā finansēšanas iespējas. Tika ieviesti noteikumi par energoefektivitātes sertifikātu izsniegšanu un izvietojumu.

Ēkas energoefektivitātes sertifikātā uzrādītais energoefektivitātes rādītājs ir jāiekļauj sludinājumā par ēkas vai tās daļas pārdošanu vai izīrēšanu.

Jāsniedz papildu informācija un jānodrošina pārredzamība attiecībā uz ekspertu akreditāciju un apmācību, kā arī īpašniekiem un īrniekiem sniedzamo informāciju.

Jāapspriežas ar vietējām varas iestādēm, un ir jāsaņem šo iestāžu atbalsts ieteikumu īstenošanā, kā arī tādu jaunu noteikumu īstenošanā, kas attiecas uz vietējo būvniecības plānotāju un arhitektu vadību, lai nodrošinātu, ka tiek ņemta vērā ēku energoefektivitāte.

Ir ieviestas progresīvas mērierīces un aktīvas kontroles sistēmas, piemēram, automatizācija, kontroles un uzraudzības sistēmas, kuru mērķis ir ietaupīt enerģiju.

Nav paredzēta kopīga metodoloģija, taču Komisija līdz 2011. gada 30. jūnijam izstrādās salīdzinošās metodoloģijas sistēmu, lai aprēķinātu izmaksu ziņā optimālāko obligāto energoefektivitātes prasību līmeni. Direktīvu pārskatīs līdz 2017. gada 1. janvārim. Padomes kopējās nostājas pamatā ir 2009. gada novembrī parakstītā vienošanās starp Eiropas Parlamentu un Padomi. Tādēļ es iesaku tās pieņemšanu.

SĒDI VADA: S. LAMBRINIDIS

Priekšsēdētāja vietnieks

Günther Oettinger, *Komisijas loceklis.* – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti! Politikā reti ir iespēja iepazīstināt ar priekšlikumiem un pasākumiem, kas nodrošina ieguvumus no jebkura aspekta perspektīvas. Šodien mums ir tieši tāda iespēja: direktīvas par ēku energoefektivitāti pārstrādātās redakcijas gaidāmā pieņemšana.

Ēku nozare patērē 40 % no visas enerģijas un rada 36 % oglekļa dioksīda emisiju ES. Ekonomikas pasākumu īstenošana, lai samazinātu energopatēriņu dzīvojamo ēku nozarē, var būtiski sekmēt mūsu 2020. gada mērķu sasniegšanu saistībā ar siltumnīcefektu izraisīto gāzu samazināšanu un enerģijas ietaupījumiem. Tādējādi mēs tai pat laikā atbalstīsim mūsu enerģētisko drošību un sekmēsīm izaugsmi un darba vietu radīšanu celtniecības nozarē. Pārstrādātā direktīva par ēku energoefektivitāti sekmēs arī augstākus standartus valsts kodeksos par energoefektivitāti ēku celtniecībā un palīdzēs patērētājiem samazināt komunālos maksājumus. Energoefektivitāte ir lētākais veids, kā apkarot klimata pārmaiņas.

Es vēlētos uzsvērt trīs pārstrādātās direktīvas aspektus, kas, mūsaprāt, atspoguļo būtisku progresu salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju.

Pirmkārt, valstu prasības attiecībā uz jaunbūvēm un remontdarbiem veicinās tādu ēku celtniecību, kuras radīs būtiski lielākus enerģijas ietaupījumus. Šī direktīva attiecas arī uz mazām ēkām, kurās apdzīvojamā teritorija ir mazāka par 1000 m², kā arī maziem, ar energoapgādi saistītiem remontdarbiem un katlu un logu maiņu.

Otrkārt, pārstrādātā redakcija nozīmē, ka pilsoņiem būs nodrošināta labāka informācija. Māju īpašnieki un īrnieki būs labi informēti, saņemot konkrētus datus par enerģijas patēriņu un ēkas iespējamiem enerģijas ietaupījumiem. Tam vajadzētu nodrošināt stimulu tirgū realizēt ēkas ar mazu energopatēriņu un veikt plašus remontdarbus.

Treškārt, sākot ar 2020. gadu visām jaunbūvēm jāatbilst ārkārtīgi striktam celtniecības standartam, proti, enerģijas patēriņam jābūt gandrīz vienādam ar nulli. Turklāt dalībvalstīm būtu jāizstrādā valstu rīcības plāni, lai paaugstinātu esošo ēku standartu, tuvinot to enerģijas patēriņu gandrīz nulles līmenim.

Visu šo iemeslu dēļ jaunā direktīva ir sekmīgs sasniegums Eiropas enerģētikas politikā. Es vēlos pateikties Parlamenta deputātiem un jums, *Ţicāu* kundze, par labo sadarbību pēdējo mēnešu laikā, kā arī par neparasti ātro direktīvas pieņemšanu.

Jūs jau uzsvērāt, ka ar pārstrādāto redakciju būs iespējams īstenot visu tās enerģijas ietaupījumu potenciālu tikai tādā gadījumā, ja to efektīvi un ātri transponēs un ja ieviesīs arī atbalsta instrumentus. Šajā saistībā mums labāk jāizmanto esošie finansēšanas instrumenti, piemēram, Eiropas Reģionālās attīstības fonds, kas paredz 4 % budžeta izmantot energoefektivitātes pasākumiem — iespēja, ko dalībvalstis līdz šim tikpat kā nav izmantojušas.

Turklāt mēs vēlamies dalībvalstīm sniegt finansiālu atbalstu saistībā ar viņu centieniem pārveidot ēkas. Pašlaik mēs gatavojam — kā iepriekš paziņoja Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komiteja — Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna neizmantoto līdzekļu ne mazāk kā EUR 150 miljonu apmērā atkārtotu sadali projektiem atjaunojamās enerģijas un energoefektivitātes jomā.

Esmu pārliecināts, ka Parlamenta šodien izrādītais atbalsts ir svarīgs solis. Es vēlos jums visiem pateikties par labo sadarbību.

Paul Rübiger, *PPE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, *Ţicāu kundze!* Es vēlos jūs apsveikt ar šo ziņojumu. Manuprāt, tas ir svarīgs solis istajā virzienā. Eiropā ir vairāk nekā 160 miljoni ēku, un šīm ēkām ir jāveic remonts saistībā ar to termisko lietderību, lai maksimāli samazinātu energopatēriņu, tādējādi sekmējot kopējā energopatēriņa attiecīgu samazinājumu.

Ceturdsmit procentus enerģijas izmanto ēku apkurei un dzesēšanai. Mēs ceram, ka remontdarbu pasākumi ļaus mums sasniegt mūsu mērķi līdz 2020. gadam par 5 % samazināt kopējo enerģijas patēriņu. Nav šaubu, ka mums vajadzīgas jaunas apmācību shēmas amatniekiem, kuri ne tikai veiks esošo ēku remontu, bet arī būvēs jaunas. Mums vajadzīgi mazi un vidēji uzņēmumi, kas specializējas šajā nozarē, un mums jānodrošina tas, ka viņi spēj gūt peļņu šajā jomā un maksāt augstākas neto algas. Es uzskatu, ka tas ir labākais veids, kā pārvarēt krīzi, jo tādējādi ne tikai, protams, tiks gūti jauni ieņēmumi no nodokļiem, bet turklāt no fosilajiem kurināmajiem gūto enerģiju aizstās ar atjaunojamo enerģiju, tādējādi samazinot fosilā kurināmā patēriņu.

Manuprāt, fosilā kurināmā patēriņa un ražošanas aizstāšana ir veids, kā virzīties uz priekšu, un tas, protams, sekmēs mājsaimniecību izmaksu būtisku samazinājumu. Es arī uzskatu, ka šie ieguldījumi atmaksāsies un ka mums nebūtu jāsaģlabā patēriņa līmeņi, kādi ir novēroti pēdējās desmitgadēs. Mums būtu jāizmanto šī iespēja atkal sākt ieguldīt. Ieguldījumi ir jo īpaši svarīgi krīzes laikā, lai ļautu mums to pārvarēt — pārvarēt ar maksimāli maz birokrātijas.

Zigmantas Balčytis, *S&D grupas vārdā*. – (LT) Pirmkārt, es vēlētos apsveikt manu kolēģi *Silvia Ţicāu* ar apjomīgo darbu, ko viņa ir paveikusi, sagatavojot šo svarīgo ziņojumu. Manuprāt, ar Padomi panāktā vienošanās ir ļoti mērķtiecīga un nodrošina jaunu, kvalitatīvu progresu visā nozarē. Tādēļ tagad ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis pienācīgi un laikus īstenotu direktīvas noteikumus. Jautājums par ēku energopatēriņu ir sevišķi svarīgs iekšējā enerģētikas tirgus vispārējā kontekstā. Eiropas Savienības ēku nozare ir viena no nozarēm, kam piemīt lielākais enerģijas ietaupījumu potenciāls. Tas it īpaši attiecas uz Eiropas Savienības jauno dalībvalstu iedzīvotājiem, jo šajās valstīs ir vislielākais skaits vecu un energoneefektīvu dzīvojamo ēku, un to iemītnieki, kam ir viszemākie ienākumi, ir spiesti maksāt visaugstākos komunālos maksājumus. Virzība uz ēku enerģijas izmaksām, kas gandrīz vienādas ar nulli, nozīmē, ka latīņa ir pacelta vēl augstāk attiecībā uz celtniekiem, nekā līdz šim plānots, apsverot pasīvas ēku tehnoloģijas. Komisār, dāmas un kungi! Es vēlētos atkārtot, ka tas patiešām ir ļoti svarīgi un ļoti mērķtiecīgi, un, cerams, to piemēros arī praksē.

Fiona Hall, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Es vēlos apsveikt *Ţicāu kundzi*, kura ar ārkārtīgu atdevi ir strādājusi pie šī dokumenta. Mēs esam krietni aizkavējušies juridisku pielāgojumu dēļ, kuri bija vajadzīgi saistībā ar Lisabonas līgumu, un tas ir nozīmējis, ka atmosfērā ir nokļuvušas daudz lielākas CO₂ emisijas par tām, kādas būtu tajā nonākušas, ja mēs šo būtu varējuši izdarīt ātrāk.

Šajā garajā sagatavošanās laikā ir viegli aizmirst, ka dažus no šīs pārstrādātās redakcijas elementiem patiesībā uzskatīja par samērā radikāliem, kad tos ierosināja pirmo reizi. It sevišķi atteikšanās no 1000 m² sliekšņa, ko Parlaments sākotnēji ierosināja savā ziņojumā par Energoefektivitātes rīcības plānu, kā arī ēku energopatēriņa, kurš gandrīz vienāds ar nulli, ieviešana līdz 2021. gadam. Diemžēl šī jaunā prasība attiecībā uz jaunbūvēm mums nepalīdzēs sasniegt 20-20-20 mērķus, it īpaši tādēļ, ka mēs aizvien vairāk apzināmies, ka mums ir jācenšas sasniegt vismaz 30 % samazinājums attiecībā uz siltumnīcefektu izraisošajām gāzēm. Lai sasniegtu mūsu klimata pārmaiņu mērķus, mums uzmanība jākoncentrē tieši uz esošajām ēkām un to energoefektivitātes prasībām.

Es ierosinu trīs galvenos rīcības virzienus, kas mums jāīsteno, ja vēlamies izmantot esošo ēku enerģijas ietaupījumu potenciālu.

Pirmkārt, ir ļoti svarīgi, lai Komisija ierosinātu stabilu, rentablu metodiku remontdarbu veikšanai. Laika grafiks ir samērā ierobežots, bet tas ir pamatoti, jo ir izšķērdēts jau ļoti daudz laika, un rentablo metodiku piemēros tikai 2014. gadā.

Otrkārt, visām dalībvalstīm ir jāapsver valsts gada mērķu pieņemšana, lai uzlabotu konkrētu procentuālo daļu no savām esošajām ēkām. Ja mums būtu „saistošs” Eiropas līmeņa mērķis attiecībā uz energoefektivitāti, esmu pārliecināts, ka mēs ļoti ātri varētu novērot rīcību dalībvalstīs, jo tās saprastu, ka viens no vieglākajiem veidiem, kā sasniegt energoefektivitātes mērķi, ir sistematiski modernizēt esošās ēkas.

Treškārt, un tas ir ļoti svarīgi, dalībvalstīm ir jānodrošina iepriekšējs finansējums energoefektivitātes uzlabojumiem un, neskatoties uz referentes un ēnu referentu lielajiem centieniem, mēs šajā pārstrādātajā

redakcijā nepanācām tik daudz, cik Parlaments būtu vēlējis. Tādēļ ir īpaši svarīgi ekonomikas atveseļošanas programmā ietvert līdzekļus energoefektivitātei, un es ceru, ka Komisija šajā saistībā nekavēsies ar savu priekšlikumu.

Visbeidzot, ņemot vērā šajā dokumentā paustos komentārus par energoefektivitātes tiesību aktu īstenošanas vajajiem punktiem iepriekš, es vēlos jautāt Komisijai, vai tā var nodrošināt, ka šo direktīvu īsteno pilnībā un laikus.

Claude Turmes, Verts/ALE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi! Es apsveicu *Ţicāu* kundzi un visu ēnu referentu komandu. Šī direktīva nebūtu tik sekmīga, ja nebūtu spēcīga Eiropas Parlamenta.

Man atvēlētajās divarpus minūtēs es mazāk runāšu par direktīvu, bet vairāk izteikšos par to, kas turpmāk ir jāpaveic, lai novērstu direktīvas vājos punktus jo īpaši saistībā ar esošajām ēkām. Kas gan būtu vēl piemērotāk krīzes laikā kā Eiropas resursu izmantošanas uzlabošana un energoefektivitātes palielināšana? Tagad mums no Komisijas ir vajadzīga Eiropas ēku iniciatīva ar četriem centrāliem pīlāriem.

Pirmkārt, palīdzība valstu valdībām saistībā ar direktīvas transponēšanu. Iepriekšējā direktīva netika pienācīgi transponēta. Jūsu ģenerāldirektorātā, *Oettinger* kungs, jums ir viens pilna laika ierēdnis, kurš jūlijā dosies prom. Kā jūs nodrošināsiet, starp citu, arī attiecībā uz personālu, ka direktīvu pareizi transponēs?

Otrkārt, kā jūs jau minējāt, finansējuma modeļi. Ko Komisija var paveikt, lai uzlabotu veidu, kādā izmanto Eiropas Reģionālās attīstības fonda resursus ēku nozarē? Iespējams, ka jūs varētu mums sniegt nedaudz informācijas par līdzekļiem, kas palikuši pāri no jūsu pieminētā Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna.

Treškārt, mums vajadzīgs lielāks darbaspēka ražīgums celtniecības nozarē, un tam mums ir vajadzīga plašāka apmācība. Labāk apmācīti darba ņēmēji palielinās produktivitāti, bet, protams, arī radīsies jautājumi saistībā ar darba un apmaksas apstākļiem Eiropas celtniecības nozarē. Attiecīgi mums būtu arī vajadzīga Komisijas iniciatīva par sociālo dialogu Eiropas līmenī starp celtniecības nozares un arodbiedrību pārstāvjiem.

Visbeidzot, pētniecības un izstrādes jomā steidzami jāpievērš koncentrēta uzmanība ēkām, tādu ēku celtniecībai, kuru enerģijas patēriņš ir gandrīz vienāds ar nulli, kā arī — un tas ir vissvarīgākais — jauniem veidiem, kā organizēt ēku remontdarbus. Mēs spēsim būvēt vai remontēt lētāk tikai tad, ja viss remontdarbu process būs labāk izstrādāts. Tā ir vēl viena joma, kurā varētu izmantot Eiropas pētniecības līdzekļus, lai nodrošinātu reālu un būtisku palīdzību gan valstu valdībām, gan celtniecības nozarei.

Vicky Ford, ECR grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Arī es vēlētos sākt ar pateicību *Ţicāu* kundzei un citiem referentiem par sarunu organizēšanu saistībā ar direktīvu. Starp grupām ir bijusi jūtama liela atsaucība, un ir ļoti patīkami dzirdēt, ka debates par nākamajiem pasākumiem jau ir sākušās.

Es patiesi atzinīgi vērtēju šo ziņojumu. Kā daudzi jau pieminēja, 40 % mūsu enerģijas tiek patērēti ēkās. Mums vajadzīgi ilgtspējīgāki dzīves apstākļi ne tikai oglekļa radītās problēmas dēļ, bet arī saistībā ar bažām par pieaugošajām enerģijas cenām un energoapgādes drošību.

Dažas dalībvalstis jau savos energoefektivitātes kodeksos ir bijušas daudz mērķtiecīgākas, un es ceru, ka šī direktīva citas dalībvalstis mudinās sekot šim piemēram. Energoefektivitātes sertifikāti palīdz veicināt informētību par to, kādās jomās var ietaupīt enerģiju un izmaksas, kā arī mudina uzstādīt progresīvas mērķrīces jaunbūvēs un no jauna izremontētās ēkās, lai patērētājiem nodrošinātu lielāku kontroli attiecībā uz viņu ar enerģiju saistītajiem lēmumiem. Viss minētais raksturo labu progresu.

Šo pārstrādāto redakciju sāka gatavot, jo sākotnējo direktīvu īstenoja nepienācīgi. Turpmāk Parlamentam un Komisijai ir vienmēr jāuzrauga, kā dalībvalstis īsteno šo direktīvu. Komisijai ir jāpalīdz sekmēt labākas prakses nodošanu starp dalībvalstīm, kā arī nodrošināt, ka obligātie energoefektivitātes standarti ir atbilstīgi, vienlaikus atspoguļojot reģionālās atšķirības.

Mēs visi zinām, ka, lai popularizētu jautājumu par enerģijas ietaupījumiem, ir svarīgi, lai gan valsts, gan privātā sektora patērētāji atzītu un redzētu ieguvumus, ko tieši rada enerģijas ietaupījumu iniciatīvas gan attiecībā uz vidi, gan ekonomiku, bet es vēlos jūs brīdināt, jo manā dalībvalstī ir bijis gadījums saistībā ar direktīvas „apzeltīšanu”, īpaši attiecībā uz energoefektivitātes sertifikātiem sabiedriskām ēkām, un dažos gadījumos tas ir radījis papildu birokrātiskas izmaksas, gūstot mazus enerģijas ietaupījumus un rezultātā zaudējot sabiedrības atbalstu; par to jāpauz nožēla.

Pēdējais, ko vēlos sacīt, ir, ka tiem, kuri bailojas, ka ES pašlaik ir identitātes krīze, vajadzētu smelties drosmi no šī ziņojuma. Jau manas iesaistīšanās pašā sākumā pastāvēja vienotība attiecībā uz mērķi un pārliecību, un es zinu, ka tāda pastāvēja jau daudzus gadus pirms manas pievienošanas šim Parlamentam pagājušajā vasarā. Ņemsim vērā mūsu pieredzi, ka ES ir visspēcīgākā tad, kad mēs koncentrējam uzmanību uz pamatjomām, kurās vērtību var nodrošināt, strādājot kopā un aizstāvēt kopīgas intereses.

Marisa Matias, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Arī es vēlētos sākt, apsveicot *Ţicāu* kundzi ar smago darbu un atdevi, ko viņa ir ieguldījusi šādā būtiskā ziņojumā, kā arī ar darbu, kuru viņa ir paveikusi saistībā ar ēku uzlabotu energoefektivitāti un atbalstu ilgtspējīgākai Eiropai. Kā mēs zinām, enerģijas izmantošana Eiropas Savienībā krietni pārsniedz pieņemamu līmeni, tādēļ ir ļoti svarīgi virzīties uz priekšu ar šādiem priekšlikumiem.

Ir pēdējais laiks piemērot politiku, kas ir mērķtiecīga Eiropas līmenī, un papildināt šo mērķtiecīgo politiku ar turpmākiem pasākumiem, īpaši saistībā ar krīzes situāciju, ar ko saskaramies. Celtniecības nozari uzskata par vienu no nozarēm vai tirgiem, kam ir vislielākais enerģijas ietaupījumu potenciāls, kā arī cita veida potenciāls, tādēļ šī ir izcilības nozare valsts politikas virzienu atbalstīšanai. Ar to es vēlētos beigt šo tematu, priekšsēdētāja kungs!

Tādēļ mēs sagaidām, ka tiks izmantota iespēja ieguldīt ēku energoefektivitātes uzlabojumos un potenciāls radīt miljoniem darba vietu nākamo dažu gadu laikā. Turklāt runa nav tikai par jaunām ēkām, bet arī par to esošo ēku restaurāciju un remontdarbiem, kuru stāvoklis ir pasliktinājies vai kuras vairs netiek apdzīvotas.

Tādēļ izmantosim iespēju piemērot šo tiesību aktu kā būtisku ieguldījumu Eiropas ekonomikas atdzīvināšanā; mums jāsāk maksimāli izmantot ieguldījumi, kas var būt stratēģiski un kam ir tādiem jābūt, lai atgūtos no krīzes. Cerēsim arī, ka ieguldījumu veiks Komisija un ka dalībvalstis zina, kā to maksimāli izmantot.

Jaroslav Paška, EFD grupas vārdā. – (SK) Pirmkārt, es vēlētos sacīt, cik gandarīts esmu, ka Eiropas Savienība ir saskatījusi būtisku enerģijas ietaupījumu potenciālu veidā, kā ekspluatēt ēkas. Enerģijas ietaupījumus var sasniegt samērā ātri un efektīvi, uzlabojot ēku konstrukciju siltumizolāciju, pat ar papildu apkuri vecākās mājās.

Tomēr siltuma zudumi, kas ir saistīti ar ēku apkuri, nav vienīgie enerģijas nelietderīgas izmantošanas gadījumi ēkās. Attiecībā uz energopatēriņu ūdens uzsildīšana personīgās higiēnas vajadzībām un gaisa kondicionēšana slēgtās telpās ir būtiski aspekti attīstītās sabiedrībās. Tomēr šajās jomās enerģijas taupīšanas metodes būs samērā sarežģītākas un komplicētākas. Tās būs saistītas ar samērā sarežģītu, attīstītu sistēmu efektivitātes uzlabošanu, nodrošinot enerģijas regulēšanu un apmaiņu starp dažādām ierīcēm pašā ēkā.

Tā kā vairums ēku no vienādošanas perspektīvas ir unikālas vienības, ir atbilstīgi jāplāno katras ēkas iekšējais enerģijas režīms, kas jāīsteno vairāk vai mazāk individuāli attiecībā uz katru attiecīgo darba vietu vai mājāsaimniecību. Tādēļ mūsu mērķiem ir jāietver būtisks prasību paplašinājums attiecībā uz tādu inženierijas un plānošanas darbu komplicitību un sarežģītību, kuru mērķis ir pareizi noteikt progresīvus enerģijas risinājumus atsevišķām ēkām.

Tādēļ mums, komisār, jāmeklē arī veidi, kā veicināt šajā nozarē strādājošo cilvēku labāku apmācību. Es personīgi būšu ļoti gandarīts, ja šīs direktīvas mērķi tiks pienācīgi īstenoti. Tomēr es domāju, ka tas konkrētās jomās būs grūti.

Maria da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Celtniecības nozarē tiek patērēti 40 % no ES enerģijas un radīti 35 % no visām ES emisijām. Šajā tiesību aktā ir paredzēts, ka līdz 2020. gadam jaunbūvju enerģijas patēriņam ir jābūt gandrīz vienādam ar nulli un ka izremontētajām esošajām ēkām ir jāatbilst obligātajām energoefektivitātes prasībām.

Tādēļ šis tiesību akts sekmēs mazāku Eiropas atkarību no energoresursiem, CO₂ emisiju samazināšanos, iekšējā un ārējā gaisa kvalitātes uzlabošanu, kā arī pieaugošu labklājību pilsētās. Stimuls uzlabot ēku energoefektivitāti arī liecina par iespēju atkārtoti klasificēt mūsu pilsētas, veicinot tūrismu, darba vietu radīšanu un ilgtspējīgu ekonomikas izaugsmi ES.

Tomēr atkārtotai klasificēšanai ir vajadzīgs lielāks valsts un privātais ieguldījums. Mēs runājam par tiešu valsts ieguldījumu, kas tūlītēji ietekmē darba vietu radīšanu un mazu un vidēju uzņēmumu iesaistīšanos. Programma, kas ietver mūsu pilsētu atkārtotu klasificēšanu, būs droša un labi piemērota mūsu ekonomikas atveseļošanai.

Tādēļ es mudinu Komisiju un dalībvalstis izmantot struktūrfondus, lai atkārtoti klasificētu ēkas saistībā ar to ekoloģiskajiem un enerģētiskajiem rādītājiem, šo finansējumu izmantojot kā pamudinājumu privāto ieguldījumu piesaistīšanai. Es arī mudinu tās sadarbīties, lai izveidotu piemērotu finansēšanas modeli esošo ēku remontēšanai.

Ivari Padar (S&D). – (ET) *Ţicāu* kundzes ziņojums ir viens no būtiskākajiem enerģētikas un klimata politikas instrumentiem, kādus esam pieņēmuši pēdējo gadu laikā. Es vēlētos apsveikt visus, kuri strādāja pie šā ziņojuma, un īpaši referenti — *Ţicāu* kundzi. Es neatkārtosu šeit jau pateikto, bet koncentrēšu uzmanību uz diviem aspektiem.

Pirmkārt, direktīva sniedz daudzas uzņēmējdarbības iespējas uzņēmējiem. Papildus jaunām tehnoloģijām ēku energoefektivitātes uzlabošanai nākotnē pieaugs arī pieprasījums pēc videi nekaitīgiem celtniecības materiāliem, materiālu patēriņa un atkritumu samazinājuma celtniecības nozarē, celtniecības atkritumu pārstrādes un progresīvu ēku izstrādes. Tādēļ Eiropas uzņēmējiem, sadarbojoties ar Eiropas Savienību un dalībvalstīm, būtu šobrīd jāiegulda tehnoloģijās, kas samazinās lielo ietekmi, kuru uz vidi rada ēkas, jo pašlaik ēku nozarē tiek patērēti apmēram 40 % no visas Eiropas Savienības enerģijas, radīti 38 % no Eiropas Savienības CO₂ emisijām, turklāt celtniecības nozare ir Eiropas Savienības ekonomikas nozare, kurā ir lielākais resursu patēriņš.

Otrkārt, direktīva nodrošina tikai daļēju risinājumu jautājumam, kas par to visu maksās. Piemēram, direktīvā ir ietverti priekšlikumi, kuros sacīts, ka Eiropas Komisijai būtu jāvirza vairāk Eiropas Savienības struktūrfondu līdzekļu ēku energoefektivitātes finansēšanai. Es uzskatu, kas ir ārkārtīgi svarīgi, pārskatot pašreizējo finanšu plānu, nepalaist garām iespēju un rast līdzekļus, lai palielinātu ēku energoefektivitātes finansējumu. Enerģijas ietaupījumi ir lētākais enerģijas ražošanas veids, tādēļ izmantosim to!

Karima Delli (Verts/ALE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es atzinīgi vērtēju pozitīvo progresu, ko šī direktīva paredz laikā, kad saskaramies ar steidzamu vajadzību apkarot klimata pārmaiņas.

Šis gads — 2020. gads — ir gads cīņai pret nabadzību un sociālo atstumtību. Eiropas Enerģētikas un vides partnerībā (EPEE) tiek lēsts, ka apmēram 50–125 miljoni eiropiešu saskaras ar enerģētisku nabadzību. Tomēr šis jaunais tiesību akts attiecas tikai uz jaunbūvēm un skars tikai 2,7 miljonus jaunbūvju gadā, lai gan Eiropas Savienībā ir 200 miljoni vecu dzīvojamo ēku. Patiesībā līdz 2050. gadam remontdarbi būs jāveic vismaz 150 miljoniem dzīvojamo ēku, lai sasniegtu 4. faktoru.

Komisār, kopš 2007. gada 4 % Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) ir rezervēti, lai uzlabotu ēku energoefektivitāti, bet šie resursi ir izmantoti ļoti mazā mērā. Tad kā jūs dalībvalstīm piemērosiet spiedienu, lai šie līdzekļi patiesi tiktu izmantoti, jo, ja tos neizmantos, tie, iespējams, ies zudumā, sākot no 2013. gada, kad daļa no šiem līdzekļiem patiesībā būs jāpalielina?

Algirdas Saudargas (PPE). – (LT) Kā daudzi no jums minēja, enerģijas ietaupījumi ir rentablākais veids, kā nodrošināt energoapgādes drošību un ierobežot oglekļa dioksīda emisiju daudzumu. Arī es vēlos apsveikt visus mūsu kolēģus un visvairāk referenti un citus kolēģus deputātus ar šo sekmīgo direktīvas pārskatīšanu. Šai jomai — celtniecības nozarei — ir neizmantots potenciāls ne tikai enerģijas ietaupījumu jomā, bet arī jaunu darba vietu radīšanā un jaunu tehnoloģiju īstenošanā. Piemēram, manā valstī — Lietuvā — vairāk nekā 80 % ēku ir būvētas pirms vairāk nekā 20 gadiem, un tās ir ļoti neekonomiskas. Tādēļ šīs ēku energoefektivitātes direktīvas pārskatīšana patiesi notiek laikus un ir nepieciešama pašreizējās krīzes apstākļos. Ar Padomi panāktā vienošanās par jaunās direktīvas tekstu ir atbilstīgi līdzsvarota un pilnībā atspoguļo subsidiaritātes principu. Direktīva paredz obligātas prasības attiecībā gan uz jaunbūvēm, gan remontētām ēkām un radīs piemērotus nosacījumus, lai optimizētu energoresursu patēriņu un ietaupītu iedzīvotāju un valdības naudu. Tai pat laikā striktāki ēku sertifikācijas un informācijas sniegšanas noteikumi mudinās iedzīvotājus mainīt savus patēriņa ieradumus. Priekšsēdētāja kungs! Lai gan tas jau vairākkārt tika sacīts, es vēlos vēlreiz uzsvērt, ka direktīvas sekmīgi rezultāti būs atkarīgi no tās ātras īstenošanas dalībvalstīs. Šajā saistībā jāparedz efektīvi finansiāla atbalsta pasākumi gan dalībvalstu, gan ES līmenī. Energoefektivitātei, kas ir viena no Eiropas Savienības prioritātēm, vajadzētu kļūt arī par dalībvalstu politikas prioritāti.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Direktīva par ēku energoefektivitāti tieši ietekmēs jaunus ieguldījumu veidus, ko veiks celtniecības nozarē. Ieguldījumi jaunās tehnoloģijās, kuru mērķis būs energopatēriņa samazināšana, būtiski ietekmēs valstu un reģionālos darba tirgus un uzlabos Eiropas Savienības energoapgādes drošību.

Ir vajadzīgi finanšu instrumenti. Eiropas pilsoņi nevar vieni paši uzņemties enerģētikas sistēmu modernizēšanas izmaksas. Maksimālā resursu summa, ko tam var piešķirt no Eiropas Reģionālās attīstības fonda, nav

pietiekama un ir jāpalielina līdz maksimālajam līmenim. Komisijai ir jānodrošina papildu atbalsts, izveidojot Energoefektivitātes fondu līdz 2014. gadam, ko varētu līdzfinansēt Eiropas Savienība, Eiropas Investīciju banka un dalībvalstis.

Es mudinu Eiropas Komisiju turpināt attīstīt iniciatīvu „viedās pilsētas” un izskatīt pašreizējos mehānismus, ko izmanto dalībvalstīs, lai izplatītu labāko praksi Eiropas Savienībā, kā arī apmainītos ar zināšanām un tehnisko palīdzību ar mērķi radīt finanšu resursus mājokļu energoefektivitātes uzlabošanai.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Es apsveicu *Ţicău* kundzi ar ziņojumu un direktīvu. Tomēr šī direktīva nav vērtā pat papīra, uz kura tā ir uzrakstīta, ja tai nav paredzēti līdzekļi. Es vēlos vērst komisāra *Oettinger* uzmanību uz to, ka ir jānodrošina finansējuma līdzekļi budžetā periodam pēc 2013. gada un Kohēzijas fondā. Ir skaidrs, ka papildus Eiropas Savienības avotiem mums vajadzīgi dalībvalstu līdzekļi, privātais kapitāls un iedzīvotāju ieguldījumi; citiem vārdiem sakot — īpatnējs līdzfinansējuma veids. *Marinescu* kungs jau minēja, ka mums jānosaka populārākās prakses, kādas ir ieviesušas konkrētas dalībvalstis, izmantojot tiešās subsīdijas, kredītišķas instrumentus vai citas metodes. Ungārijā ir izremontēti 250 000 daudzstāvu dzīvojamo māju dzīvokļi, jo veco dzīvokļu stāvoklis jaunajās dalībvalstīs, kā jau minēja mani kolēģi deputāti no Igaunijas un Latvijas, ir sevišķi slikts. Manuprāt, šī ēku remontdarbu programma ir jāturpina un jāpaplašina, iekļaujot arī lauku apgabalu nabadzīgos iedzīvotājus, kā sacīja mans kolēģis deputāts no Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupas.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār! Ir dažas lietas, kas, manuprāt, mums būtu jāpatur prātā gaidāmajās debatēs. Pirmkārt, notiek strīdi par dzīvojamo ēku enerģijas ietaupījumu potenciālu nākamo gadu laikā. Tas, kas paveicams viegli, jau daļēji ir paveikts. Savukārt remontdarbi — it sevišķi uzskaitīto ēku remontdarbi — varētu būt ļoti dārgi. Ir maza jēga remontēt ēku, lai tā būtu nevainojami energoefektīva, ja pēc tam tā ir neapdzīvota, jo īres maksa ir strauji pieaugusi. Pat klimata aizsardzības interesēs es nedomāju, ka mums būtu jāiejaucas pilsoņu īpašumtiesībās, kad runa ir par remontdarbiem. Nedrīkst piemērot prasību uzstādīt saules paneļus, būvējot māju, veicot jumta remontu, būvējot paplašinājumu vai mainot apkures sistēmu, kā ir paredzēts *Marburg* modeli.

Turpmākais jautājums attiecas uz ēku enerģijas patēriņu, kas gandrīz vienāds ar nulli. Kā mēs zinām, tas ir iespējams tikai tad, ja mājsaimniecība savas elektroenerģijas vajadzības nodrošina ar fotoelementiem gadījumā, kad elektroenerģijas tīkls joprojām ir pieejams periodiem, kad ir mazāk saules. Citiem vārdiem sakot, elektroenerģijas tīkla operatoram izmaksas saglabāsies tādas pašas. Koģenerācijas iekārtas ir saistītas arī ar dārgām, dubultām konstrukcijām. Pat ar optimālu enerģijas pārvaldību daudzi jautājumi paliek neatbildēti, un varētu dramatiski paaugstināties cenas — nemaz neminot to, ka vairumā gadījumu mums vēl nav atbilstīgo progresīvo iekārtu.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Priekšsēdētāja kungs! Es atzinīgi vērtēju šo ziņojumu un īpaši lieliskos punktus un ieteikumus, ko ir sagatavojuši mani kolēģi deputāti. Bez šaubām ir skaidrs, ka lielākā daļa esošo ēku un privātmāju tiks izmantota ne tikai vēl 2020. gadā, bet arī 2050. gadā. Tādēļ mums nekavējoties vajadzētu koncentrēt uzmanību uz ēkām un mājokļiem.

Manā valstī ir daudz cilvēku, kuri pašlaik ir bezdarbnieki, būvē mājas un tamlīdzīgi. Tomēr tūkstošiem un tūkstošiem ēku ir neapdzīvotas. Tādēļ nav vajadzīgs būvēt jaunas ēkas. Tādēļ, kā sacīja mani kolēģi deputāti, mums būtu jākoncentrē uzmanība uz jau esošām mājām. Es piekřitu komisāram — valdībām būtu jāizmanto struktūrfondi un citi līdzekļi, lai nekavējoties ķertos pie šī darba. Tas ir ļoti svarīgi, un es arī iesaku īstenot šo plānu.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Es vēlos apsveikt referenti — *Ţicău* kundzi — ar viņas centieniem, strādājot pie šī ziņojuma. Celtniecības nozarei piemīt liels enerģijas ietaupījumu potenciāls. Ir būtiski uzlabot ēku energoefektivitāti, lai sasniegtu stratēģijas „Eiropa 2020” mērķus. Enerģijas sertifikāti vispirms ir vajadzīgi, lai informētu pircējus par ēkas energoefektivitāti.

Rumānija bija paredzējusi ieviest enerģijas sertifikātus attiecībā uz darījumiem ar īpašumu šā gada sākumā, taču lēmums par reglamentējošā akta apstiprināšanu ir atlikts. Galvenokārt tam pamatā bija nepietiekams skaits energoauditoru un risks, ka palielināsies veco ēku cenas. Rumānijā tos ieviesīs līdz ne vēlāk kā 2011. gada 1. janvārim, kā norādījuši valdības pārstāvji. Galvenais ieguvums, ko gūst parasti pilsoņi no apkures sistēmu remontdarbiem dzīvojamās ēkās, ir samazinātas komunālo maksājumu izmaksas. Reģionālās attīstības un tūrisma ministrija šogad šim mērķi ir piešķīrusi RON 150 miljonus.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Nav šaubu, ka lielāki ēku enerģijas patēriņa ietaupījumi, daļēji pateicoties šai direktīvai, politiski ir ļoti saprātīgs solis. Tas ir mazs gabaliņš mozaikā, ko veido atbildība īstenot ilgtspējīgu

dzīvesveidu, un vienlaikus sekmē Eiropas politisko neatkarību no trešo valstu energoresursiem. Tāpat kā jūs, es ceru, ka mēs patiešām varēsim samazināt emisijas desmit gadu laikā un tai pat laikā palēnināt mūsu pieaugošo atkarību no trešo valstu energoresursiem, jo īpaši naftas un gāzes. Es ļoti atzinīgi vērtēju direktīvu, kas nodrošinās jaunu pamudinājumu ieviest inovācijas apkures jomā ne tikai jaunbūvēs, bet arī vecās ēkās. Ēku nozare rada vienu trešdaļu siltumnīcefektu izraisīto gāzu, tādēļ mūsu mērķis, protams, ietver aktīvu finansiālu atbalstu arī no dalībvalstīm. Es arī atzinīgi vērtēju mana kolēģa *Marinescu* kunga priekšlikumu izveidot īpašu fondu. Fonds, protams, atbalstītu ne tikai daudzdzīvokļu ēku, bet visu ES ēku apkuri.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! ES 2008. gadā apņēmas līdz 2020. gadam par 20 % samazināt enerģijas patēriņu. Ēku energoefektivitātes uzlabošana — ar mērķi sasniegt energopatēriņu, kas gandrīz vienāds ar nulli — ne tikai samazinās enerģijas patēriņu. Šī direktīva mums arī palīdzēs pārvarēt krīzi. Tās īstenošanai būs vajadzīgi eksperti un speciālisti, tādēļ tā radīs darba vietas. Turklāt ilgtermiņā tā samazinās Eiropas pilsoņu mājāsaimniecību izmaksas. Visbeidzot, es vēlos minēt enerģijas apgādes situāciju esošajās dzīvojamās mājās un citās ēkās, kā arī vajadzību veikt atbilstīgos to enerģijas apgādes situācijas uzlabojumus.

Günther Oettinger, Komisijas loceklis. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godājamie deputāti! Mēs esam vienisprātis, cik nozīmīgas ir esošās ēkas, esošo ēku remontdarbi un jaunbūvju celtniecība, lai sasniegtu mūsu kopīgos mērķus attiecībā uz energoefektivitāti un CO₂ emisiju samazināšanu. Citās jomās, ar kurām mums ir jāstrādā — elektrostacijas, enerģijas struktūra vispār vai automobiļu nozare — ir jāsaazinās ar samērā mazu skaitu iesaistīto pušu: enerģētikas uzņēmumi vai 12–15 Eiropas automobiļu ražošanas uzņēmumi. Tas nozīmē, ka to partneru skaits, kuru sapratne ir jāiegūst, ir saprātīgs.

Ēku nozarē ir liels skaits iesaistīto pušu. Māju īpašnieki, īrnieki, lietotāji, pašvaldības ar saviem pilsētvides plāniem un lauku attīstības plāniem kopumā, reģionālo celtniecības tiesību aktu izstrādātāji, kas parasti ir lauku apgabali vai valstis; īsāk sakot, neviena cita joma nav tik svarīga, lai sasniegtu mūsu procentuālos mērķus attiecībā uz enerģiju un klimatu, kā celtniecības nozare, un nevienā nozarē nav tik daudz miljonu partneru, kas jāiesaista plānošanā gan horizontāli, gan vertikāli. Tādēļ šī direktīva ir svarīgs solis, bet neapšaubāmi tā nav pēdējais pasākums šajā jautājumā.

Esmu gandarīts par jūsu ierosinājumiem un runām, ko es uzmanīgi uzklausu. Ticiet man, kad saku, ka, manuprāt, šīs direktīvas piemērošana būs tikpat svarīga, cik tās izstrāde. Pašlaik direktīva ir izklāstīta uz papīra. Tās vērtība veidosies kopā ar tās transponēšanu. Tam mums vajadzīga visu — dalībvalstu, kā arī pašvaldību pārvaldes iestāžu, mūsu esošo ēku īpašnieku un lietotāju — iesaistīšanās.

Mēs vēlamies, lai mūsu enerģijas taupīšanas pasākumi tiktu īstenoti ne tikai jaunbūvēs, bet arī attiecībā uz remontdarbiem. Nākamo nedēļu laikā mēs iesniegsim priekšlikumu par to, kā nākotnē konkrēti var izmantot EUR 115 miljonus vai vairāk. Mēs intensīvi strādājam pie šī priekšlikuma sagatavošanas. Mēs to vēlamies iesniegt maksimāli vēlu, lai zinātu, vai ir pieejams vairāk par EUR 115 miljoniem, bet laikus, lai nodrošinātu, ka netiek zaudēti līdzekļi laika ierobežojumu dēļ. Mēs labprāt piedalītos turpmākās diskusijās par šo programmu attiecībā uz atjaunojamo enerģiju un energoefektivitāti jūlijā un septembrī ar ieinteresētajiem deputātiem.

Mēs pašlaik risinām sarunas ar komisāru *Hahn* par to, kā reģionālās programmas varētu virzīt vairāk uz mērķiem enerģētikas jomā pašreizējā finanšu periodā. Viņš ir paudis atbalstu šai idejai un tam, kā mēs varam izmantot gaidāmās finansējuma programmas, lai nākamā finanšu periodā piešķirtu lielāku prioritāti enerģētikas un ēku jautājumam. Šeit man vajadzīga jūsu palīdzība. Mēs jau sen gatavojamies nākamajam finanšu periodam. Jūs pārzināt Eiropas Savienības budžeta galvenās programmas. Es nojausu, ka dalībvalstis nevēlēsies mums dot lielākus līdzekļus. Krīzes un budžeta konsolidācijas laikā es nojausu, ka mums būs jāiztieks ar to, kas mums jau ir — šo procentuālo IKP daļu.

Tādēļ ir vēl svarīgāk prioritāti piešķirt enerģētikai, pētījumiem enerģētikas jomā un enerģijas taupīšanas programmām, kas paredzētas iesaistītajām pusēm, kā arī, lai to papildinātu, infrastruktūrai. Gatavojoties nākamajam finanšu periodam, es ceru, ka būs debates ar jums par to, kā mēs varam sasaistīt vietējās, reģionālās un valsts ēku remontdarbu programmas ar mūsu mērķiem un attiecīgos gadījumos arī ar papildu Eiropas finansēšanas programmu. Kā es sacīju, tas ir svarīgs, bet ne pēdējais solis. Tādēļ es atzinīgi vērtēju jūsu ierosinājumus.

Esmu pārliecināts, ka jūs mūs uztraudzīsiet, lai nodrošinātu, ka direktīvu var sekmīgi īstenot arī praksē. Es vēlos pateikties visiem šā Parlamenta deputātiem, īpaši galvenajai referentei. Vai drīkstu norādīt, ka šo pamatdirektīvu ar interesi novēro citos pasaules reģionos, piemēram, Ķīnā un ASV. Šajā ziņā Eiropa ir vismaz vienu būtisku soli priekšā citiem kontinentiem.

Silvia-Adriana Țicău, referente. – (RO) Pirmkārt, es vēlos pateikties ēnu referentiem par sniegto atbalstu. Šis ir tikai sākums procesam, kura mērķis ir palielināt ēku energoefektivitāti un kurā Eiropas Parlaments būs iesaistīts kā pastāvīgs, mērķtiecīgs partneris, kā arī kuram būs vajadzīga pārredzamība, pieņemot deleģētos aktus. Jāatzīst, ka mēs patiešām skaidri nošķirām jaunbūves no esošajām ēkām, ņemot vērā gan īpašuma veidu, kas ir atšķirīgs dažādās valstīs, gan pašreizējās ēkas.

Es uzskatu, ka dalībvalstīm un Komisijai ir jāizmanto finanšu plāna starpposma pārskatīšana, kas notiks 2010. gadā, lai pārskatītu darbības programmas un vairāk līdzekļu piešķirtu ēku energoefektivitātei. Dalībvalstis var izmantot 4 % no ERAF piešķiruma un samazinātu PVN likmi gadījumos, kad to uzskata par piemērotu, taču tā nedrīkst būt mazāka par 5 %, attiecībā uz darbu, kas saistīts ar ēku energoefektivitāti.

Es vēlētos uzsvērt, ka visi ēku energoefektivitātei piešķirtie līdzekļi veicinās darba vietu radīšanu un vietējā, reģionālā un valsts līmenī samaksāto nodokļu un nodevu pieaugumu, paturot prātā šī darba vietējās iezīmes. Tikai tad, ja palielināsim līmeni, kādā tiek izmantota 4 % ERAF likme, kura paredzēta ēku energoefektivitātei periodam no 2010. līdz 2013. gadam, mēs spēsim vēlāk pieprasīt būtisku šīs likmes palielinājumu 2014.–2020. gada finanšu periodam. Es ierosinātu likmi 8–12 % apmērā.

Turklāt es prasu Komisijai atļaut neiztērētos EUR 115 miljonus no Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna piešķirt iniciatīvai „viedās pilsētas”. Es uzskatu, ka, it īpaši plānojot 2014.–2020. gada finanšu periodu, energoefektivitātei jābūt mūsu galvenajai prioritātei kopā ar programmām, kuru mērķis ir lauku apgabali.

Eiropas Parlaments pirmajā lasījumā arī pieprasīja izveidot fondu tieši energoefektivitātes vajadzībām, sākot no 2014. gada. Komisār, mēs jūs atbalstīsim šī fonda izveidē.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks otrdien, 2010. gada 18. maijā.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Ivo Belet (PPE), rakstiski. – (NL) Ar šo leģislatīvo pasākumu kopumu mēs speram lielu soli videi nekaitīgas sabiedrības virzienā. Galu galā ēku nozare rada apmēram 40 % CO₂ emisiju. Nākamo dažu gadu laikā mēs pakāpeniski samazināsim šīs emisijas līdz nullei. Tas ir ieguvums gan patērētājiem, gan nodarbinātībai, jo ieguldījumi videi nekaitīgās ēkās sekmē pieprasījumu pēc darbaspēka. Pašlaik īstermiņā mums jānovērš visas aizkavēšanās, lai paātrinātu esošo ēku remontdarbus, un mums ir jāpalīdz privātpersonām to paveikt. Šajā saistībā īpaša uzmanība jāpievērš sociālo mājokļu īrniekiem. Sociālo mājokļu asociācijām ir jāsaņem pamudinājums un būtisks stimul, lai nodrošinātu, ka tās īstermiņā remontē vecākas ēkas, un lai arī visnelabvēlīgākajā situācijā esošie īrnieki var no tām gūt maksimālu labumu.

Véronique Mathieu (PPE), rakstiski. – (FR) Ēku energoefektivitāte ir joma, kurai Eiropas Savienībā ir spēcīgs potenciāls. Enerģijas patēriņa samazinājums, ko veicinās ar šo tekstu ieviestie pasākumi, sekmēs ES neatkarības no energoresursiem palielināšanos un tuvinās mūs Eiropas energoefektivitātes politikai. Šīs politikas sekmes ir atkarīgas arī no dalībvalstīm, kam ir jāizmanto tādi finanšu pasākumi kā PVN, piešķirot maksimālo atļauto Eiropas līdzekļu daļu energoefektivitātei un tā tālāk. Pilsoņu līmenī šie pasākumi arī nodrošinās ieguvumus Eiropas mājsaimniecībām, kas iegūs savu enerģijas izmaksu samazinājumu. Vidēji izdevumi par enerģiju veido 33 % no mājsaimniecības izmaksām, un tie var būt 54 % mājsaimniecībās ar mērenākiem ienākumiem. Tādēļ praksē es vēlētos redzēt, ka ēku energoefektivitātes uzlabojumi galvenokārt nodrošina ieguvumus šai pēdējai pieminētajai pilsoņu kategorijai. Mums jāņem vērā izmaksas, ar ko saskarsimies, ieviešot jaunas normas. Ja celtniecības un remontdarbu izmaksas ietekmē īres maksas, tas ēku energoefektivitātes nodrošinātos ieguvumus varētu padarīt nepieejamus tiem, kam tie vajadzīgi visvairāk.

Alajos Mészáros (PPE), rakstiski. – (HU) Attiecībā uz ēku energoefektivitāti es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi risināt jautājumu par energoefektīvām ēkām. Mums šim jautājumam jāpiešķir prioritārs statuss, jo Eiropā ir gaidāma energoresursu krīze. Eiropas Savienība ir apņēmusies līdz 2020. gadam samazināt savu enerģijas patēriņu par 20 % un nodrošināt, ka 20 % no izmantotās enerģijas tiek iegūti no atjaunojamiem enerģijas avotiem. Tomēr uzmanība jāpievērš arī jautājumam par energoefektivitāti, īpaši celtniecības nozarē, jo šī nozare ir viena no lielākajām enerģijas patērētājām (40 %), kā arī viena no lielākajām oglekļa dioksīda emisiju radītājām. Šāda uzmanības koncentrēšana uz celtniecības nozari ir sevišķi svarīga Centrāleiropas valstīs, kur no iepriekšējā režīma mantotās novecojušās ēkas nozīmē, ka mēs nelietderīgi izlietojam enerģiju. Dzīvojamo ēku modernizēšana nodrošina īpaši svarīgas iespējas. Durvju un logu nomainīšana, kā arī modernas izolācijas uzstādīšana var palīdzēt samazināt mājsaimniecību izdevumus par enerģiju. Austrumeiropā energoefektīvu ēku celtniecība jau ir pilnā plaukumā, un to popularitāti galvenokārt veicina valsts subsīdijas. Diemžēl

Centrāleiropā vēl nav sistēmas, kas nodrošinātu lielākus stimulus ieguldījumu veikšanai pasīvās ēkās, lai gan šādas tehnoloģijas varētu palīdzēt samazināt pieaugošo atkarību no gāzes. Tādēļ es uzskatu, ka ir svarīgi atbalstīt ziņojumu, un es attiecīgi balsoju par.

Zbigniew Ziobro (ECR), rakstiski. – (PL) Ēkās izmantotā enerģija veido vienu trešdaļu no kopējās enerģijas, ko izmanto Eiropas Savienībā. Tieši tādēļ šajā nozarē ir liels potenciāls samazināt enerģijas izmantošanu ne tikai tādēļ, ka ir pausta apņemšanās samazināt siltumnīcefekta izraisīto gāzu emisijas, bet arī energoapgādes drošības dēļ. Starp svarīgākajiem direktīvas, pie kuras pašlaik strādājam, noteikumiem ir jēdziens par ēku enerģijas patēriņu, kas gandrīz vienāds ar nulli. Atcerēsimies, ka līdz 2020. gada beigām visu jaunbūvju enerģijas patēriņam jābūt gandrīz vienādam ar nulli, un valsts sektorā tas ir jāsasniedz divus gadus ātrāk, kam būtu jābūt kā paraugam. Tomēr divi diskutētās direktīvas aspekti ir pelnījuši pozitīvu reakciju. Pirmkārt, Energoefektivitātes fonda izveide līdz 2020. gadam — tas būs instruments, kas palīdzēs palielināt privātos un valsts ieguldījumus projektos, kuru mērķis ir uzlabot ēku energoefektivitāti. Šāds strukturāls atbalsts nodrošinās iespēju sasniegt mūsu mērķus. Otrkārt, noteikuma iekļaušana direktīvas projektā par progresīvām mērierīcēm un aktīvām kontroles sistēmām (viedās mēriekārtas), kuru mērķis ir nodrošināt enerģijas ietaupījumus. Šo sistēmu ieviešana plašā mērogā var nodrošināt ieguvumus patērētājiem attiecībā uz cenu, izmantošanas efektivitāti un energoapgādes drošību.

17. Tekstilmateriālu nosaukumi un ar tiem saistītā tekstilizstrādājumu marķēšana (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais darba kārtības punkts ir ziņojums par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par tekstilmateriālu nosaukumiem un ar tiem saistīto tekstilizstrādājumu marķēšanu, ko iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā iesniedza *Toine Manders* (COM(2009)0031 – C6-0048/2009 – 2009/0006(COD)) (A7-0122/2010).

Toine Manders, referents. – (NL) Vispirms gribu visiem pateikties par mūsu ārkārtīgi konstruktīvo sadarbību. Ceru, ka pēc rītdienas balsojuma mēs spēsim turpināt tieši tāpat, jo Parlaments ar Komisiju un Padomi runā gandrīz vienbalsīgi, lai beigu beigās panāktu vienošanos par labu Eiropas patērētājiem, Eiropas pilsoņiem.

Manuprāt, Komisijas priekšlikums tekstilizstrādājumu marķēšanas noteikumus iestrādāt atsevišķā regulā ir labāks par to iekļaušanu spēkā esošajās direktīvās. Šajā sakarā es atsaucos uz *Monti* kunga ziņojumu, kurā ir norādīts, ka patiesais iemesls Eiropas problēmām ir direktīvu transponēšana, kurai ir 12 vai 27 dažādi līmeņi. Es vienmēr esmu bijis regulu piekritējs, un ceru, ka Komisija biežāk nāks klajā ar priekšlikumiem dažādām regulām.

Šīs regulas mērķis ir saīsināt laiku, kas nepieciešams jauno tekstilšķiedru laišanai tirgū. To plaši atbalsta arī iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja, jo mēs cenšamies pēc iespējas vairāk optimizēt iekšējo tirgu.

Mēs esam centušies darīt vēl kaut ko, un arī tas attiecas uz Eiropas pilsoņiem. Šajā ziņojumā mēs esam centušies vienkāršot apģērba marķēšanu, jo arī apģērbs ir tekstilizstrādājums, piemēram, ieviešot Eiropas standartizāciju. Tagad mēs zinām, ka tas vairs nav tik vienkārši, tāpēc esam pieprasījuši pētījumu, ietekmes novērtējumu, lai noskaidrotu, vai arī mazāk var būt vairāk, tas ir, mazāk informācijas patērētājiem. Vajadzības gadījumā patērētāji var meklēt papildu informāciju, izmantojot tīmekļa vietni vai citu avotu.

Etiķetēm vienkārši jābūt īsākām, lai ražotāji varētu strādāt vienam tirgum un viņiem nevajadzētu apģērba gabalā ievērt veselu avīzi, tādējādi apmulsinot patērētāju. Pārtikas marķēšana jau ir parādījusi, cik tālu tas viss var aiziet. No tā mēs gribam izvairīties.

Mēs esam iesnieguši vairākus priekšlikumus, lūdzot Komisiju ļaut ieviest vienkāršākas tekstilizstrādājumu etiķetes. Fakts ir tāds, ka patērētājiem ir tiesības uz noteiktu pamatinformāciju, piemēram, „ko es pērku?”, „no kāda materiāla tas ir izgatavots?” un „no kurienes tas nāk?”. Mēs uzskatām, ka patērētājiem, pērkot preci, ir tiesības uz šo informāciju un to nedrīkst slēpt. Tādā veidā mēs atkal nonākam pie jautājuma par negodīgu komercpraksi. Kontrole un uzraudzība šajā jomā ir ļoti sarežģīta, tāpēc mēs šajā sakarā nākam ar priekšlikumiem.

Tātad mēs runājam par ļoti vienkāršas informācijas sniegšanu, un, ja patērētāji vēlas zināt vairāk, viņi šo informāciju var saņemt pēc pieprasījuma. Šajā gadījumā Komisija izraudzīsies labāko veidu, kā palīdzēt patērētājam.

Mums ir vairāki priekšlikumi. Ja tekstilšķiedras veido vismaz 85 % no rotaļlietas svara, mēs uzskatām, ka šajā gadījumā šīs prasības ir jāievēro. Daži saka, ka tas viss ir labi un jauki, bet mums jau ir direktīva par rotaļlietu drošumu. Tomēr tā attiecas tieši uz drošumu, nevis patērētāju informēšanu par to, no kā ir izgatavota prece, kas, manuprāt, ir tieši tas, ko patērētāji vēlas zināt.

Tad, piemēram, ir šāds grozījums: patērētājiem ir tiesības zināt, vai izstrādājums nav izgatavots no dzīvnieku izcelsmes materiāliem, un nekur citur šī informācija nav jāmeklē — ražotājam jānorāda, vai izstrādājums satur kādus dzīvnieku izcelsmes produktus. Mēs nerunājam par šķiedru, bet gan par citiem materiāliem, piemēram, kažokādu.

Visbeidzot, šis slavenais „*Made in*” jautājums, par ko Komisija iesniedza priekšlikumus jau 2005. gadā. Patiesībā mēs tos esam nokopējuši vārdu pa vārdam un ceram, ka ar Komisijas un Parlamenta atbalstu Padome mainīs savas domas un sāks uz šo lietu raudzīties pozitīvi. Tāpēc es aicinu Padomi panākt kompromisu ar Komisiju un Parlamentu, lai patērētāju interesēs un ar mērķi sniegt labāku informāciju šo regulu uzlabotu.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Pirms sāku savu runu, vēlos pievienoties šajā zālē jau izteiktajiem līdzjūtības apliecinājumiem saistībā ar divu Eiropas karavīru bojāeju pēc šā rīta teroristu uzbrukuma Afganistānā.

Dāmas un kungi! Labāka regulējuma iniciatīvas ietvaros Komisija ir sākusi pārskatīt standartus par tekstilmateriālu nosaukumiem. Šā priekšlikuma galvenais mērķis ir uzlabot pašreizējo tiesisko regulējumu un vienkāršot jaunu tekstilmateriālu nosaukumu pieņemšanas kārtību. Līdz ar to priekšlikuma uzdevums ir veicināt inovācijas tekstilrūpniecības nozarē.

Tāpēc jaunās regulas mērķis ir nodrošināt to, lai ražotājiem, lietotājiem un patērētājiem būtu ātrāk pieejami inovatīvi izstrādājumi, kas satur jaunas šķiedras. Tieši tas ļoti interesē Eiropas patērētājus, nozares — gan tekstilrūpniecības, gan arī apģērba ražošanas — uzņēmumus, kā arī valsts pārvaldes iestādes.

Vispirms vēlos pateikties Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejai par ziņojuma apstiprināšanu 8. aprīlī. Īpaši gribu pateikties referentam *Manders* kungam un ēnu referentiem par rūpīgo un pamatīgo darbu pie šā priekšlikuma, kas ir izraisījis tik spraigas un konstruktīvas debates par tekstilizstrādājumu marķēšanu. Tā kā šis ir priekšlikums vienkāršot tiesību aktus, Komisija ir atkāpusies no savā sākotnējā dokumentā izvirzītajiem direktīvas noteikumiem, kas tagad jāaizstāj ar attiecīgo regulu.

Līdz ar to Komisija piekrīt lielam vairumam grozījumu, kas ierosināti Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas pieņemtajā ziņojumā. Mēs zinām, ka dažus grozījumus, īpaši tos, kuros ierosināts paplašināt regulas darbības jomu, vēl izskatīs Padome. Mēs darīsim visu iespējamo, lai veicinātu debates starp iestādēm, un centīsimies rast pieņemamus kompromisus.

Viens no šiem grozījumiem attiecas uz jautājumu par izcelsmes marķēšanu, etiķeti „*Made in*”, kas Komisijas sākotnējā priekšlikumā nebija ietverts. Parlaments šim jautājumam vienmēr ir pievērsis lielu uzmanību, jo tas ir ļoti svarīgs patērētājiem.

Šajā jomā ierosinātie grozījumi ir saistīti ar priekšlikumu, ko 2005. gadā iesniedza Komisija un kas attiecas uz daudzu svarīgu izstrādājumu kategoriju, tostarp tekstilizstrādājumu, izcelsmes marķēšanu. Kā jau to uzsvēru, tiekoties ar Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteju, es šos grozījumus atbalstīšu. To pašu es darīšu attiecībā uz grozījumu par tādu dzīvnieku izcelsmes daļu marķēšanu, kas nav tekstilmateriāli.

Vēlos sniegt dažus komentārus arī par citiem grozījumiem. Attiecībā uz grozījumu Nr. 19 Komisijas priekšlikumā jau tika norādīts, ka tradicionālie drēbnieki ir atbrīvoti no apģērba marķēšanas pienākuma. Tomēr šā atbrīvojuma piemērošana visiem tekstilizstrādājumiem, kas patērētājiem tiek piedāvāti vienā eksemplārā, ļoti iespējams, nozīmētu to, ka no marķēšanas būtu atbrīvots pārmērīgi liels skaits apģērba. Patiesībā šī nozare pārstāv vienu no galvenajiem Eiropas apģērba ražošanas attīstības virzieniem. Tādējādi šie izstrādājumi tiktu atbrīvoti no marķēšanas, riskējot ar pārmērīgu atbrīvojumu skaitu.

Attiecībā uz grozījumu Nr. 63, kura mērķis ir izņemt rotaļlietas no to izstrādājumu saraksta, kas ir atbrīvoti no marķēšanas pienākuma, vēlos atgādināt, ka galvenais jautājums attiecībā uz rotaļlietām ir to drošums. Attiecīgais standarts ir pietiekami detalizēts, un 2009. gadā ar plašām debatēm Padomē un Eiropas Parlamentā tas tika rūpīgi pārskatīts.

Tā kā drošuma jautājums jau ir aplūkots īpašā standartā par rotaļlietām, mūs uztrauc tas, ka šī papildu nasta ražotājiem varētu kļūt nesamērīga. Attiecībā uz prasību izskatīt citas tekstilizstrādājumu un apģērba

marķēšanas iespējas esmu apņēmis uzsākt plašas un atklātas debātes ar ieinteresētajām pusēm par visiem pārējiem jautājumiem, kas tika ierosināti diskusiju laikā Eiropas Parlamentā un Padomē.

Pateicos par uzmanību, un es uzmanīgi uzklausīšu jūsu komentārus, kas tiks sniegti šajās debatēs.

Lara Comi, PPE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Tekstilmateriāli ir viens no galvenajiem Eiropas tirgus sektoriem. Eiropas Komisijas iesniegtais priekšlikums ir lielisks pamats dalībvalstīs spēkā esošā tiesiskā regulējuma uzlabošanai un vienkāršošanai, jo īpaši saistībā ar to tiesību aktu pārredzamību un elastīgumu, kas attiecas uz tehnoloģisko attīstību tekstilrūpniecībā.

Darbs, ko līdz šim esam paveikuši Parlamentā, patiešām ir ļāvis mums paplašināt sākotnējo darbības jomu, ieviešot standartus attiecībā uz citām marķēšanas prasībām, kas, mūsaprāt, ir absolūti nepieciešamas. Īpaši vēlos jūsu uzmanību vērēt uz tiem standartiem, kas attiecas uz izcelsmes norādi.

Šajā gadījumā mēs esam ierosinājuši divas dažādas marķēšanas sistēmas: vienu obligāto sistēmu izstrādājumiem no trešām valstīm, kas jau ir paredzēta 2005. gada regulā, kuru, kā jūs zināt, Padome šobrīd ir apturējusi, un vienu izvēles sistēmu izstrādājumiem, kas izgatavoti dalībvalstīs.

Kopumā šīm sistēmām ir divi mērķi, kaut arī, protams, svarīgākais no tiem ir norādīt izstrādājuma faktisko izcelsmes valsti. Pērkot tekstilizstrādājumus, patērētājiem jābūt iespējai izdarīt apzinātu izvēli. Izmantojot ierosinātos izcelsmes norādes kritērijus, mūsu mērķis ir izvairīties no etiķetēm, kas var saturēt nepatiesu vai maldinošu informāciju, radot zaudējumus patērētājiem.

Turklāt ar šiem jaunajiem noteikumiem mēs gribam aizsargāt arī mazos un vidējos uzņēmumus, kas nolēmuši turpināt darbību dalībvalstīs.

Lēmums par balsošanu plenārsēdē tika pieņemts tādēļ, ka Eiropas Parlaments vēlējās paust stingru nostāju par šiem jautājumiem, jo īpaši ņemot vērā politisko vienprātību, kas panākta starp trim lielākajām grupām. Es tiešām gribu teikt, ka sadarbība ar referentu un citiem ēnu referentiem bija patiešām lieliska.

Neraugoties uz mūsu atšķirīgajiem politiskajiem uzskatiem, mums patiešām ir izdevies rast kopēju valodu, kas, cerams, ir labākais veids, kā aizstāvēt Eiropas pilsoņu un pašas Eiropas Savienības intereses. Tāpēc es ceru, ka rītdienas balsojums par šo ziņojumu būs vienots, dodot Padomei spēcīgu politisko signālu par uzdevumiem, kas mūs sagaida otrajā lasījumā. Liels paldies visiem par sadarbību.

SĒDI VADA: L. ROUČEK

Priekšsēdētāja vietnieks

Christel Schaldemose, S&D grupas vārdā. – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Vispirms gribu pateikties Manders kungam un saviem kolēģiem par ļoti konstruktīvo sadarbību, strādājot pie šā priekšlikuma. Šī tekstilizstrādājumu regula ir labs un vajadzīgs priekšlikums. Noteikumu saskaņošanai attiecībā uz jaunu šķiedru apstiprināšanu iekšējā tirgū faktiski ir ļoti liela nozīme. Tāpēc mēs, Eiropas Parlamenta sociālistu un demokrātu progresīvās alianses grupa, šo priekšlikumu pilnībā atbalstām.

Tomēr mēs arī uzskatām, ka ieguvumam nav jābūt vienpusējam. Labums jāgūst ne tikai nozarei. Mums jākoncentrējas arī uz to, kas dod labumu patērētājiem. Tāpēc, strādājot pie šā priekšlikuma, mēs uzskatījām, ka ļoti svarīgi ir nodrošināt, lai patērētāji saņemtu skaidru informāciju par šķiedrām un tekstilizstrādājumiem, ko tie iegādājas. Tāpēc mēs arī gribējām tajā ietvert 100 % šķiedru sastāva sarakstu.

Tomēr mēs negribējām pie tā apstāties. Mēs, protams, atbalstām arī pētījumu par to, kā Eiropas Savienībā parasti tiek marķēti tekstilizstrādājumi, un mēs bijām iesaistīti priekšlikumu sagatavošanā par šo jautājumu. Es uzskatu, ka patērētājiem ir ļoti svarīgi zināt, ko satur iegādātais izstrādājums, kur apgērbs ir ražots, vai tas satur vielas, kas var izraisīt alerģisku reakciju, vai jebko citu, ko tie gribētu zināt. Manuprāt, liela daļa šīs informācijas, tai skaitā apgērba ražošanas apstākļi, ir ļoti svarīga patērētājiem, un vēl svarīgāka tā kļūs nākotnē. Tāpēc mums šķita svarīgi pateikt, ka, mūsaprāt, ir nepieciešams detalizētāks pētījums par to, kā izveidot pienācīgu un patērētājiem noderīgu tekstilizstrādājumu marķēšanas sistēmu. Tas ir arī viens no iemesliem, kāpēc mēs šim priekšlikumam paužam tik skaidru atbalstu. Es personiski uzskatu, ka lielāka uzmanība jāpievērš arī apgērba izmēriem. Manuprāt, ja mēs varētu būt droši par to, ka norādītie apgērba izmēri neatkarīgi no valsts, kurā tie ražoti, ir tādi paši, tirdzniecības apjomi iekšējā tirgū pieaugtu.

Mēs, sociāldemokrāti, pilnībā atbalstām šo priekšlikumu un uzskatām, ka tas varētu dot labumu nozarei, bet pats svarīgākais — tas varētu dot labumu arī patērētājiem.

Niccolò Rinaldi, *ALDE grupas vārdā*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Mums jāapsveic *Manders* kungs ar šo rezolūciju un ziņojumu, ar ko viņš cenšas ieviest kaut nelielu kārtību pasaules tirgus pieaugošajā kakofonijā.

Mani īpaši interesē jautājums par izcelsmes obligāto marķēšanu, pie kura es kā Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas ēnu referents kopā ar referenti *Cristiana Muscardini* strādāju savā — Starptautiskās tirdzniecības komitejā un kas ir paredzēts arī nelielā *Manders* kunga ziņojuma daļā.

Fakts ir tāds, ka pasaules tirgū, kur mēs darbojamies, izcelsmes marķēšana ir obligāta Amerikā, Ķīnā, Austrālijā, Meksikā, Japānā un daudzās citās valstīs. Tas rada nelīdzsvarotību, kas būtiski ietekmē gan ražotājus, gan arī patērētājus mūsu kontinentā, izraisot anomālijas, kas jālabo.

Vēl vairāk tas attiecas uz tekstilizstrādājumiem, kuriem ir drošības problēma, par ko mums jau tika atgādināts, bet tie kaut kādā — jāsaka, gandrīz poētiskā — veidā norāda arī uz savu izcelsmes valsti, kas ir īpaši svarīgi.

Šodien mēs atrodamies diezgan nenoteiktā situācijā, kad uz dažiem izstrādājumiem to izcelsme ir norādīta, jo tas ir izdevīgi ražotājam, bet citos gadījumos izcelsme nav norādīta, jo tas nav izdevīgi ražotājam. Dažreiz izcelsme ir norādīta, bet tikai saskaņā ar citu valstu noteikumiem, jo attiecīgie izstrādājumi tiek eksportēti arī uz Ameriku un Japānu, tāpēc tie tiek izgatavoti, domājot arī par šiem tirgiem. Ir skaidrs, ka šajā jomā mums ir nepieciešami mūsu pašu Eiropas standarti.

Šim nolūkam Eiropas Parlaments cenšas gan ar *Manders* kunga ziņojumu, ko tikko dzirdējām, gan arī darbu, ko veicam Starptautiskās tirdzniecības komitejā, tā teikt, aust šo tīklu, lai nodrošinātu lielāku skaidrību gan ražotājiem, gan arī patērētājiem.

Heide Rühle, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Īpaši gribu piekrist iepriekšējā runātāja vārdiem. Arī mēs priecājamies, ka Starptautiskās tirdzniecības komiteja strādā šajā jomā. Tāpat es gribētu pateikties referentam. Tomēr pilnībā es viņa viedoklim nepiekrītu, un dažos jautājumos mēs viņu rīt nevarēsim atbalstīt.

Ļaujiet man vēlreiz norādīt, uz ko tas attiecas. Mēs visi vēlamies, lai tiktu ieviesta skaidra izcelsmes valsts marķēšana. Mēs visi piekrītam, ka uz Padomi ir jāizdara spiediens, un nožēlojam, ka projektu attiecībā uz skaidru izcelsmes valsts marķēšanu Padome ir apturējusi jau gadiem ilgi. Tomēr šī direktīva ir direktīva, nevis simboliska rezolūcija, kurā iespējams ko tādu paredzēt. Es pati, piemēram, atbalstīju rakstisku deklarāciju, kurā ietverts skaidrs aicinājums rīkoties, un uzskatu, ka ir jāturpina darbs šajā jomā.

Tomēr šai direktīvai ir cits mērķis un nolūks — nodrošināt pārredzamību un sniegt pārlicību patērētājiem par jaunu šķiedru un jaunu materiālu nosaukumiem. Tagad mēs baidāmies, ka, paplašinot šīs direktīvas darbības jomu, to sagaida tieši tāds pats liktenis kā pēdējo mēģinājumu ieviest izcelsmes marķējumu „*Made in*” — Padome to atkal apturēs. Mēs to nožēlojam, jo patiešām uzskatām, ka šajā gadījumā ir jārikojas diezgan ātri. Mēs atbalstām visus pārējos pasākumus izcelsmes marķējuma „*Made in*” jomā — protams, šajā jautājumā mēs vienmēr sadarbosimies —, tomēr uzskatām, ka nav pareizi šim nolūkam ļaunprātīgi izmantot pašreizējo regulu.

Malcolm Harbour, *ECR grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs! Šovakar es runāšu savas grupas ēnu referentes *McClarkin* kundzes vārdā, kura arī bija ļoti iesaistīta šā dokumenta veidošanā.

Gribu atgriezties pie tā, ko teica *Rühle* kundze. Es viņai pilnībā piekrītu par to, kā tiks risināts jautājums par izcelsmes valsts marķēšanu. Ar šiem priekšlikumiem ir panākts nozīmīgs uzlabojums pašā būtībā — attiecībā uz šķiedru marķēšanu, sastāva marķēšanu un marķējumu skaidrību.

Tomēr es ļoti skaidri pamanīju, ka referents nav norādījis to, ka patiesībā šī ir ārkārtīgi svarīga iekšējā tirgus direktīva, kā arī patērētāju aizsardzības direktīva, kuras galvenais mērķis ir vienkāršot tiesību aktus, atvieglot jaunu nosaukumu atzīšanu un laist jaunus tekstilmateriālus tirgū — apmēram 12 mēnešus ātrāk —, kā arī, saistībā ar to, ko gatavojamies darīt standartizācijas jomā, panākt būtisku uzlabojumu, saskaņojot noteikumus ar Eiropas Standartizācijas komitejas prasībām, tādējādi ievērojami samazinot nozarei radītās izmaksas un nodrošinot lielāku ieguvumu patērētājiem.

Galvenais jautājums referentam ir šāds: vai mēs patiešām gribam riskēt ar visiem šiem pozitīvajiem ieguvumiem, priekšlikumā ietverot jautājumu par izcelsmes valsts marķēšanu, ko Komisija jau ir ierosinājusi attiecībā uz visa veida izstrādājumiem, kā to pilnīgi pareizi norādīja *Rühle* kundze. Es domāju, ka mums ļoti jāuzmanās, lai šis process neieilgst. Es piekrītu tam, ka mums jāpauž savs politiskais viedoklis un jāpieprasa arī dažas citas lietas, ko pieprasa referents, tomēr domāju, ka ir vairāki aspekti, kuros viņš ir rīkojies ārpus

savām referenta pilnvarām šajā komitejā, un tā ir kļuvusi par tādu kā Ziemassvētku eglīti dažām viņa idejām. Es ceru, ka rītdienas balsojumā viņš to ņems vērā, lai mēs varētu nodrošināt ieguvumus patērētājiem un ražotājiem. Paudiet savu politisko nostāju, bet nekavējiet bez vajadzības šo procesu.

Eva-Britt Svensson, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs! Lai patērētāji varētu izdarīt pareizo izvēli un izmantot savas tiesības, viņiem ir nepieciešama informācija par precēm. Šis ziņojums ir pirmais solis šajā virzienā, un tas paredz, ka tekstilizstrādājumos jānorāda to izcelsmes valsts — informācija par to, kur prece ir izgatavota. Mums kā patērētājiem ir tiesības to zināt.

Tagad mums ir arī iespēja pieprasīt, lai Komisija iet vēl tālāk, piešķirot patērētājiem lielākas tiesības. Cita starpā šeit es domāju par lietošanas instrukcijām un brīdinājumiem attiecībā uz drošību un ietekmi uz veselību. Alerģiski cilvēki nedrīkst nonākt saskarē ar precēm, kas satur alerģisku vielu daļiņas.

Mūsu pilsoņiem bieži vien ir tāda sajūta, ka iekšējā tirgus likumi dod priekšroku uzņēmumiem un rūpniecībai. Eiropas Apvienotā kreiso un Ziemeļvalstu Zaļo kreiso spēku konfederālā grupa, mani ieskaitot, uzskata, ka ir pienācis laiks priekšplānā izvirzīt patērētāju vajadzības. No tā iegūs ne tikai patērētāji, bet arī nopietni uzņēmumi.

William (The Earl of) Dartmouth, EFD grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs! Šis ziņojums ir raksturots kā — es citēju — „tehniska rakstura pasākumu bez būtiskas politiskās ietekmes”. Eiropas Komisija nekad nepalaidīs garām labu krīzi. Tāpat arī Eiropas Parlaments veikli izmanto tehniskus ziņojumus, lai radītu harmonizētu Eiropas supervalsti. Tāpēc Apvienotās Karalistes Neatkarības partija uz šo ziņojumu raugās ar aizdomām.

Tomēr ziņojuma pirmajā daļā trīs direktīvas vienkāršošanas nolūkā ir apvienotas vienā regulā. Tālāk pat ir dots mājieni uz atcelšanu. Tomēr mēs esam kategoriski pret otro daļu, jo īpaši grozījumu Nr. 58, kas paredz jaunu marķējuma prasību ieviešanu Eiropas Savienības līmenī. Īpaši es atsaucos uz priekšlikumu par — es citēju — „visā Eiropas Savienībā piemērojamu marķēšanas sistēmu attiecībā uz apģērbu un apavu izmēriem”. Mums Apvienotajā Karalistē ir ļoti efektīva izmēru sistēma. Tā pilnībā atšķiras no sistēmas, kas darbojas lielākajā daļā kontinentālās Eiropas. Apvienotās Karalistes pilsoņi to pazīst un saprot, un nevajag to nomainīt ar visā Eiropas Savienībā piemērojamu sistēmu.

Atkārtotšu — Eiropas Parlamenta referents grib izmantot atklātu tehniska rakstura pasākumu, lai virzītos uz pilnīgi nedemokrātisko mērķi radīt Eiropas supervalsti.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Pēdējo gadu desmitu laikā mēs par globalizāciju esam diskutējuši tūkstošiem reižu un vienmēr esam nonākuši pie tā, ka ieinteresētie klausītāji jautā, ko lai dara. Galu galā vienmēr tiek pieminētas patērētāju tiesības. Tomēr jomā, kur viņi šīs tiesības var izmantot, proti, iegādājoties preces, viņu ceļā tiek likti nevajadzīgi šķēršļi. Tekstilrūpniecības nozarē ir ieviests noteikts skaits standartu, bet, manuprāt, mums pietrūkst drosmes.

Komisija, dāmas un kungi! Mani pārsteidz, ka es esmu pirmais, kas uz to norāda. Kāpēc mēs neesam uzstādījuši daudz augstākus mērķus attiecībā uz sociālo marķējumu? Kāpēc mēs to vēl neesam ieviesuši? Kāpēc mēs neizmantojam šo ideālo instrumentu, lai nodrošinātu pārredzamību attiecībā uz to, kur, kā un kādos apstākļos šīs preces patiesībā ir ražotas? Kāpēc mēs pastāvīgi apraudam zaudētās darba vietas, tomēr nedarām to, kas visvairāk interesē patērētājus, proti, nesniedzam informāciju, lai viņi varētu noskaidrot, ko īsti pērk?

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Manders kungs, pateicos par lielisko darbu, ko esat ieguldījis šajā regulā. Īpaši vēlos pateikties arī savai ēnu referentei, jo, kaut arī šīs patiešām ir tehnisks ziņojums, kā tas vairākkārt tika norādīts, tam ir plašas un tālejošas sekas attiecībā uz mūsu pilsoņiem. Galu galā tas attiecas uz atļauju Eiropas Savienības tirgū laist jaunas šķiedras.

Mēs gribam, lai tas būtu iespējams. Šajā gadījumā Eiropas Komisijai ir taisnība. Tomēr ne jau šā tā — lai patiešām aizsargātu patērētājus, par ko mēs vienmēr runājam, šķiedras ir jāpārbauda. Piemēram, ir jāpārbauda, vai šķiedras nav alerģiskas. Tām ir arī jābūt skaidri marķētām, lai mūsu pilsoņi, kas vienmēr ir raksturoti kā atbildīgi pilsoņi, varētu attiecīgi rīkoties.

Šajā sakarā es nepiekrītu deputātiem, kuri teica, ka mums jāsvīturo prasība attiecībā uz izcelsmes valsts marķēšanu. Tā ir ļoti svarīga un pilnīgi pareiza. Daudzi pilsoņi grib zināt, no kurienes nāk šķiedras un tekstilmateriāli. Kāda ir to izcelsme? Izcelsme ietver arī to, kā šie izstrādājumi tiek izgatavoti. Nožēlojami, bet daudzās valstīs vēl joprojām tiek izmantots bērnu vai pat vergu darbs. Ir pilsoņi, kas grib zināt šo informāciju, lai, iegādājoties preces, varētu izdarīt atbildīgu izvēli.

Varbūt tas nav šīs regulas uzdevums, bet gan mūsu, deputātu, uzdevums par to atgādināt Padomei un izdarīt uz to spiedienu, lai nodrošinātu, ka dokuments par izcelsmes marķēšanu, kas tika iesniegts jau 2005. gadā, beidzot tiek lietderīgi izmantots. Šī ir iespēja šo spiedienu pastiprināt, un mums patiešām tā ir jāizmanto, lai izveidotu labu regulu, par kuru mūsu pilsoņi saka: „Jā, mums tā ir pieņemama,” — tieši to mēs sagaidām no mūsu pārstāvjiem Parlamentā.

Jacky Hénin (GUE/NGL). – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Ja Eiropā ir kāda rūpniecības nozare, kur nodarbinātība ir kritusi par upuri haotiskai uzņēmumu pārcelšanai, brīvai kapitāla aprītei, spēcīgam eiro un dempingam, tad tā ir tekstilrūpniecība. Runājot par ražošanu un nodarbinātību, šobrīd vidējās/augstākās kategorijas, luksuspreču un augsto tehnoloģiju nozarēs ir palikušas tikai dažas brīvas nišas. Tomēr tas viss ir pārejoši un paliek viltošanas un jauno tirgus ekonomikas valstu tehnoloģiskās attīstības varā, kas pārāk bieži tiek finansēta no Eiropas uzņēmumu kapitāla.

Tāpēc jebkas, kas var palīdzēt aizsargāt darba vietas un veicināt tehnoloģisko kompetenci Eiropas tekstilrūpniecībā, ir vērtējams pozitīvi. Tāpēc es arī esmu par tekstilpreču sociālo marķējumu, lai palīdzētu patērētājiem izvēlēties preces, pamatojoties uz tādiem ētiska rakstura kritērijiem kā darbinieku veselība, drošība, tiesības, labklājība, darba apstākļi un atalgojums.

Es atbalstu arī marķēšanu kā līdzekli cīņai pret viltošanu, kamēr vien mēs sev nodrošinām šai cīņai nepieciešamos cilvēkresursus. Mums jāiet tālāk, veidojot patiesu Kopienas preferenču sistēmu. Mēs varam veikt visus iespējamus marķēšanas pasākumus, bet bez politiskās gribas atjaunot tekstilrūpniecību, radot jaunas darba vietas Eiropā, tam nebūs nekādas jēgas.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Priekšsēdētāja kungs! Tekstilrūpniecība šobrīd pārdzīvo dramatisku pārmaiņu laiku. Tirgū ienāk jaunas šķiedras un audumi, un patērētājiem ir grūti saprast, kas tas ir, ko viņi pērk. Diemžēl liela daļa preču tiek ražotas valstīs, kur nav pilnīgi nekādas produktu kontroles. Gadu desmitiem ilgi mēs esam informējuši patērētājus par pārtikas un medikamentu sastāvu, bet ne par to, ko satur apģērbs, ko tie valkā. Tāpēc ir labi, ka šajā nanotehnoloģiju laikmetā mēs sākam pievērsties šim jautājumam, un es piekristu gan Komisijai, gan arī referentam, ka mums ir nepieciešama vienota marķēšanas sistēma attiecībā uz apģērbiem un apavu izmēriem.

Internets paver pilnīgi jaunas iespējas gan pircējiem, gan arī pārdevējiem atrast informāciju par konkrētu izstrādājumu, izmantojot tā identifikācijas numuru. Tomēr īpaši svarīgi ir informēt patērētājus par alergēniskām un bīstamām vielām. Svarīgi ir arī lietošanas norādījumi un informācija par ražotājvalsti, uzliesmošanas spēju un ķīmisko vielu izmantošanu ražošanā. Tomēr, ikdienā lietojot šos izstrādājumus, īpaši svarīga patērētājiem ir nevalodisku simbolu izmantošana.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Godīga konkurence Eiropas tirdzniecībā un rūpniecībā, kā arī Eiropas patērētāju aizsardzība globalizētā komercdarbībā nav iespējama, ja nav definēti noteikti ražošanas standarti un patērētāji nesaņem informāciju par ražotājiem. Šī regula neapšaubāmi gūs lielākus panākumus nekā vecā direktīva, vēl vairāk uzlabojot tekstilizstrādājumu marķēšanu, samazinot jaunu šķiedru realizācijas apjomu pa gadiem un tai pašā laikā atceļot patēriņa preču etiķetes.

Tomēr starp Parlamentu un Padomi diemžēl pastāv vairāki konflikti, piemēram, par šķiedru nosaukumu apvienošanu ar lingvistiski neitrāliem simboliem vai tādu dzīvnieku izcelsmes sastāvdaļu marķēšanu tekstilizstrādājumos, kas nav tekstilmateriāli, vai arī par problemātiskiem alerģijas testiem. Tomēr es priecājos, ka mazāk strīdu ir par izstrādājumu izcelsmes valsts marķēšanu un to lietošanas nosacījumiem. Tie ir obligāti tekstilizstrādājumiem, ko importē no trešām valstīm, bet vairs nav obligāti dalībvalstīs ražotajiem tekstilizstrādājumiem. Tā ir laba zīme, un Eiropas ražotāji un patērētāji, kurus interesē kvalitāte, to ir gaidījuši jau gadiem ilgi. Es ceru, ka drīzumā mēs šo principu paplašināsim, to piemērojot arī stikla un porcelāna izstrādājumiem un citām precēm, un mums tas izdosies, pirms Eiropā ražotās preces no mūsu tirgus pilnībā izspiedīs lēti zemas kvalitātes izstrādājumi.

Vēlos iebilst tiem, kas šo procesu raksturo kā protekcionismu. Galu galā informāciju par to, kur un kādos apstākļos ir izgatavota kāda izstrādājuma būtiska daļa, nav vērts slēpt; gluži otrādi, šī informācija ļaus patērētājiem labāk orientēties pasaules tirgū. Tādējādi tiks pastiprināta kvalitatīvu Eiropas zīmolu reklāma un varbūt pelnīti iedvests lepnums pilsoņiem par to, ko, neraugoties uz lēta darbaspēka radīto konkurenci, Eiropas uzņēmumi vēl spēj ražot. Galvenā pievienotā vērtība, ko sagaida patērētāji, ir cerība, ka būs vieglāk izvairīties no bīstamu preču iegādes, kuru joprojām, neraugoties uz uzlabotiem kontroles pasākumiem, ir ļoti daudz. Es atzinīgi vērtēju Komisijas atbalstu un ticu, ka kompromisu varēs rast arī ar Padomi.

Alan Kelly (S&D). – Priekšsēdētāja kungs! Vispirms gribu apsveikt referentu un ēnu referentus, kuri puda pozitīvu un uz patērētāju interešu aizstāvību vērstu attieksmi pret šo jautājumu visos komitejas līmeņos. Es uzskatu, ka ar šo darbu ir uzskatāmi parādīta Parlamenta spēja būt par vienu no elastīgākajām Eiropas Savienības iestādēm, kas orientētas uz vienprātības panākšanu. Tas varētu būt otrais vai pat trešais jautājums, ar ko esmu saskāries, kopš sāku darbu Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejā, un kuru risināšanā Parlaments var gūt lielākus panākumus nekā Padome, un nākotnē es ceru sagaidīt vēl vairāk šādu pozitīvu piemēru.

Runājot konkrēti par šo jautājumu, centieni saskaņot noteikumus attiecībā uz tekstilizstrādājumu marķēšanu un tekstilmateriālu nosaukumiem ir ļoti pozitīvs piemērs tam, kā iekšējais tirgus var palīdzēt ražotājam un patērētājam. Šis priekšlikums ir vienlīdz svarīgs kā nozarei, tā arī patērētājiem. Tas ir jāatceras, un dažreiz man šķiet, ka patērētāji nesaņem tik daudz uzmanības, cik nepieciešams.

Šis priekšlikums sākotnēji bija galvenokārt tehnisks, nevis politisks, un tas bija tikai līdzeklis trīs direktīvu apvienošanai. Tomēr, ņemot vērā to, ka pie šāda veida jautājumiem mēs Parlamentā atgriežamies reti, mums vajadzētu pacensties, lai šādi priekšlikumi būtu pēc iespējas visaptveroši.

Patērētājiem ir tiesības uz precīzu, būtisku, saprotamu un salīdzināmu informāciju par tekstilizstrādājumu sastāvu. Viņiem ir tiesības arī uz pilnīgu — patiešām pilnīgu — ražošanā izmantoto šķiedru sarakstu. Tas ir nepieciešams, lai izvairītos no alergiskām reakcijām un tā tālāk.

Es personiski uzskatu, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt ražošanas metožu un apstākļu pārredzamību un sniegt atbilstošus pierādījumus par izcelsmes vietu. Tas ļaus pieņemt sociālus lēmumus attiecībā uz pirkšanas izvēli. Es uzskatu, ka pasaulē, kurā mēs dzīvojam, ņemot vērā bērnu un vergu darbu un tamlīdzīgi, tas kļūst aizvien svarīgāk.

Tāpēc es atbalstu daudzas no Komisijas idejām, bet atbalstu arī aicinājumu izveidot vispārīgāku shēmu tekstilizstrādājumu marķēšanai. Mums uz to jāraugās kā uz iespēju pieņemt vislabākos tiesību aktus, kas pastiprinās un uzlabos iekšējo tirgu.

Regina Bastos (PPE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi! Vispirms gribu apsveikt Manders kungu par viņa darbu pie šā ziņojuma, kā arī pārējos kolēģus, kuri strādāja kopā ar viņu. Patiesībā jau tas vien, ka ar šo priekšlikumu tiek vienkāršots un uzlabots spēkā esošais tiesiskais pamats, apvienojot visus spēkā esošos tiesību aktus — trīs pamatdirektīvas par tekstilmateriālu nosaukumiem un tekstilizstrādājumu marķēšanu —, ir svarīgs fakts.

Bet papildus šim priekšlikumam būs pozitīva ietekme arī uz privātiem dalībniekiem un valsts pārvaldes iestādēm, un tas arī ļaus tirgū laist jaunās šķiedras, veicinot inovācijas tekstilrūpniecības un apģērbu ražošanas nozarē. Veicot šo pārskatīšanu, jaunu šķiedru iekļaušana saskaņoto nosaukumu sarakstā kļūs pārredzamāka. Šķiet, vairs nav nekādu šaubu, ka šī regula būs ieguvums visiem iesaistītajiem dalībniekiem.

Ieguvums tekstilrūpniecībai būs no administratīvo izmaksu samazināšanas un iespējas jaunās šķiedras tirgū laist ātrāk. Savukārt dalībvalstu iestādēm nevajadzēs šos grozījumus transponēt valsts tiesību aktos, ļaujot tām būtiski samazināt savas izmaksas. Turklāt patērētājiem tiks dota garantija, ka nosauktajām šķiedrām ir konkrētas īpašības, un viņu ieguvums būs arī tas, ka jaunās šķiedras tirgū būs pieejamas ātrāk. Šo šķiedru ieviešana ir svarīga Eiropas rūpniecībai, jo tā veicinās inovācijas, kas nozīmē to, ka patērētāji saņems vairāk informācijas.

Pašreizējā globalizētās pasaules un jauno tirgus ekonomikas valstu kontekstā ar aizvien pieaugošo tirgu, kur nonāk miljoniem izstrādājumu, ko ražojusi miljoniem uzņēmumu, inovācijām un ātrumam, ar kādu šīs inovācijas nonāk līdz patērētājiem, ir izšķiroša nozīme uzņēmumu, īpaši mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), darbībā. Piemērojot šo regulu, varētu pieaugt MVU konkurētspēja. Šī jaunā regula noteikti nozīmē to, ka MVU palielinās savu tirgus daļu un tādā veidā tiks veicināta nodarbinātība Eiropā.

Sylvana Rapti (S&D). – (EL) Priekšsēdētāja kungs! Ir tāds teiciens: „Cilvēka dzīvība karājas diega galā.” Iedomājieties tikai — ja šis diegs nav pietiekami izturīgs, ja tas nav izgatavots no pareizā materiāla, dzīvība tiek zaudēta. Es to saku, lai parādītu, cik liela nozīme ir diegam un audumam.

Šis nav tikai tehniskas dabas jautājums. Mēs šeit nerunājam par tehnisku ziņojumu. Es uzskatu, ka šim lieliskajam ziņojumam, ko sagatavojis Manders kungs, un es viņam par to pateicos, ir politiska dimensija, dimensija, kas skar tirgotāju un ražotāju, — šī regula viņu darbu atvieglos un paātrinās.

Tam ir politiska dimensija, kas skar patērētājus un līdz ar to arī iekšējo tirgu, politiska dimensija, kas izvirza ētiskas dabas jautājumus. Mums jāzina, no kurienes izstrādājums nāk, kur tas ir izgatavots. Marķējums „*Made in*” nav tehnisks jautājums. Es domāju, ka, pirmkārt, tas ir ļoti politisks jautājums. Ja mēs zinām, no kuras valsts izstrādājums nāk, mums ir informācija par to, kā tas ir izgatavots, kāda veida darbs ir izmantots, kādas ir darba tiesības un vai tās ir ievērotas.

Mēs, Eiropas Savienības pilsoņi, neesam tehnokrāti, kas neko neredz. Mēs esam cilvēki, kas domā, izdod likumus un rīkojas citu cilvēku vārdā. Tāpēc, iespējams, „*Made in*” jautājums ir tehnokrātiska procedūra ar nopietnu politisko dimensiju, un mums tā ir jāpastiprina. Es domāju, ka mūsu ieguldījumam šeit būs ļoti nozīmīga loma.

Daniel Caspary (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vienmēr esmu izjutis dziļas simpātijas pret *Rühle* kundzi, bet šī ir pirmā reize sešos gados, kad mūsu viedokļi kādā jautājumā sakrīt pilnībā. Arī es baidos, ka mēs diemžēl jaucam kopā divus dokumentus, un labuma no tā nebūs ne Eiropas Savienības pilsoņiem, ne Parlamentam, ne Komisijai, ne arī Padomei.

Mēs visi piekrītam, ka tekstilizstrādājumu marķēšana ir ļoti svarīgs jautājums patērētājiem, un mums ir steidzami jārod tam risinājums. Tomēr mums patiešām ir jāuzmanās, lai šeit nejauktu kopā divas dažādas lietas. Vēl nekad agrāk Parlamentā neesmu saskāries ar tādu situāciju kā šī: Starptautiskās tirdzniecības komiteja šobrīd apspriež Komisijas regulas projektu, un tad tieši to pašu jautājumu mēs iekļaujam citā dokumentā.

Es runāju konkrēti par izcelsmes marķējumu „*Made in*”. Neieslīgšu detaļās par visiem jautājumiem, kurus tuvāko nedēļu un mēnešu laikā regulas „*Made in*” kontekstā mēs apspriedīsim komitejā, piemēram, kāda ir izcelsmes valsts izstrādājumam, kura modelis ir izveidots Itālijā, kas ir ražots no Argentīnā apstrādātas ādas un Turkmēnistānā audzētas kokvilnas, no kuras audums ir austs Ķīnā, un tad, piemēram, krekls ir sašūts Vjetnamā un izgludināts un iepakots atkal Itālijā. No kurienes šis izstrādājums nāk? Vai mums izdosies rast patērētājiem pieņemamu risinājumu?

Esmu pilnīgi pārliecināts, ka, ja mums tas izdosies, tas nenotiks šīs regulas kontekstā, par kuru runājam šodien, bet gan drīzāk tā projekta ietvaros, par kuru atbild *Muscardini* kundze. Es būtu ļoti pateicīgs, ja otrajā lasījumā abi jautājumi tiktu pēc iespējas ātrāk atkal nošķirti. Es patiešām uzskatu, ka, sajaucot kopā un apvienojot šos jautājumus, mēs neizdarām neko labu ne patērētājiem, ne Parlamentam, ne Komisijai, ne arī Padomei. Mani ļoti iepriecinātu tas, ja mēs atrastu reālu risinājumu, kā izvairīties no regulas apturēšanas.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Paldies referentam, ēnu referentiem un arī komisāram *Tajani* jeb, pareizāk sakot, priekšsēdētāja vietniekam *Tajani* par skaidrajām un precīzajām atbildēm uz svarīgākajiem jautājumiem.

Pirms 18 gadiem Barselonas Universitāte veica pētījumu, nonākot pie secinājuma, ka līdz 2000. gadam tekstilrūpniecības nozare Eiropā izzudīs. Tagad ir 2010. gads, un šis drūmais pareģojums nav piepildījies, un tas nav noticis viena vienkārša iemesla dēļ, proti, Eiropā un valstīs, kas saglabājušas savu ražošanas bāzi — jo tās darbojas ne tikai kā pētniecības, bet arī kā lietišķo pētījumu un rūpniecības centri —, attīstījās pētniecība un inovācijas, un tas nodrošināja jaunu, inovatīvu šķiedru ražošanu. Tāpēc direktīvas vietā ir nepieciešama šī regula, lai nodrošinātu elastīgumu, aizsargātu patērētājus, veicot marķēšanu, kā arī galvotu par izcelsmes valsti.

Tajani kungs, manuprāt, ir vērts iztēloties tādu nākotni, kur Eiropā darbojas arī veselības un drošības uzraudzības nodaļa jeb, citiem vārdiem, iestāde, kas sargā šo originalitāti. Es uzskatu, ka mums visiem jāpiekrīt šim pozitīvajam aspektam, kas parādās šajā ziņojumā.

Elisabetta Gardini (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es domāju, ka mēs visi piekrītam tam, kā ir nostādīts šis priekšlikums regulai, par ko šodien diskutējam, jo īpaši tie aspekti, kas attiecas uz birokrātijas mazināšanu, inovatīvākas nozares veicināšanu, skaidrību un galvenokārt — es uzsveru — uz patērētāju.

Šā iemesla dēļ vēlos uzsvērt jautājumu par izcelsmes valsti, jo, manuprāt, šis elements ir obligāts — patērētāji šodien vēlas būt informēti, un, protams, izcelsmes valsts ir viens no jutīgākajiem aspektiem, runājot par informāciju, ko varam piedāvāt patērētājiem. Es domāju, ka, paraugoties uz jebkuru tirgu jebkurā Eiropas pilsētā, mēs redzēsim, ka cilvēkus interesē tas, ko viņi pērk, — viņi grib zināt, ko viņi pērk, no kā izstrādājums ir izgatavots un no kurienes tas nāk. Protams, tā ir ārkārtīgi sensitīva un svarīga informācija, un tā ir svarīga

tādēļ, ka Eiropas Savienība ir kļuvusi par pievienoto vērtību, Eiropas Savienība garantē drošību un aizsardzību patērētājiem.

Mēs zinām un patērētāji zina, ka valstīm ārpus ES ir — sāpīgi to teikt, bet mēs zinām, ka tā ir taisnība, un, dāmas un kungi, nav vērts no slēpt — brīvāki noteikumi, brīvāki likumi, kas ir mazāk jutīgi pret daudziem aspektiem, par ko daudzi mani kolēģi jau mums atgādināja: darba apstākļiem, nepilngadīgo aizsardzību, sieviešu aizsardzību, darba ņēmēju aizsardzību, kā arī zināšanām par standartiem un izmantotajām vielām.

Pārāk bieži laikraksti mums stāsta par alergisku reakciju gadījumiem, kas skar bērnus un sievietes. Mēs runājam ar ārstiem, mēs runājam ar pediatriem, mēs runājam ar ginekologiem, un mēs zinām, ka veselībai bīstamu produktu un vielu izmantošana diemžēl ir plaši izplatīta. Vēlos jums atgādināt par vēl vienu lietu: šis nav jautājums par protekcionismu, bet gan drīzāk par vienlīdzīgu konkurences apstākļu radīšanu pasaules tirgū, jo daudzi mūsu partneri, tostarp Amerikas Savienotās Valstis, Kanāda un Japāna, šādas marķēšanas noteikumus jau ir pieņēmuši.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs! Esmu noklausījies visas debates par tekstilizstrādājumu marķēšanas direktīvu, un vispirms man jāsaka, ka Eiropas Tautas partijas grupai (Kristīgajiem demokrātiem) ir svarīgi, lai patērētāji, kuri iegādājoties tekstilizstrādājumus, vēlas šo informāciju, to patiešām arī saņemtu.

Referenta priekšlikums vairāk izmantot tehnoloģiju piedāvātās iespējas un uz izstrādājumiem norādīt tikai to identifikācijas numuru, atsakoties no etiķetēm, kas kļūst aizvien garākas, jo šo informāciju var atrast arī citos, iespējams, internetā pieejamos dokumentos, noteikti palīdzēs tiem, kas meklē ļoti detalizētu informāciju. Tas palīdzēs arī tiem, kas šo informāciju nevēlas, jo viņiem vairs nevajadzēs to visu lasīt uz apģērba gabala.

Otrkārt, pētījums, ko ierosināja referents un ēnu referenti, kuriem, izmantojot šo iespēju, es gribētu vēlreiz pateikties, izvirza vairākus jautājumus, kas katrs pats par sevi ir uzmanības vērti, bet visi kopā var radīt situāciju, ka šis priekšlikums saskaras ar lielu pretestību Padomē. Tas ir nožēlojami, vēl jo vairāk tāpēc, ka šis priekšlikums varētu būt īpaši nozīmīgs Eiropas tekstilrūpniecībai, jo inovatīvas šķiedras mums varētu dot priekšrocības pasaules tirgū, kur valda milzīga konkurence. Ja šī regula netiks pieņemta, mēs visi kaut kādā veidā būsīm zaudētāji.

Mums nevajadzētu ignorēt pamatotās bažas, kas paustas komitejas pieņemtajos grozījumos, bet tieši šobrīd mums vairāk būtu jākoncentrējas uz to, lai šis priekšlikums tiktu pieņemts Komisijas sākotnējā variantā. Varbūt pie *Caspari* kunga pieminētā jautājuma par izcelsmes marķēšanu un vienotu izmēru sistēmu mums vajadzētu atgriezties vēlāk.

Es ceru, ka attiecībā uz šo dokumentu mēs spēsim rast risinājumu un tas notiks pēc iespējas ātrāk jau otrajā lasījumā. Es arī ceru, ka otrajā lasījumā mēs nokārtosim svarīgākos jautājumus un netērēsim laiku blakuslietām.

Marco Scurria (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es ļoti vēlos piedalīties šajās debatēs, jo mēs gatavojamies balsot par to, kas, manuprāt, ir ārkārtīgi svarīgi — ir jāracionalizē uzņēmumu darbs, bet jo īpaši ir jāaizsargā patērētāji. Tiem, kas pērk, ir jāzina, ko viņi pērk, un tiem, kas meklē kvalitāti, tā ir arī jāatrod. Tomēr svarīgi ir zināt arī to, kāda ir iegādāto produktu sociālā ilgtspējība.

Kāds jau to teica, bet es vēlos to uzsvērt vēlreiz, jo uzskatu, ka šis ir īpašs jautājums, kam jāparādās šajās Eiropas Parlamenta debatēs, — es gribu zināt, vai attiecīgais izstrādājums ir izgatavots vietā, kur tiek nodrošināta darba ņēmēju aizsardzība, es gribu zināt, vai izstrādājuma izgatavošanā nav izmantots bērnu darbs, es gribu zināt, vai izstrādājums nav negodīgas konkurences produkts.

Lūk, šeit mums ir instruments, kas, cerams, drīzumā tiks piemērots arī citām ražošanas un amatniecības nozarēm, jo es ticu un šo runu beidzu ar to, ka šis instruments tuvinās Eiropu saviem pilsoņiem, un par to es pateicos referentiem, kuri šo instrumentu ir izveidojuši, kā arī Komisijai un komisāram *Tajani*, kas šo procesu virzīja uz priekšu.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, daudz kas šajās debatēs par tekstilizstrādājumiem liek atcerēties mūsu debates par pārtiku, pārtikas izcelsmi un marķēšanu. Interesanti, ka, piemēram, Īrijā izgatavota pica var ietvert sastāvdaļas, kas nāk no 60 dažādām valstīm. Ļoti sarežģīti ir panākt to, lai marķējums būtu pareizs.

Viens no pieminētajiem jautājumiem ir patērētāju interese par to, kā produkti ir izgatavoti, par darba ņēmēju labklājību un vides standartu ievērošanu. CNN kanālā es redzēju ļoti satraucošu reportāžu par Pērļu upes stāvokli Ķīnā. Eiropas džinsu galvaspilsēta atrodas šīs upes krastos, kas ir ļoti piesārņota, jo savus lētus

izstrādājumus ražotāji eksportē uz ES, ASV un citiem tirgiem, un patērētāji tos pērk. Tāpēc, kaut arī mēs sakām, ka patērētāji vēlas saņemt informāciju, lai varētu izdarīt apzinātu izvēli, izskatās, ka daudzi patērētāji ignorē viņiem sniegto informāciju un preces izvēlas, ņemot vērā to cenu. Es patiešām domāju, ka mums vairāk jārunā par ilgtspējīgu ražošanu un ilgtspējīgu patēriņu visās mūsu darbības jomās — pārtikas rūpniecībā un tiešām arī tekstilrūpniecībā.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es pateicos referentam *Manders* kungam un ēnu referentei *Comi* kundzei, tomēr, izrādot visu cieņu, gribu nedaudz iebilst *Rühle* kundzei.

Viņa saka, ka nav pareizi „*Made in*” standartus iekļaut šajā regulā, bet kur gan citur likt šos standartus, kurus patērētāji un Eiropas mazie uzņēmumi ir nepacietīgi gaidījuši jau gadiem ilgi, pārāk ilgi? Viņa apgalvo, ka šīs regulas mērķis ir atvērt tirgu jaunām šķiedrām, inovācijām un ātrākai kodēšanas sistēmai, taču slēpt izcelsmes valsti, jo Eiropai, kur valda bailes, Eiropai, kas slēpj informāciju, Eiropai, kas mulsina prātu, Eiropai, kas neatklāj, kur ražotas preces, esot jāpaātrina jaunu šķiedru noiets, nestāstot patērētājiem, kur tekstilizstrādājumi ir izgatavoti.

Kāda ir jēgai šai divvirzienu sistēmai? Kāpēc mums joprojām ir jāuztur ideja par Eiropu, kas ir birokrātiska, nenoteikta un, vēl ļaunāk, rada bailes cilvēkos un izvairās no skaidrības? Mēs gribam šos „*Made in*” standartus, un mēs tos gribam pavisam drīz viena vienkārša iemesla dēļ — es tūlīt beigšu, priekšsēdētāja kungs, — proti, ja uz tekstilizstrādājuma ir uzraksts „*Made in Europe*” (izgatavots Eiropā), tas nozīmē to, ka izstrādājums ar šādu etiķeti nav radīts, izmantojot toksiskus vai videi bīstamus šķīdinātājus, tas nav izgatavots, izmantojot bērnu darbu, kas patiesībā nozīmē verdzību, vai ekspluatējot sievietes, tas nav radīts, ekspluatējot strādniekus nogurdinošās darba stundās un bez jebkādam veselības un drošības garantijām, pabalstiem un atlīdzības.

Uzraksts „*Made in Europe*” ir garantija patērētājam un arī garantija tam, kā attiecīgais produkts ir izgatavots. Mums par šo uzrakstu jābūt lepniem un jānodrošina, lai tas tiktu ieviests bez kavēšanās. Tāpēc mēs atbalstām šo priekšlikumu tieši tādā formā, kā to iesniegusi attiecīgā komiteja, un jau tagad varam pateikties komisāram *Tajani* par svarīgo apliecinājumu, ko viņš šajā sakarā ir devis Parlamentam.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs! Manuprāt, ir labi, ka mēs apspriežam jautājumu, kas skar ikvienu pilsoni, jo gandrīz ikviens pilsonis kļūst par patērētāju un tekstilizstrādājumu pircēju.

Ļoti svarīgs ir arī marķējums. Es atceros, ka dažus gadus atpakaļ Īrijā es vairākkārt apmulsu, kad izvēlējos kādu produktu un redzēju, ka uz tā ir rakstīts „*Deantús na hÉireann*” — „Izgatavots Īrijā”, un tad, noplēšot etiķeti, parādījās uzraksts „*Made in China*” — „Izgatavots Ķīnā”; citiem vārdiem, patērētāji tika maldināti.

Kopš tā laika mēs esam tikuši tālu uz priekšu, bet mums jāiet vēl tālāk. Tas, ko uzsvēra *Lara Comi* par izstrādājumiem no trešām valstīm, ir ļoti svarīgi. Mēs esam bijuši pārāk stingri pret savām valstīm, bet nepietiekami stingri pret trešām valstīm. Tas attiecas arī uz lauksaimniecības nozari, un īpaši par to liecina gaidāmie *Mercosur* priekšlikumi. Tāpēc es to atbalstu.

Visbeidzot, ļoti labs ir ierosinājums par vienotu izmēru sistēmu visā Eiropas Savienībā. Tas jūtami atvieglās iepirkšanos un ļaus saprast, ko nozīmē Eiropas Savienība, neradot supervalsti, par ko mūsu labais grāfs ir nedaudz noraizējies.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Priekšsēdētāja kungs! Šai diskusijai par izcelsmes norādi uz tekstilizstrādājumu un apģērbu marķējuma un iepakojuma ir ļoti liela nozīme patērētāju tiesību, kā arī mūsu valstu tekstilrūpniecības un apģērbu ražošanas nozarēs strādājošo darba ņēmēju un ražošanas aizsardzībā.

Mēs gribam cīnīties pret sociālo dempingu un bērnu darba izmantošanu un aizsargāt sociālās tiesības un vidi. Marķējumam jānodrošina iespēja patērētājiem izdarīt skaidru izvēli un iesaistīties visiem labākas nākotnes veidošanā — vai nu šeit, Eiropas Savienībā, vai arī citās valstīs. Skaidri norādot izstrādājumu izcelsmi un sastāvu, mēs varēsim izdarīt apzinātāku izvēli, un tas būs ieguldījums labākā nākotnē.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (IT) Priekšsēdētāja kungs! Es piekřitu tiem, kuri saka, ka šim regulas priekšlikumam ir skaidra tehniska rakstura nozīme, bet tas ir svarīgs arī politiskā ziņā, jo skar Eiropas pilsoņu intereses, tāpēc ka mēs vienkāršojam standartus, un tas nozīmē vieglāku darbu pilsoņiem un vieglāku darbu uzņēmumiem, kas darbojas šajā nozarē.

Mēs izdarām pakalpojumu pilsoņiem, jo vairums Parlamenta deputātu tagad atbalsta marķēšanu, un tāpēc mēs pilsoņiem dodam iespēju uzzināt, kādus izstrādājumus viņi pērk. Tas nozīmē to, ka mēs galvojam par

viņu veselību un neatņemamām tiesībām — es piekrītu idejām, ko savā runā pauda *Gebhardt* kundze, kā arī tam, ko teica *Figueredo* kundze.

Mēs esam arī apņēmušies aizsargāt Eiropas tekstilrūpniecību, jo nevaram aizmirst, ka šajā nozarē ir daudz zaudētu darba vietu, reizēm arī negodīgas konkurences dēļ. Mūsu pienākums ir aizsargāt savu uzņēmumu konkurētspēju pasaules tirgū, un mums jānovērš dempinga Eiropas Savienībā. Aizsargāt tekstilrūpniecību nozīmē aizsargāt tūkstošiem darba vietu un tajā pašā laikā aizsargāt pilsoņu tiesības.

Apstiprinot šo dokumentu, mēs aizsargāsim visas intereses — intereses, kas, manuprāt, joprojām respektē mūsu Eiropas Savienības vērtības. Es uzskatu, ka *Kelly* kungam ir taisnība, un es gribētu nomierināt lordu *Dartmouth*, kas bažījās par supervalsti, kaut arī viņš šo zāli jau ir pametis.

Es nedomāju, ka Eiropas Savienība ir Hobsa *Leviatāna* mūsdienu versija; tā ir tikai institūcija, kas iemieso solidaritātes un subsidiaritātes principus, aizstāv cilvēka tiesības un ir apņēmusies aizsargāt sociālo tirgus ekonomiku, un pats tirgus ir instruments sociālās politikas veidošanai, līdz ar to šeit nav nekā tāda, kas censtos ierobežot kāda brīvību, mēs vienkārši aizstāvam pusmiljarda cilvēku — Eiropas Savienības pilsoņu — tiesības.

T. Manders ziņojums (A7-0122/2010)

Komisija var pieņemt grozījumus Nr. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 10, 15, 17, 18, 20, 22, 23, 26, 29, 33, 34, 35, 39, 41, 42, 43, 44, 46, 52 un 61.

Komisija principā var pieņemt grozījumus Nr. 8, 9, 11, 12, 13, 14, 16, 21, 24, 25, 27, 28, 30, 31, 32, 36, 40, 45, 47, 48, 49, 50, 51, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 62, 64, 65, 66, 67, 69, 70 un 72.

Komisija nevar pieņemt grozījumus Nr. 19, 37, 38, 63, 68 un 71.

Toine Manders, referents. – (NL) Jūtos pagodināts, ka šajā pirmdienas vakarā šeit ir ieradies tik milzīgs skaits runātāju, lai apspriestu tehnisku ziņojumu, un arī par to, ka šis ziņojums ir guvis tik plašu atbalstu.

Daži mani kolēģi ir noskaņoti kritiski, sakot, ka ziņojuma darbības jomu nevajag izmantot nelietderīgi, to nevajag paplašināt. Es to saprotu, tomēr šajā sakarā vēlos uzsvērt to, ko teica mana kolēģe *Gebhardt* kundze. Reizēm, lai kaut ko panāktu, ir jāizmanto situācija, un es uzskatu, ka šāds risinājums ir pilnīgi iespējams.

Ir svarīgi rīt gūt ļoti plašu atbalstu, un, ņemot vērā daudzu cilvēku reakciju, es šo atbalstu jūtu. Tas būs lielisks izejas punkts Parlamentam, īpaši sarunās ar Padomi, jo es uzskatu, ka kopā ar Komisiju — un es pateicos komisāram par viņa skaidro nostāju — Parlamentam rīt izdosies radīt situāciju, kas galu galā ļaus veiksmīgi noslēgt sarunas ar Padomi.

Šā priekšlikuma mērķis ir radīt labākus tiesību aktus nākotnei, jo cilvēki aizvien biežāk iepērkas internetā, tāpēc mums ir vajadzīgs iekšējais tirgus, kas darbojas, tirgus, kur pusmiljardam patērētāju ir iespēja godīgā ceļā saņemt informāciju, ko tie vēlas. Mēs sākam ar tekstilizstrādājumiem, un es ceru, ka galu galā aptversim visus produktus, kas tiek pārdoti iekšējā tirgū. Mērķis nav vairāk informācijas, bet gan skaidra informācija, kas Eiropā tiek sniegta uz vienotiem pamatiem, un, ja tas izdosies, es ļoti priecāšos.

Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, es tikai vēlos pateikt, ka esmu pieņēmis apzinātu lēmumu nevienoties ar Padomi jau pirmajā lasījumā. Es uzskatu, ka mums pa šo ierasto ceļu ir jāiet daudz biežāk un ka Parlamentam plenārsēdē ir jānovērtē Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas iesniegtais ziņojums, pirms tas sāk sarunas ar Padomi un Komisiju, lai nonāktu pie galīgā slēdziena. Es uzskatu, ka, vienojoties jau pirms jautājuma izskatīšanas plenārsēdē, mēs graujam demokrātiju. Tāpēc es ceru, ka daudzi sekos šim piemēram un visi dokumenti ierastā kārtībā tiks izskatīti pirmajā un otrajā lasījumā.

Es ceru uz labiem rezultātiem rītdienas balsojumā, un, izmantojot mūsu izejas punktu — plašo atbalstu, mēs atradīsimies lieliskā pozīcijā, lai, runājot sporta valodā, uzvarētu finālspēlē pret Padomi.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt (otrdien, 2010. gada 18. maijā).

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Sergio Berlato (PPE), rakstiski. – (IT) Eiropas Savienības tekstilrūpniecība, atbildot uz nopietnajiem ekonomikas izaicinājumiem, ar ko šai nozarei ir nācies saskarties pēdējos gados, ir uzsākusi ilgstošu pārstrukturēšanas un tehnoloģisko inovāciju procesu. Manuprāt, šis ziņojums ļauj harmonizēt un standartizēt

tekstilizstrādājumu marķēšanas aspektus, tādējādi veicinot šo izstrādājumu brīvu apriti iekšējā tirgū un nodrošinot augstu un vienotu patērētāju aizsardzības līmeni Eiropas Savienībā. Tāpēc es atbalstu aicinājumu Komisijai divu gadu laikā pēc jaunās regulas ieviešanas sniegt ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par visām jaunajām marķēšanas prasībām. Tas ļaus sasniegt divus mērķus: vienkāršot tekstilizstrādājumu marķēšanu un sniegt patērētājiem precīzu un salīdzināmu informāciju par tekstilizstrādājumu piederību, izcelsmi un izmēru. Es uzskatu, ka, sasniedzot šos mērķus, ir jānodrošina, lai marķēšanas saistību paplašināšana nerada papildu slodzi uzņēmējdarbībai, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem. Šobrīd nav apmierinošu testu, kas parāda, kā tekstilizstrādājumu ražošanā un apstrādē izmantotās alergēniskās vai bīstamās vielas ietekmē cilvēku veselību. Tāpēc es aicinu Komisiju veikt pētījumu, lai novērtētu šo vielu iedarbību.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ekoloģiskais marķējums atkal sola to, kas pilnībā atšķiras no patiesības, — pietiek atcerēties skandālu saistībā ar organisko kokvilnu vai neseno bioķīmisko vielu pantomīmu. No vienas puses, šajā organiskajā tirgū ir atkal radies sajukums ar etiķetēm un marķējumiem, kurus ES varētu reizi par visām reizēm saprātīgi vienkāršot, ko parasti tā dara ar tādu prieku, un, no otras puses, ES ir pienācis laiks pieņemt ģenētiski modificētu kokvilnu. Ja mēs joprojām gaidām pētījumus par kaitīgo vielu iespējamo ietekmi, tad pa to laiku izstrādājuma etiķetē vajadzētu vismaz norādīt, ka tas satur ģenētiski modificētu kokvilnu. Ir arī pēdējais laiks, lai ES kaut ko darītu radiofrekvenču identifikācijas lietā. Mēs nevaram tekstilizstrādājumus izmantot elektronisko marķējumu, nezinot, uz ko tas attieksies, kamēr joprojām gaidām nepieciešamos marķēšanas noteikumus. Ja ar *RFID* apģērbus vajadzēs panākt to, lai būtu redzami gājēji, būs iespējams uzraudzīt ikvienu cilvēka soli. Ņemot vērā politikorektuma spiedienu, cilvēkiem drīz vajadzēs ārkārtīgi uzmanīties, apmeklējot iestādes *RFID* apģērbā. Tomēr, iespējams, nākotnē cilvēkiem vienkārši vajadzēs dzēst savu *RFID* numuru no *Google Street View*. Vai arī mikrosihēmas varētu aktivizēt drošības signalizāciju lidostās. Džordžs Orvels to nespēja iedomāties — mēs esam ievērojami apsteiguši viņa vīziju par izsekojamu sabiedrību.

18. Jaunākās norises saistībā ar publisko iepirkumu (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Heide Rühle* ziņojuma par jaunākajām norisēm saistībā ar publisko iepirkumu (A7-0151/2010) īss izklāsts Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā (2009/2175 (INI)).

Heide Rühle, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos izteikt pateicību visiem opozīcijas referentiem par konstruktīvo sadarbību, kā arī līdz šim gūtajiem panākumiem komitejā. Ļaujiet man atgādināt un uzsvērt šā ziņojuma galvenos punktus.

Pirmkārt, mums ir nepieciešama lielāka tiesiskā noteiktība attiecībā uz visām iesaistītajām personām — līgumslēdzējām iestādēm un pakalpojumu sniedzējiem, lai panāktu labāku regulējumu. Manā ziņojumā ir uzsvērtā publiskā iepirkuma lielā nozīme krīzes situācijā, tomēr vienlaikus tajā ir arī kritizēts tas, ka Eiropas tiesību aktu un transponēšanas dalībvalstīs sarežģītā mijiedarbība nav vienkāršojusi publiskā iepirkuma procedūru un mazinājusi birokrātiju, kas faktiski bija 2004. gadā veiktās pārskatīšanas mērķis, bet gan radījusi vairāk darba, ārējo juridisko konsultāciju izmaksu pieaugumu un ielgušas procedūras. Diemžēl vairāki pētījumi liecina par to, ka tas negatīvi ietekmē inovācijas un kvalitāti. Pārāk bieži tiesiskās noteiktības trūkuma dēļ tiek izraudzīts lētākais, nevis labākais pretendents.

Kaut arī Komisija tagad sniedz palīdzību, lai nodrošinātu videi draudzīgu publisko iepirkumu, tādas trūkst attiecībā uz sociāli atbildīgu publisko iepirkumu, godīgu tirdzniecību, kā arī, lai veicinātu inovācijas. Šajā ziņā Komisijai ir daudz darāmā.

Komisijai steidzami ir jāuzlabo koordinācija. Eiropas Savienības Tiesa ir novērsusi virkni neskaidrību ar pēdējiem spriedumiem un palielinājusi publiskā iepirkuma rīkotāju nozīmi, piemēram, norādot, ka direktīvu piemērošanas jomu nevajadzētu attiecināt uz tādām nozarēm kā pilsētplānošana. Šie spriedumi nepiešķir līgumslēdzējām iestādēm neierobežotas pilnvaras, bet gan nodrošina tām skaidru regulējumu. Arī to es vēlējos atgādināt savā ziņojumā.

Tomēr joprojām nav atrisināts jautājums par pakalpojumu koncesiju, jo viedokļi komitejā ir ļoti atšķirīgi. Mana nostāja šajā jautājumā nav mainījusies. Pakalpojumu koncesijas tika apzināti izslēgtas no publisko pakalpojumu direktīvu piemērošanas jomas, lai nodrošinātu elastīgākas iespējas šajās jomās un ņemtu vērā kultūras atšķirības. Šādu nostāju atbalsta arī visas ieinteresētās personas, ar kurām esmu runājis, neatkarīgi no tā, vai tās ir pašvaldību organizācijas, valsts uzņēmumi, jo īpaši ūdensapgādes jomā, kā arī rūpniecības asociācijas, arodbiedrības vai nevalstiskās organizācijas. Tieši to es nepārprotami vēlējos uzsvērt savā ziņojumā.

Es gribētu uzsvērt vēl vienu man ļoti svarīgu aspektu, proti, ka publisko iepirkumu procesā izraudzītās iestādes nedrīkst zaudēt savas demokrātiskās tiesības. Ja mēs konstatēsim, ka daudzas pašvaldības kā nopietnu kritēriju lēmumu pieņemšanā attiecībā uz publisko iepirkumu, neatkarīgi no tā, vai tiek pirkti kafija, vai kāds cits produkts, ir izvirzījušas godīgu tirdzniecību, tad, manuprāt, to ir svarīgi atbalstīt. Tādējādi ir būtiski, lai Komisija sniegtu atbalstu pašvaldībām un kļūdu gadījumā tās konsultētu, tomēr tā vietā šādā situācijā Komisija ir uzsākusi jaunu tiesvedību pret Ītāliju. Manuprāt, šāda pieeja ir neproduktīva, jo ir pretrunā ar politisko struktūru pieņemtajiem lēmumiem.

Priekšsēdētājs. – Es redzu, ka savu viedokli vēlas izteikt vēl daudzi, tādēļ neaizmirstiet, ka katram no jums ir atvēlēta viena minūte.

Frank Engel (PPE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, iesākumā es gribētu apsveikt referenti un pateikties viņai par rūpīgi veikto darbu un atvērtību. Bija patīkami ar viņu kopā strādāt, gatavojot šo ziņojumu. Manuprāt, šā darba rezultāts ir līdzsvarots ziņojums, kura mērķis ir palielināt tiesisko noteiktību. Tādēļ pašreizējais mērķis ir nevis censties par katru centu izstrādāt jaunus tiesību aktus, bet gan darīt pieejamākus un saprotamākus spēkā esošos.

Svarīgs aspekts, kuru jau uzsvēra *Rühle* kundze, ir pakalpojumu koncesijas. Šis strīdīgais jautājums Komisijā ir izraisījis domstarpības. Es vēlreiz vēlos atgādināt, ka, ja Komisija ir paredzējusi ierosināt jaunus tiesību aktus šajā jomā, tā nedrīkst aizmirst nepieciešamību uzlabot vienotā tirgus darbību. Pašlaik cita pamatojuma vēra ņemamām tiesību aktu iniciatīvām šajā jomā nav.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, mana grupa būtu vēlējusies atbalstīt *Rühle* kundzes ziņojumu, jo tajā ir ietverti daudzi pozitīvi elementi.

Diemžēl, mūsaprāt, šajā ziņojumā nav ietverti trīs punkti, un ir arī tādi, kuru formulējumam mēs nepiekrītam. Pirmkārt, *Rühle* kundze nespēj pieņemt to, ka mums patiesi ir nepieciešams tiesiskais regulējums sabiedrisko pakalpojumu jomā, un, otrkārt, viņa nav arī skaidri norādījusi, ka tas ir jautājums par lielāku tiesisko noteiktību, jo īpaši sociālo pakalpojumu jomā, ko mēs uzskatām par ļoti būtisku minētā ziņojuma trūkumu.

Pilnībā nepieņemams mums ir punkts, kurā tiek noliegta tiesību akta attiecībā uz pakalpojumu koncesijām nepieciešamība. Mēs nevaram vienkārši paziņot, ka tas mums nav vajadzīgs. Eiropas Savienības Tiesa šajā jautājumā jau ir pieņēmusi lēmumu. No politiskā viedokļa tas ir nepareizi. Ir ļoti svarīgi, lai mēs nepārprotami norādītu, ko vēlamies, ja zinām, ka Eiropas Komisija gatavo juridiska satura tekstu. Mums ir jāaicina Eiropas Komisija pieņemt tādu pašu pozitīvu nostāju, kāda šajā jautājumā ir Eiropas Savienības Tiesai, vienlaikus nodrošinot arī tiesisko noteiktību. Tā ir mūsu prasība, tādēļ esam iesnieguši alternatīvu rezolūcijas priekšlikumu un lūdzam kolēģiem deputātiem to atbalstīt.

Cristian Silviu Buşoi (ALDE). – (RO) Es apsveicu referenti un atzinīgi vērtēju viņas ieguldījumu šā ziņojuma sagatavošanā. Es pilnībā atbalstu nepieciešamību vienkāršot Eiropas tiesību aktus attiecībā uz publisko iepirkumu un uzlabot pārredzamību. Es esmu noraizējies par biežajiem strīdiem saistībā ar publisko iepirkumu daudzās dalībvalstīs.

Piemēram, Rumānijā īpaši sarežģīta tiesiskā regulējuma dēļ rodas procesuālas kļūdas, savukārt publiskā iepirkuma noteikumu nepareiza piemērošana var mazināt struktūrfondu izmantošanas efektivitāti. Tādēļ mums ir nepieciešams vienkāršāks, skaidrāks tiesiskais regulējums, lai atvieglotu šā jautājuma risināšanu abām pusēm.

Es gribētu arī izteikt savu viedokli par problēmu, kas saistīta ar zemāko cenu. Es piekrītu, ka publiskā iepirkuma līgumu nedrīkst noslēgt, kā galveno kritēriju izvirzot viszemāko cenu. Es arī piekrītu referentei arī, ka piedāvājuma kvalitātes un cenas attiecība, kā arī ekonomiskais izdevīgums ir tikpat nozīmīgi faktori kā cena. Tādēļ, veicot tiesību aktu pārskatīšanu, šis fakts ir jāņem vērā un publiskā iepirkuma rīkotājiem jānodrošina lielāka elastība. Tomēr tas jādara, ievērojot lielu piesardzību, jo, ja mums neizdosies izvirzīt skaidrus kritērijus, mēs būsīm atvēruši Pandoras lādi, tādējādi atkal radot tiesiskās nenoteiktības un pat korupcijas risku.

Malcolm Harbour (ECR). – Priekšsēdētāja kungs, es kā savas grupas opozīcijas referents, bet vienlaikus arī atbildīgās komitejas priekšsēdētājs, vēlos pievienoties tiem, kuri izteica pateicību *Heide Rühle* kundzei par viņas patiesi nozīmīgo ziņojumu. Tas patiesi ir apkaunojoši, ka saskaņā ar šā Parlamenta samērā divvainajiem noteikumiem tik nozīmīga ziņojuma apspriešanai par vienotā tirgus un valsts politikas galveno elementu katram runātājam ir atvēlēta tikai viena minūte.

Manuprāt, tas ir apsveicami, ka šeit ir *Tajani* kungs, jo es vēlos viņam teikt, ka publiskais iepirkums ir galvenais instruments inovatīvas uzņēmējdarbības veicināšanai Eiropas Savienībā. Mēs zinām, ka *Barnier* kungs gatavoja pievērsties stratēģijai, un es ceru, ka tajā tiks ietverti daudzi no šiem jautājumiem.

Tomēr galvenā problēma, kolēģi, ir tā, ka mūsu tiesiskais regulējums, kā teikts šajā ziņojumā, ir sarežģīts un nepārskatāms, un daudzas valsts iestādes to diemžēl uztver kā birokrātijas sloga palielinājumu, nevis iespēju nodrošinājumu. Mēs, komisāra kungs, varam izmantot publisko iepirkumu, lai nodrošinātu mazo un vidējo uzņēmumu izaugsmi, veicinātu inovācijas, kā arī, lai atbalstītu ne tikai videi nekaitīgu ražojumu un pakalpojumu izmantošanu, bet arī inovāciju programmu kopumā. Lai to panāktu, mums būs nepieciešami Komisijas saskaņoti centieni, lai šajā ziņojumā iekļautu ieteikumus.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Publiskais iepirkums šķiet ir efektīvs veids, lai iegādātos preces un pakalpojumus valsts sektora vajadzībām par saprātīgām cenām, vienlaikus mazinot aizdomas par korupciju. Tomēr turpmāk būtu lietderīgi vienkāršot publiskā iepirkuma procesa mehānismus, kā arī censties saīsināt lēmuma pieņemšanai nepieciešamo laiku.

Manuprāt, mums vajadzētu atbalstīt šā mērķa galvenos pamatprincipus. Pieredze liecina, ka lietderīgi ir arī publicēt līgumus internetā, jo tādējādi ar tiem ir iespējams iepazīstināt plašāku sabiedrību un pārliecināt par šādu līgumu priekšrocībām. Tos jo īpaši vajadzētu izmantot vietējām iestādēm, jo iedzīvotāji aktīvi interesējas par to, kā tās izlieto savus līdzekļus, un, ja visi līgumi tiktu publicēti internetā, cilvēki būtu apmierināti un vairāk uzticētos vietējām iestādēm.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Manuprāt, šo ziņojumu par publisko iepirkumu, kuru pieņēma Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komiteja ar absolūtu balsu vairākumu, Komisija varēs izmantot kā pamatnostādnes, lai pārskatītu direktīvu. Mūsu mērķis ir veicināt publiskā iepirkuma līguma pieejamību mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī mazināt ar konkursiem saistīto birokrātiju un atvieglot to uzraudzības procesu. Vairums ar ES fondiem saistīto publisko iepirkumu līgumu attiecas uz ēku būvniecību, kas bieži rada aizdomas un nereti arī korupcijas iespējamību.

Man ir žēl, ka saistībā ar šo ziņojumu mēs nevarēsim balsot par manu priekšlikumu Komisijai izveidot portālu, kurā būtu iespējams konstatēt atšķirības starp konkursa uzvarētāja līgumā minētajām un faktiskajām būvniecības izmaksām. Ar šā portāla palīdzību tiktu uzraudzītas un tādējādi arī atklātas aizdomīgas cenu atšķirības, piemēram, saistībā ar automaģistrāles, kas savieno dalībvalstis, viena kilometra izbūvi. Es nelokāmi ticu, ka tad, kad tiks izskausta korupcija, mazajiem un vidējiem uzņēmumiem būs pieejama patiesi atklāta publiskā iepirkuma procedūra.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Eiropas Savienībā publiskais iepirkums veido vairāk nekā 16 % no iekšzemes kopprodukta. Pastāv pieņēmums, ka iekšējā tirgū jebkuram Eiropas uzņēmumam ir nodrošināta iegādes pieejamība ikvienā dalībvalstī. Pakalpojumu direktīvā ir paredzēts, ka jebkurš Eiropas uzņēmums var sniegt pakalpojumus jebkurā citā dalībvalstī, tostarp ar elektronisko līdzekļu starpniecību.

Iekšējam tirgum ir jānodrošina e-pārvaldes sistēmu, arī tādu kā elektronisko parakstu un elektronisko piedāvājumu sistēmu savstarpējā savietojamība. Es atzinīgi vērtēju Komisijas uzsāktu pārrobežu e-iekirkuma izmēģinājuma projektu *PEPPOL*, lai nodrošinātu Eiropas publisko iepirkumu tiešsaistē, kā arī lēmumu par akreditēto sertifikācijas pakalpojumu sniedzēju saraksta izveidi un ES plānu attiecībā uz elektroniskā paraksta validēšanas dienesta izveidi.

Es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka 2005. gadā dalībvalstu valdības apņēmās līdz 2015. gadam veikt 50 % publiskā iepirkuma darījumu elektroniski. Rumānija jau 2002. gadā izveidoja publiskā iepirkuma tiešsaistes sistēmu, kas palīdzēja mazināt valsts izdevumus, nodrošināt lielāku pārredzamību, kā arī veicināt mazo un vidējo uzņēmumu piekļuvi publisko iepirkumu tirgum.

Andreas Schwab (PPE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, arī es vēlos pateikties *Rühle* kundzei un opozīcijas referentiem par šo izsmēlošo ziņojumu. Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) grupa ir galvenokārt apmierināta ar šā ziņojuma saturu. Mēs esam arī vienojušies par kompromisu attiecībā uz vienu vai diviem punktiem, jo tādā Parlamentā kā šis nekad neizdosies panākt visu. Kopumā šis ziņojums ir labs pamatojums tam, lai turpinātu diskusijas ar Eiropas Komisiju par vairākiem jautājumiem.

Rühle kundze jau ir analizējusi to, kā panākt, lai līgumslēdzējas struktūras un iestādes publiskā iepirkuma procesā ņemtu vērā sociālo kritēriju, vienlaikus ievērojot arī iekšējā tirgus principus. Otrkārt, un to jau minēja *Engel* kungs, runa ir par to, kā mēs ilgtermiņā varētu nodrošināt pakalpojumu koncesiju atbilstību iekšējā tirgus prasībām.

Es pilnībā piekrītu *Engel* kungam un *Rühle* kundzei, ka mēs varam pieņemt jaunus tiesību aktus vienīgi ar tādu nosacījumu, ka tie garantēs skaidras un pamanāmas priekšrocības iekšējā tirgū. Ņemot vērā iepriekš teikto, mums ir izdevies panākt kompromisu, un es būtu gandarīts, ja to beidzot atbalstītu arī sociāldemokrāti.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Globālās ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos manas valsts valdība bija spiesta samazināt valsts iestāžu darbinieku algas, pensijas, bezdarbnieku pabalstus un subsīdijas. Ņemot vērā šos drastiskos pasākumus, publiskā iepirkuma procedūrai ir jābūt iespējami ātrai un pārredzamai, lai nodrošinātu publisko līdzekļu pareizu un efektīvu izlietojumu.

Turklāt ir jāveicina elektroniskās piedāvājumu sistēmas izmantošana, kas palīdzēs izskaust korupciju un krāpšanu publiskā iepirkuma sistēmā. Pašreizējās administratīvās procedūras, neskaidrā un sarežģītā tiesību sistēmā, kā arī nepieciešamība precizēt ar iepirkuma līgumu piešķiršanu saistītus apelācijas procesus ir traucējušas noslēgt vairākus svarīgus līgumus. Pēc konsultācijām ar SVF Rumānijas valdība grozīja aktu par publisko iepirkumu, kura jaunā versija stāsies spēkā līdz 1. jūnijam.

Lara Comi (PPE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, ekonomikas un finanšu tirgu krīze ir apliecinājusi publisko iepirkumu lielo nozīmi, kuru mērķis ir izvērst plaša mēroga darbus, veicināt inovācijas, kā arī iekšējo un ārējo konkurenci Eiropas līmenī.

Mūsaprāt, ir svarīgi vienkāršot standartus un nodrošināt lielāku tiesisko noteiktību. Tādējādi tiktu uzlabota Komisijas pārziņā esošās padomdevējas komitejas, kuras pārziņā ir publiskā iepirkuma jautājumi, sastāva un darba rezultātu pārredzamība.

Mēs atzinīgi vērtējam institucionalizētas valsts un privātā sektora partnerību, kas atvieglo piekļuvi mazajiem un vidējiem uzņēmumiem, jo šie uzņēmumi ir mūsu ekonomikas pamats. Mums ir jāpalielina centieni, lai izskaustu diskrimināciju, ar kuru bieži saskaras Eiropas mazie un vidējie uzņēmumi. Es apsveicu savus kolēģus deputātus ar paveikto darbu, un rīt viņi varēs rēķināties ar manu atbalstu.

Seán Kelly (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, meklējot tos, kuri ir izraisījuši pašreizējo ekonomisko lejupslīdi, mēs gluži pamatoti varam norādīt uz baņķieriem, būvuzņēmējiem, regulatoriem, spekulantiem, utt. Tomēr, manuprāt, lielas problēmas ir radījuši arī publisko iepirkumu joma, kurā valdīja „darbus savējiem” princips, kā arī pārredzamības un integritātes trūkums. Līgumi tika noslēgti ar vieniem un tiem pašiem cilvēkiem, kuri nekad neieklāvēs termiņā un pārsniedza budžetu, bet par to netika sodīti.

Es atzinīgi vērtēju šīs jaunākās norises, kuras mums nodrošinās minētā procesa vislielāko iespējamo pārredzamību. Tomēr mums ir arī jānodrošina, lai tiem, kuri pieņem lēmumu par šādu līgumu slēgšanu, būtu iespējami lielāka pieredze, neatkarība, kā arī tas, lai viņi nebūtu pie varas esošo partiju ieceltie pārstāvji.

Nobeigumā es vēlētos uzsvērt, ka vienkāršošana, protams, ir ļoti nozīmīga, jo nav jēgas pārāk daudz laika un naudas veltīt uzdevumam, kurš gan ir ļoti svarīgs, taču priekšlaicīgs.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, Komisija un jo īpaši komisārs *Barnier* kungs, kuru es šovakar aizvietoju, ļoti rūpīgi sekoja līdzī Parlamenta patstāvīgā ziņojuma par jaunākajām norisēm saistībā ar publisko iepirkumu sagatavošanas procesam, kā arī debatēm par grozījumiem.

Kā jau atzīmēja *Tic* kundze, *Comi* kundze un *Harbour* kungs, ir svarīgi uzturēt labu disciplīnu publiskā iepirkuma jomā, lai nodrošinātu publisko līdzekļu iespējami labāku izmantojumu pilsoņu labklājības veicināšanai, kā arī mazo un vidējo uzņēmumu attīstībai, jo īpaši ņemot vērā pašreizējo saspringto budžeta stāvokli.

Šajā ziņojumā izteiktie komentāri tiks ņemti vērā, gatavojot jaunās iniciatīvas. Dažu šādu iniciatīvu izstrāde, kuras būs atbilde uz minētajiem komentāriem, jau ir uzsākta. Komisijas dienesti ir arī uzsākuši direktīvu par publisko iepirkumu *ex post* novērtējumu. Pašlaik tiek gatavots paziņojums, lai precizētu, kā izmantot publisko iepirkumu ilgtspējīgas attīstības, sociālās integrācijas un inovāciju veicināšanai. Tiek analizēta arī Eiropas Savienības Tiesas tiesu prakse valsts iestāžu savstarpējā sadarbības jomā, un šī analīze mums ļaus noteikt to valsts un privātā sektora sadarbības jomu, kas ir vai arī nav ietverta ES publiskā iepirkuma tiesību aktu piemērošanas jomā.

Kas attiecas uz iespējamo iniciatīvu attiecībā uz koncesijām, Komisija ir uzņēmusies pierādīšanas pienākumu un ir uzsākusi ietekmes novērtējumu, kurš tiks pabeigts 2010. gadā. Šis novērtējums būs priekšnosacījums jebkurai likumdošanas iniciatīvai par šo jautājumu. Ja tiks konstatēts, ka pašreizējais tiesiskais regulējums ierobežo ekonomisko vai arī jaunu, augstākas kvalitātes sabiedrisko pakalpojumu attīstību, mums nešaūbīgi

vajadzēs novērst šādu situāciju un nodrošināt lielāku pārredzamību, kā arī tiesisko noteiktību un skaidrību attiecībā uz piemērojamiem noteikumiem.

Starptautiskā līmenī mēs darām visu iespējamo, lai atvērtu pasaules lielāko tautsaimniecību publiskā iepirkuma tirgu. Lai nodrošinātu Eiropas rūpniecības nozares konkurētspēju, mūsu sarunām ir jāpamatojas uz savstarpīguma principu. Mēs vēlamies strādāt ciešā sadarbībā ar Parlamentu un aicinām jūs saglabāt konstruktīvu un atvērtu pieeju šajās diskusijās.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt (otrdien, 2010. gada 18. maijā).

19. ES attīstības politikas saskaņotība un jēdziens „oficiālā attīstības palīdzība plus” (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Franziska Keller* ziņojuma (A7-0140/2010) par ES attīstības politikas saskaņotību un jēdzienu „oficiālā attīstības palīdzība plus” īss izklāsts Attīstības komitejas vārdā [2009/2218(INI)].

Franziska Keller, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, attīstības politikas saskaņotība nenozīmē ar vienu roku dot, bet ar otru ņemt. Tam nav jēgas, ja mēs, piemēram, piešķiram finansējumu jaunattīstības valstu lauksaimniecības attīstībai, bet vienlaikus ar tiešām vai netiešām eksporta subsīdijām graujam vietējos tirgus.

Līdzīgi mēs veltām lielas pūles veselības aprūpes uzlabošanai, bet vienlaikus kavējam ģenērisko zāļu tirdzniecību un palielinām zāļu cenas līdz pat aizlieguma līmenim, paplašinot patentu aizsardzību. Iespējams, ka agrodegvielas izmantošana palīdzēs nedomāt CO₂ emisijas ES, tomēr tādējādi tiks veicināta atmežošanas un lielu lauksaimniecības zemes platību atvēršana agrodegvielas ražošanai jaunattīstības valstīs, kas vienīgi palielinās klimata pārmaiņas, no kā mēs vēlējamies izvairīties, nemaz jau nerunājot par vietējo populāciju pārvietošanos, kā arī bioloģiskās daudzveidības un pārtikas audzēšanai paredzēto zemes platību samazināšanos. Pašlaik mēs, proti, ES pati par sevi, esam tālu no saskaņotības.

ES teorētiski jau sen ir atzinusi, ka politiski pasākumi nedrīkst būt pretrunīgi. Attīstības politikas saskaņotība ir noteikta ar Lisabonas līgumu, kura 208. pantā ir teikts, ka: „Īstenojot politiku, kas var ietekmēt jaunattīstības valstis, ES ievēro attīstības sadarbībai noteiktos mērķus.” Ļausim, lai par mums spriež pēc tā, kā esam ievērojuši šo prasību.

Šogad mēs novērtējam to, kādi panākumi ir gūti, lai sasniegtu Tūkstošgades attīstības mērķus. Ir skaidrs, ka mēs nevarēsim turēt dotos solījumus, ja mūsu politika nebūs saskaņota. Mums visiem, kuri pieņemam un transponējam tiesību aktus, ir jāapzinās šī atbildība. Pirms mēs pieņemam lēmumu par kādu konkrētu pasākumu, mums ir jāizvērtē tā iespējamās sekas un jāapzinās, ka Eiropas tiesību akti var negatīvi ietekmēt jaunattīstības valstis. Mums Padomē, Komisijā un Parlamentā ir vajadzīgi profesionāli, kuri varētu konstatēt politikas virzienu nesaskaņotību. Komisijas darba programma attīstības politikas saskaņošanas jomā ir pareizais solis šajā virzienā. Tagad ir runa par to, kā šis plāns tiek īstenots.

Attīstības politikas saskaņotība nozīmē to, ka, īstenojot zivsaimniecības politiku, mums ir jāpievērš lielāka uzmanība vietējo iedzīvotāju interesēm un mēs nedrīkstam pieļaut šo interešu pakārtošanu Eiropas zivsaimniecības nozares kopējām interesēm. Tādēļ mums ir jāsamazina naudas plūsma no jaunattīstības valstīm uz nodokļu oāzēm. Tas nozīmē, ka mēs nevaram pieņemt Tirdzniecības nolīgumu viltojumu novēršanas jomā, ja pastāv aizdomas, ka tādējādi varētu tikt traucēta zāļu vai tehnoloģiju piegāde jaunattīstības valstīm. Līdz šim Komisija nav varējusi novērst šādas aizdomas. Politikas saskaņotība nozīmē arī to, ka, lai izveidotu Eiropas Ārējās darbības dienestu, attīstības politikai ir jābūt spēcīgam, neatkarīgam politikas virzienam, un ka attīstības komisāra kompetences joma ir nevis jāierobežo, bet gan jāpaplašina. Kā jau atzīmēja *Rühle* kundze, svarīgi ir arī tas, lai pašvaldības publiskā iepirkuma procesā ņemtu vērā tādu kritēriju kā, piemēram, godīga tirdzniecība.

Daudzos gadījumos mums, proti, Parlamenta deputātiem, vajadzētu uzmanīgi sekot līdzi situācijai Komisijā un Padomē, lai nodrošinātu politikas virzienu saskaņotību. Tomēr daudzos gadījumos arī mēs kā Parlamenta deputāti varam nodrošināt attīstības politikas saskaņotību. Ir svarīgi, lai komitejas būtu saliedētākas, un mums ir vajadzīgs pastāvīgs referents.

Ziņojumā, kuru vienbalsīgi pieņēma Attīstības komiteja, ir ietverti daudzi vērā ņemami priekšlikumi, un tas ir vērtējams pozitīvi. Es vēlētos pateikties visiem opozīcijas referentiem, ombudam, kā arī nevalstiskām

organizācijām par viņu sadarbību un palīdzību, un es ceru, ka mūsu kopīgi sagatavotais ziņojums tiks pieņemts rītdienas plenārsēdē.

Mairead McGuinness (PPE). – Priekšsēdētāja kungs, es nevēlos paust neapmierinātību ar minēto ziņojumu šajā agrīnajā debašu posmā, tomēr īpaši gribētu atsaukties uz 1. apsvērumu, kā arī 44. un 45. punktu. Ir daudzas lietas, kuras es šajā ziņojumā vērtēju atzinīgi, tomēr, manuprāt, šo punktu saturs pamatā daļēji ir iesakņojies vēsturiskais viedoklis par lauksaimniecības politiku, nevis pašreizējā faktiskā situācija.

Es šobrīd vēlētos uzsvērt, ka ziņojuma 15. punkts ir ļoti nozīmīgs, un varbūt to būtu bijis lietderīgi apspriest padziļināti. Tajā ir norādīts, ka tikai četri procenti no ārvalstu attīstības palīdzībai paredzētajiem līdzekļiem tiek novirzīti lauksaimniecības vajadzībām. Tas ir satraucoši mazs skaitlis, un es to esmu minējusi savā ziņojumā, kuru izstrādāju EP iepriekšējā pilnvaru termiņa laikā.

Manuprāt, šajā ziņojumā diemžēl ir jaušams uzbrukums Eiropas lauksaimniekiem, un es domāju, ka tas nav pareizi. Ņemot vērā iepriekš teikto, es nekādā gadījumā šo ziņojumu neatbalstīšu un man ir žēl, ka ir izveidojusies šāda situācija. Es gribētu aicināt kolēģus rūpīgi izvērtēt minētos punktus.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Keller* kundzes ziņojumā, kuru mēs šodien apspriežam, ir risināts ar attīstības politikas efektivitāti saistīts svarīgs jautājums. Saskaņotība vienmēr veicina efektivitāti. Runājot par jaunattīstības valstīm, nesaskaņotība ir līdzvērtīga neefektivitātei un netaisnībai.

Es runāju ne tikai par oficiālo attīstības palīdzību, bet arī par attīstības politiku. Saskaņotība nozīmē to, ka visi politikas virzieni, proti, tirdzniecības politika, lauksaimniecības politika, kā arī visas ārējās darbības ir jāapvieno vienā kopējā politikā, kurai ir jābūt saskaņotai ar mūsu izvirzītajiem globālajiem mērķiem.

Vienīgi tā mēs varēsim nodrošināt lielāku sinerģiju un pilnībā izmantot globālos sabiedriskos labumus. Tādēļ es atbalstu un arī turpināšu atbalstīt *Keller* kundzes ziņojumā izteikto prasību Parlamentam iecelt pastāvīgu referentu, kurš novērtētu un uzraudzītu šajā Parlamentā apspriežamo attīstības politiku.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Eiropas Savienības politikas virzieni un darbības dažādās nozarēs bieži ir pretrunā ar izvirzītajiem attīstības palīdzības mērķiem. Pasaules tirdzniecības liberalizācija un ierobežojumu, kurus Eiropas Savienība ir aizstāvējusi un noteikusi, atcelšana apdraud jaunattīstības valstu vājākās ražošanas sistēmas. Mēs nedrīkstam ignorēt faktu, ka liela daļa no šīm valstīm paredzētajiem attīstības palīdzības līdzekļiem aizplūst atpakaļ uz izcelsmes valstīm preču un pakalpojumu iegādes rezultātā.

Mēs nedrīkstam ignorēt tādu nopietnu šķērslī kā lielos ārējos parādus, kuri jau ir vairākas reizes atmaksājušies un tādējādi varēja tikt atcelti. Ir nepieņemami, ka, lai jaunattīstības valstis saņemtu valsts atbalstu, tām tiek uzspiesti tā sauktie ekonomiskās partnerības nolīgumi, ņemot vērā šo valstu pretestību un paustās bažas. Tā vietā, lai uzspiestu šādus nolīgumus, ir jāpārskata Eiropas attīstības fondu prioritātes, ņemot vērā jaunattīstības valstu viedokli, prioritātes un faktiskās vajadzības.

Antonio Tajani, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, godātie Komisijas locekļi un īpaši, komisār, Piebalga kungs, kuru es aizvietoju, es vēlētos apsveikt referenti ar lielisko un izsmēlošo rezolūcijas priekšlikumu par attīstības politikas saskaņotību.

Komisija piekrīt referentes viedoklim par to, ka šis vērienīgais uzdevums ir ļoti nozīmīgs, kā arī pilnībā atbalsta rezolūcijā ietvertos priekšlikumus attiecībā uz Eiropas Parlamenta darba uzlabošanu šajā jomā. Šī rezolūcija ir sagatavota īstajā laikā. Kā jūs zināt, Komisija ir ierosinājusi divpadsmit punktu rīcības plānu Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanai. Attīstības politikas saskaņotība ir viena no šā plāna, kurš pašlaik tiek apspriests Padomē, prioritātēm. Parlamenta rezolūciju priekšlikumos minētās problemātiskās jomas lielā mērā sakrīt ar Komisijas darba programmā par attīstības politikas saskaņotību izvirzītajām prioritārajām jomām, kaut arī mēs nepiekrītam visiem rezolūcijā ietvertajiem komentāriem.

Šie divi dokumenti ir stabils pamats tam, lai ES iestādes gūtu panākumus vislielākās iespējamās ES politikas virzienu saskaņotības ar attīstības mērķiem nodrošināšanā. Politikas saskaņotība nozīmē ne tikai to, ka ir jākonstatē ES politikas virzienu iespējamā negatīvā ietekme uz attīstības mērķiem. Mums kopā ar partneriem ir arī jāapvieno centieni, lai rastu piemērotu risinājumu, kas palīdzēs pārorientēt ES politikas virzienus uz attīstības mērķu sasniegšanu.

Tādēļ Komisija ir pieņēmusi jaunu uzlabotu pieeju attiecībā uz attīstības politikas saskaņotību. Šī pieeja paredz visu ES politikas virzienu koncentrēšanu, lai risinātu piecas būtiskākās starptautiskās problēmas. Tā neierobežo mūsu centienus šajā jomā, bet nodrošina saikni starp politikas virzienu novērtējumu un stratēģisko mērķu sasniegšanu.

Turklāt darba programmas pamatojas uz mērķiem un rādītājiem, kā arī ietekmes novērtējumu, kurš vairumā gadījumu palīdz noteikt politikas virzienu saskaņotību.

Kas attiecas uz oficiālo palīdzību attīstības jomā, tad Komisijas nostāja šajā jautājumā ir ļoti skaidra. Eiropas Savienībai un dalībvalstīm ir jāizpilda savas saistības šajā jomā.

Tādēļ Komisija ir ierosinājusi izveidot atbildības mehānismu Eiropas Savienībā. Šo priekšlikumu pašlaik izvērtē dalībvalstis.

Vienlaikus papildus oficiālās attīstības palīdzībai jaunattīstības valstīm tiks piešķirti arī valsts finanšu resursi, lai cita starpā tām palīdzētu cīnīties pret klimata pārmaiņām. Tādēļ mums ir jācenšas rast piemērots šo līdzekļu uzraudzības veids un jānodrošina, lai tie tiktu izlietoti vienīgi attīstības mērķiem.

Ja vēlamies, lai mūsu politika būtu saskaņotāka, mums šajā procesā ir jāiesaista partneri. Kotonū nolīguma 12. pantā ir paredzēts tāds komunikācijas veids kā forums, kurā ĀKK valstīm ir iespēja izteikt savu viedokli par ES politikas virzieniem. Šāda iespēja ir jāizmanto sistemātiskāk. Tādēļ mums ir jāstiprina dialogs par attīstības politikas saskaņotību tādos starptautiskos pasākumos kā pašreiz notiekošajā Āzijas un Eiropas konferencē par attīstību, kā arī septembrī plānotajā ANO augstākā līmeņa sanāksmē par Tūkstošgades attīstības mērķiem.

Nobeigumā es gribētu teikt to, ka, analizējot dažādas tādas stratēģiskās jomas, kā tirdzniecība, rūpniecība, lauksaimniecība, zivsaimniecība un citas, mums ir jāapzinās, ka vienīgi visu ekonomikas lielvāru, ne tikai Eiropas Savienības, kopīgi centieni un savstarpēja sadarbība palīdzēs nodrošināt attīstībai labvēlīgu vidi. Gan pašlaik, gan arī turpmāk attīstības politikas saskaņotībai ir jābūt prioritātei kā Eiropas tā arī starptautiskajā mērogā.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt (otrdien, 2010. gada 18. maijā).

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Elisabeth Köstinger (PPE), rakstiski. – (DE) Es gribētu vairāk pakavēties pie šā ziņojuma I apsvēruma, kā arī 44. un 45. punkta, kuru formulējums ir neveikls un neatspoguļo faktisko situāciju. Pirmkārt, ir skaidri jānorāda, ka eksporta kompensācijas ir Eiropas Savienības tirgus kontroles instruments, kuru Eiropas Komisija piemēroja ar lielu piesardzību vienīgi dažos izņēmuma gadījumos. Tādēļ šīs kompensācijas, kuras bija paredzētas kā „drošības tīkls”, nevar būt jaunattīstības valstu lauksaimniecības nozarei nodarītā lielā kaitējuma iemesls, kā tas ir minēts apsvērumā. Turklāt ir jāatzīmē, ka ES ir pasaulē lielākā lauksaimniecības produktu importētāja no jaunattīstības valstīm. Tādēļ ES nav ieinteresēta kavēt dzīvotspējīgas lauksaimniecības nozares izveidi un attīstību šajās valstīs, bet gluži pretēji. ES nešaubīgi ir liela atbildība par starptautisko tirdzniecību lauksaimniecības nozarē, jo īpaši ar jaunattīstības valstīm, un tā šo atbildību pilnībā apzinās. Ņemot vērā iepriekš teikto, es protestēju pret nepamatotajiem atpakaļdevumiem, kuriem nav nekā kopīga ar diferencēto un objektīvo pieeju. Es iebilstu pret I apsvērumu, kā arī pret 44. un 45. punktu un tādējādi arī pret ziņojumu kopumā.

Proinsias De Rossa (S&D), rakstiski. – Es atbalstu šo rezolūciju par attīstības politikas saskaņotību. Lisabonas līgumā ir nepārprotami norādīts, ka politikā, kas var iespaidot jaunattīstības valstis, Eiropas Savienībai ir jāievēro mērķi, kas noteikti sadarbībai attīstības jomā. Laikā, kad krīze nopietni apdraud Tūkstošgades attīstības mērķu sasniegšanu, ir svarīgi nodrošināt, lai mūsu attīstības politiku neapdraudētu citos politikas virzienos īstenotie pasākumi. Kaut arī nabadzības izskaušana ir galvenais ES attīstības politikas mērķis, daudzas politikas iniciatīvas mazina tā nozīmi. ES lauksaimniecības produktu eksporta subsīdijas nopietni apdraud pārtikas nodrošinājumu citās valstīs, un mēs vēl neesam novērtējuši ar jaunattīstības valstīm noslēgto zvejniecības nolīgumu ietekmi uz vidi un sabiedrību. Apspriežot divpusējos un reģionālos tirdzniecības nolīgumus, mēs nedrīkstam ignorēt attīstības politikas saskaņotību, jo tai ir galvenā nozīme, ja vēlamies panākt, lai Dohas sarunu kārtā nekaitētu attīstībai. Eiropas Investīciju bankas ārējiem aizdevumiem jaunattīstības valstīm ir jābūt vērīgiem uz nabadzības izskaušanai paredzētiem ieguldījumiem, un tai ir jāpārtrauc izsniegt aizdevumus nodokļu oāzēs izveidotiem uzņēmumiem. Cilvēktiesībām, darba un vides standartiem, kā arī nodokļu pārvaldībai ir jābūt galvenajiem jautājumiem ES sarunās ar jaunattīstības valstīm.

20. Sodi par nopietniem sociālās jomas noteikumu pārkāpumiem autotransporta nozarē (īss izklāsts)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Hella Ranner* ziņojuma (A7-0130/2010) par sodiem, kas paredzēti par sociālās jomas noteikumu nopietniem pārkāpumiem autotransporta nozarē īss izklāsts Transporta un tūrisma komitejas vārdā [2009/2154(INI)].

Hella Ranner, referente. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisāra kungs, dāmas un kungi, iesākumā es vēlētos pateikties visiem komitejas locekļiem par konstruktīvo sadarbību. Šā ziņojuma temats ir ļoti nozīmīgs. Tas attiecas uz visiem, kuri pārvietojas pa Eiropas ceļiem. Tas attiecas arī uz noteikumu par braukšanas un atpūtas laiku saskaņošanu, veicot kravu pārvadājumus, kuri ir ievērojami jāuzlabo.

Mūsu komitejā rīkotās apspriedes, kā arī sarunas ar plašu ieinteresēto personu loku un dalībvalstu pārstāvjiem liecina, ka ir ļoti svarīgi, lai steidzami tiktu uzlaboti noteikumi par braukšanas un atpūtas laiku.

Ir jāuzlabo arī noteikumi par tahogrāfiem. 2009. gada maijā Komisija iesniedza ziņojumu, kurā ir analizēts, kā dažādās dalībvalstīs autotransporta nozarē ievēroti sociālās jomas noteikumi. Jāatzīst, ka rezultāti bija satraucoši. Soda nauda par vienu un to pašu pārkāpumu dažādās dalībvalstīs ievērojami atšķiras, proti, no EUR 500 līdz EUR 5 000. Tādēļ ir gluži dabiski, ka galvenokārt pierobežas rajonos autovadītāji bēg uz tām valstīm, kurās šie sodi ir mazāki. Šāda situācija vairs nevar turpināties. Arī atšķirības pārbaužu biežumā rada autovadītājiem un uzņēmējiem lielas neskaidrības.

Diemžēl atšķirības ir vērojamas ne tikai attiecībā uz soda naudas apmēru, bet arī piemērojamo sankciju veidiem un iedalījumu kategorijās. Šī situācija ir jānovērš, jo minēto noteikumu mērķis ir ne tikai garantēt ceļu satiksmes drošību un darbinieku aizsardzību, bet arī godīgu konkurenci, un to nedrīkst aizmirst. Šajos krīzes apstākļos spriedze uzņēmumos palielinās pieaugošo cenu dēļ. Tādēļ ir svarīgi nodrošināt visu satiksmes dalībnieku, tostarp arī autovadītāju, drošību.

Kā mēs visi zinām, to var panākt vienīgi ar efektīvu sodu sistēmu. Sodiem ir jābūt skaidriem, pārrēdzamiem un salīdzināmiem. Ja vēlamies, lai noteikumi par braukšanas un atpūtas laiku būtu rezultatīvi, tie ir saprātīgi jātransponē dalībvalstīs, un tas ir šā ziņojuma svarīgākais punkts. Mums noteikti ir nepieciešama biežāka un stingrāka kontrole, kā arī informācija par noteikumiem autovadītājiem ne tikai mūsu dalībvalstīs, bet arī trešajās valstīs, jo šo valstu autovadītāji ne vienmēr pārzina mūsu sodu sistēmu.

Tādēļ liela nozīme ir informācijas apmaiņai, kas ir jānodrošina Komisijai. Šim nolūkam varētu izveidot Eiropas Autotransporta aģentūru. Manuprāt, nav nozīmes tam, kura iestāde veiks pārbaužu rezultātu apkopošanu, tomēr ir skaidrs, ka ir jābūt arī šādai iestādei. Lisabonas līguma 83. panta 2. punkts paredz, ka mēs varam iesaistīties atsevišķu dalībvalstu noteikumu izstrādē un pārliecināties par to, vai tiesību akti ir pienācīgi saskaņoti. Komitejā pat netika apšaubīts, jo tas ir pats par sevi saprotams, ka šī iespēja ir jāizmanto mūsu visu interesēs un arī drošības dēļ.

Nobeigumā es gribētu minēt vēl vienu svarīgu faktoru. Ja mēs vēlamies, lai autovadītāji ievērotu atpūtas laikus, mums viņiem ir jānodrošina nepieciešamā infrastruktūra. Daudzās dalībvalstīs nav pietiekami daudz drošu autostāvvietu, kuras tām būtu jānodrošina, jo tikai tad, piemērojot minētos noteikumus, būs iespējams gūt vēlamus rezultātus.

Es ļoti ceru, ka Komisija arī turpmāk izturēsies pret šo problēmu nopietni un esmu pārliecināta, ka Parlaments to turpinās risināt. Ar šo ziņojumu darbs vēl nav beidzies. Iespējams, ka tas ir tikai sākums. Runa ir par spēku apvienošanu, lai nodrošinātu labāku kontroli un saskaņošanu, un es ceru, ka nākamā gadā Komisija iesniegs ziņojumu par iespējamajiem saskaņošanas pasākumiem, arī tiem, kuri ir paredzēti jaunajos Lisabonas līguma noteikumos.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, man patiesi ir jāapsveic referente ar viņas lielisko ziņojumu. Tas tiesa, un tieši to es vēlējos uzsvērt, ka soda naudu apjoms, sodu veidi un kategorijas dažādās dalībvalstīs krasi atšķiras. Tieši tādēļ ziņojumā ir pievērsta liela uzmanība tam, un referente pietiekami skaidri tā nobeigumā ir norādījusi, ka mums ir nepieciešams, lai Komisija izstrādātu īpašus saskaņošanas pasākumus.

Griekijā nelaimes gadījumu ir daudz, jo bieži notiek pārkāpumi. Nav šaubu, ka ja mēs nesaskaņosim tiesību aktus, kā arī nenodrošināsim labākās prakses apmaiņu Eiropas līmenī un to, lai konkrētā un koordinētā veidā tiktu veikta Eiropas līmeņa kontrole, tad diemžēl mēs nevarēsim atrisināt šo samilzušo problēmu.

Grieķijai jo īpaši šis ir aktuāls jautājums, tādēļ mēs uzskatām, ka šis ziņojums ir labs sākuma punkts turpmākai rīcībai.

Antonio Tajani, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, iesākumā es gan savā, gan savu kolēģu vārdā gribētu izteikt pateicību Kallas kungam, kuru es aizvietoju, kā arī Ranner kundzei par viņas ziņojumu attiecībā uz tādu nozīmīgu aspektu kā sociālās jomas noteikumu pārkāpumi autotransporta nozarē.

Komisijas sākotnējā ziņojumā bija uzsvērtas atšķirības dalībvalstu tiesību aktos attiecībā uz sodiem, kas paredzēti par sociālās jomas noteikumu nopietniem pārkāpumiem autotransporta nozarē. Tie ir atšķirīgi ne tikai veida, bet arī kategorijas un soda naudu apjoma ziņā. Piemēram, autovadītājam par maksimālā ikdienas vadīšanas laika pārsniegšanu sods Spānijā var būt 10 reīzu lielāks nekā Grieķijā.

Komisija atzinīgi vērtē Parlamenta lēmumu sekot sagatavotā ziņojuma īstenošanai. Parlaments ir uzsvēris to, cik neapmierinoša ir pašreizējā situācija, ja autovadītāji un pārvadātāji var maldīgi uzskatīt, ka vienā valstī izdarīts pārkāpums ir mazāk nopietns nekā citā. Tas apdraud ceļu satiksmes drošību un konkurenci. Tādēļ Parlamenta ziņojums ir vērtīgs ieguldījums, lai Komisija varētu efektīvi koordinēt spēkā esošo noteikumu saskaņotu īstenošanu.

Parlamenta ziņojumā cita starpā referente ir ierosinājusi noteikt minimālo un maksimālo soda apjomu par sociālās jomas noteikumu pārkāpumiem autotransporta nozarē, kā arī uzsvērusi, ka Lisabonas līguma 83. pantā ir paredzēta iespēja izstrādāt noteikumu minimumu attiecībā uz sodiem. Komisija drīzumā pārbaudīs, cik lielā mērā un kādā veidā šos jaunus līguma noteikumus var piemērot, lai uzlabotu sociālās jomas noteikumu autotransporta nozarē īstenošanu.

Es jums pateicos par šo īpaši konstruktīvo ziņojumu un vēlos darīt zināmu, ka Komisija izvērtēs Eiropas Parlamenta izvirzītos jautājumus un izteiktos ierosinājumus.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks rīt (otrdien, 2010. gada 18. maijā).

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 149. pants)

Artur Zasada (PPE), *rakstiski*. – (PL) Šodienas diskusijas mums ir palīdzējušas apzināties ievērojamās atšķirības 27 dalībvalstu tiesību aktos attiecībā uz sodiem par nopietniem sociālās jomas noteikumu pārkāpumiem autotransporta nozarē. Tādēļ, manuprāt, atzinīgi ir vērtējams ierosinājums sagatavot brošūru visās ES oficiālajās valodās autovadītāju un uzņēmumu vajadzībām, kurā būtu ietverta informācija par dažādās dalībvalstīs spēkā esošajiem sociālās jomas noteikumiem, kā arī sodiem, kurus var piemērot autovadītājiem par konkrētu pārkāpumu. Vēl viens interesants aspekts ir RDS-TMC tehnoloģiju izmantošana GPS sistēmas vietā, kas reālajā laikā informētu kravas automobiļu vadītājus par sodiem tajā valstī, kurā viņi tobrīd atrodas.

21. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

22. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 21.40)